

Partimotion

Motion till riksdagen 2017/18:2487

av **Oscar Sjöstedt m.fl. (SD)**

Budgetpropositionen för 2018

1 Sammanfattning

Satsningar	2018	2019	2020
Sänkt inkomstskatt låg- och medelinkomsttagare	20,0	20,0	20,0
Sänkt marginalskatt	5,5	5,8	6,0
Satsningar mot äldrefattigdom	10,9	11,5	12,0
– avskaffad pensionärsskatt			
– höjd garantipension			
– höjt bostadstillägg			
Vård och omsorg	3,6	3,6	4,1
Rättsväsende och trygghet	2,7	3,2	4,3
Försvar och säkerhet	4,0	5,0	9,0
Småföretagande	3,1	13,6	13,3
– sänkt arbetsgivaravgift			
– reducerat sjuklöneansvar			
Stärkt och avgiftsfri arbetslöshetsförsäkring	3,9	4,0	4,2
Slopad särskild löneskatt för äldre	1,1	0,9	0,8
Återställt RUT-avdrag	0,2	0,2	0,2
Nej till flygskatt	1,0	1,4	1,4
Särskild inkomstskatt	0,4	0,4	0,4
Nej till kemikalieskatt	2,3	2,0	2,0
Höjd milersättning	1,5	1,5	1,5
Nej till höjd skatt på sparande	0,8	0,8	0,8
Summa	60,9	73,9	79,9

Besparingar	2018	2019	2020
Migration (UO 8 & 25)	14,7	18,2	18,1
Nyanlända invandrares etablering (UO13)	15,4	14,1	14,3
Reformerad arbetsförmedling (UO14)	10,2	16,8	17,6
Höjd moms på restaurang & catering	11,2	9,6	10,0
Slopade byggsubventioner m.m. (UO18)	4,4	4,4	4,3
Slopade skattelättnader för drivmedel	5,8	2,4	2,8
Effektiv miljöpolitik	3,4	5,0	6,4
Utfasning av ränteavdrag	0,8	1,9	3,3
Summa	65,9	72,3	76,7

Innehållsförteckning

1 Sammanfattning	1
Innehållsförteckning	3
Förslag till riksdagsbeslut	8
2 Det ekonomiska läget	9
3 Bevara samhällskontraktet	9
4 Vård och omsorg	10
4.1 Patienträttsgaranti	11
4.2 Tillgänglighet – ett akut problem	12
4.3 Sjukvårdens kompetensförsörjning	12
4.4 Större inflytande över schemat	13
4.5 Stärk patienternas rättsliga ställning	13
4.6 Patientansvarig läkare – på riktigt	13
4.7 Nationellt it-stöd och patientinformation	14
4.8 Psykisk ohälsa	14
4.9 Personalens säkerhet	14
4.10 Obligatorisk hälsokontroll av nyanlända	15
4.11 Snabbspår för att minska belastningen på akuten	15
4.12 Kostnadsfri slutenvård för äldre patienter	15
4.13 Palliativ vård	16
4.14 Mobila vårdenheter	16
4.15 Medborgarskapets betydelse för vård i Sverige	17
5 Trygghet, lag och ordning	18
5.1 Sjutusen nya poliser	18
5.2 Kraftigt förbättrade arbetsvillkor	19
5.3 Återta samhällets förlorade områden	20
5.4 Straffskärpning för attacker mot blåljuspersonal	21
5.5 Skärpta straff	21
5.6 Organiserad brottslighet	21
5.7 Bekämpning av terrorism	22
5.8 Detaljerad statistik om brottslighet	22
5.9 Övriga förstärkningar	22
5.9.1 Skatteverket	23
5.9.2 Tullverket	23
5.9.3 Skattekontroller	23
6 Migration	23
6.1 Stopp för nya asylsökande	24
6.2 Asylsökande som redan anlänt	24
6.3 När uppehållstillstånd beviljats	25
6.4 Verkställande av utvisningar	26
6.5 Tydlighet avseende tillståndslösa invandrare	26
6.6 Anhöriginvandring	27
6.7 Arbetskraftsinvandring	27
6.8 Fri rörlighet inom EES	28
7 Internationellt bistånd	28
7.1 Humanitära insatser och flyktinghjälp	29
8 Arbetsmarknadspolitik och skatt på arbete	30

	SD
8.1 Kompetensbristen hos arbetssökande	30
8.2 Sänkta skatter på arbetsinkomster	31
8.2.1 Fokus på låg- och medelinkomsttagare	31
Tabell 1 Fördelningspolitisk analys av förhöjt första inkomstintervall i jobbskatteavdraget. 0,91 PBB–1,35 PBB	32
8.2.2 Sänkta marginalskatter	32
Tabell 2 Fördelningspolitisk analys av justerade marginalskatter	33
8.3 Slopad allmän löneavgift för småföretag	33
8.4 Reformera Arbetsförmedlingen	34
8.5 En svensk modell	35
8.6 Riktiga lärlingsjobb	36
8.7 Myndigheten för yrkeshögskolan	37
8.8 Personer med funktionsförmåga som medför nedsatt arbetsförmåga	37
8.9 Turordningsregler	38
8.10 Starta eget företag	38
9 Näringsliv, infrastruktur och samhällsplanering	38
9.1.1 Sverige äger	39
9.2 Energi	39
9.2.1 Bevara och utveckla kärnkraften	39
9.2.2 Energieffektivisering	39
9.2.3 Vätgasstrategi	40
9.3 Infrastruktur och transporter	40
9.3.1 Koll på vägarna	40
9.3.2 Nej till kilometerskatt	40
9.3.3 Stärk svensk åkerinäring	41
9.3.4 Med flyget lyfter Sverige	41
9.3.5 Rätt kurs för sjöfarten	41
9.3.6 Statlig finansiering av isbrytning	42
9.3.7 Upprustning av Göta älv	42
9.3.8 Hamnar	42
9.3.9 En järnväg som spårat ur	43
9.4 Bostäder	43
9.4.1 Boendemiljö	44
9.4.2 Integration på bostadsområdet	44
9.4.3 Säkrare polisiär närvaro i förorter	44
9.4.4 Ökad konkurrens och finansiering på byggmarknaden	45
9.4.5 Regional bostadsplanering och investeringsbidrag för äldreboende	45
9.4.6 Fler studentbostäder	45
10 Socialförsäkring	45
10.1 Avkvoterad föräldraförsäkring & dubbeldagar	45
10.2 Föräldrapenning	46
10.3 Införande av sorgpeng	46
10.4 Underhållsstöd	46
10.5 Vård- och merkostnadsbidrag för funktionshindrade barn	46
10.6 Vårnadsbidraget	47
10.7 Barnbidrag	47
10.8 Bostadsbidrag	47
10.9 Offentlig arbetslöshetsförsäkring	48

	SD
10.10 Slopad sjuklönekostnad för småföretagare	48
10.10.1 Glasögonbidrag för barn och ungdomar	49
10.11 Koppla välfärd till medborgarskap	49
10.12 Villkoren för pensionärer	49
11 Miljö	50
11.1.1 Miljösatsningar	50
11.1.2 Globala frågeställningar	50
11.1.3 Effektivisering av miljöpolitiken	51
11.1.4 Infrastruktur för el- och vätgasdrift	51
11.1.5 Sveriges landsbygder	51
11.1.6 Prioritera svenskt jordbruk	51
11.1.7 Insatser för skogsbruket	52
11.1.8 Fiske och vattenbruk	52
12 Skola och utbildning	52
12.1 Ny förberedelseskola för nyanlända skolungdomar	53
12.2 Karriärtjänster för lärare	54
12.3 Jourklasser och statliga skolor	54
12.4 Åtgärda akut lärarbrist	54
12.5 Bygg för bättre utbildning	55
12.6 Översyn av lärarutbildningar	55
12.7 Tvåårigt gymnasium och återinförande av ämnesbetyg	56
12.8 Teknikcollege & teknikbrygga	56
12.9 Yrkeshögskolan och matchningen på arbetsmarknaden	56
12.10 Högre utbildning	57
12.10.1 Ekonomiska incitament till studier	57
12.10.2 Mer undervisningstid	57
12.11 Statligt forskningsinstitut	58
12.12 Kvalitet framför kvantitet	58
12.13 Tandvårdsbidrag – ökat stöd till ålderspensionärer	58
12.14 Vård av och omsorg om äldre	59
12.14.1 Matlyft	59
12.14.2 Sociala aktiviteter	59
12.14.3 Äldrevårdscentraler	59
12.15 Tvåårsprövningar av assistansersättning	60
12.16 Samlade koordinatörer	60
12.17 En meningsfull sysselsättning	60
12.18 Likvärdig rätt till hjälpmedel	60
12.18.1 Ledarhund	61
13 Kultur och sammanhållning	61
13.1 Kultur, medier, trossamfund och fritid	61
13.2 Hela Sverige – kultur räknas	62
13.3 Kyrkoantikvarisk ersättning – ett löfte från stat till kyrka	63
13.4 Kulturlots och Sverigecenter – länk mellan arv och fritid	63
13.5 Sverigesamlingen – historisk förankring ger stabilitet för morgondagen	65
13.5.1 ROT och FOND – för bevarande och främjande av svenskt kulturarv	65
13.5.2 Kanon för kunskap	65
13.5.3 Svenska dataspel – möjlighet till pedagogisk resurs och historieförmedlare	66

13.5.4 Öppna museer i både stad och land	66
13.6 Idrott för hälsa och livskvalitet	67
13.7 Trossamfund och etniska föreningar	67
13.8 Friluftsliv för folkhälsa och omsorg om arv och miljö	68
13.9 Tillgängligt kulturarv – delaktighet och livskvalitet	69
13.10 Kulturell hänsyn i dagens och morgondagens samhällsbyggnad	69
14 Försvar och säkerhet	70
14.1 Organisation och taktik	70
14.2 Värnpliktsutbildning	71
14.3 Totalförsvaret	71
14.4 Materielanskaffning och övningar	71
15 Rikets styrelse	72
15.1 De politiska partierna, allmänna val och regeringen	72
15.2 Presstödet	72
15.3 Övriga åtgärder	72
15.3.1 Parlamentarisk kontroll	73
15.3.2 Länsstyrelserna	73
15.3.3 Datainspektionen	73
15.3.4 Sametinget	73
16 Skatter och avdrag	73
17 Tabeller per utgiftsområde	79
17.1 Utgiftsramar per utgiftsområde	79
17.1.1 Utgiftsområde 1 Rikets styrelse	79
17.1.2 Utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning	79
17.1.3 Utgiftsområde 3 Skatt, tull och exekution	80
17.1.4 Utgiftsområde 4 Rättsväsendet	80
17.1.5 Utgiftsområde 5 Internationell samverkan	80
17.1.6 Utgiftsområde 6 Försvar och samhällets krisberedskap	80
17.1.7 Utgiftsområde 7 Internationellt bistånd	82
17.1.9 Utgiftsområde 9 Hälsovård, sjukvård och social omsorg	83
17.1.10 Utgiftsområde 10 Ekonomisk trygghet vid sjukdom och funktionsnedsättning	83
17.1.11 Utgiftsområde 11 Ekonomisk trygghet vid ålderdom	83
17.1.12 Utgiftsområde 12 Ekonomisk trygghet för familjer och barn	83
17.1.13 Utgiftsområde 13 Jämställdhet och nyanlända invandrades etablering	84
17.1.14 Utgiftsområde 14 Arbetsmarknad och arbetsliv	84
17.1.15 Utgiftsområde 15 Studiestöd	85
17.1.16 Utgiftsområde 16 Utbildning och universitetsforskning	85
17.1.17 Utgiftsområde 17 Kultur, medier, trossamfund och fritid	86
17.1.18 Utgiftsområde 18 Samhällsplanering, bostadsförsörjning och byggande samt konsumentpolitik	88
17.1.19 Utgiftsområde 19 Regional tillväxt	88
17.1.20 Utgiftsområde 20 Allmän miljö- och naturvård	88
17.1.21 Utgiftsområde 21 Energi	89
17.1.22 Utgiftsområde 22 Kommunikationer	89
17.1.23 Utgiftsområde 23 Areella näringar, landsbygd och livsmedel	89
17.1.24 Utgiftsområde 24 Näringsliv	90
17.1.25 Utgiftsområde 25 Allmänna bidrag till kommuner	90

	SD
17.1.26 Utgiftsområde 26 Statsskuldräntor m.m.	90
17.1.27 Utgiftsområde 27 Avgiften till Europeiska unionen	90
18 Statsbudgeten och den offentliga sektorn	91
18.1 Utgiftstak för staten	91
18.2 Statsbudgetens inkomster	91
18.3 Statsbudgetens saldo och statsskulden	91
18.4 Den offentliga sektorns finanser	92
18.5 Kommunsektorns finanser	92
18.6 Förslag till utgiftsramar 2018	92
18.7 Förslag till utgiftsramar 2019–2020	93
18.8 Beräkning av statsbudgetens inkomster 2018	94
18.9 Beräkning av statsbudgetens inkomster 2019–2020	95

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen godkänner de riktlinjer för den ekonomiska politiken och budgetpolitiken som föreslås i motionen.
2. Riksdagen fastställer utgiftstaket för staten inklusive ålderspensionssystemet vid sidan av statens budget 2018–2020 enligt förslaget i kapitel 18.1 i motionen.
3. Riksdagen godkänner beräkningen av inkomsterna i statens budget för 2018 enligt förslaget i kapitel 18.8 i motionen och tillkännager för regeringen som sin mening att regeringen ska återkomma med lagförslag i överensstämmelse med denna beräkning.
4. Riksdagen godkänner den preliminära beräkningen av inkomster i statens budget för 2019 och 2020 enligt förslaget i kapitel 18.9 i motionen som riktlinje för regeringens budgetarbete.
5. Riksdagen beslutar om fördelning av utgifter på utgiftsområden och övriga utgifter för 2018 enligt förslaget i kapitel 18.6 i motionen.
6. Riksdagen godkänner den preliminära fördelningen av utgifter på utgiftsområden för 2019 och 2020 enligt förslaget i kapitel 18.7 som riktlinje för regeringens budgetarbete.

2 Det ekonomiska läget

Högkonjunkturen i Sverige är fortsatt stark, vilket även gäller efterfrågan på arbetskraft. Detta påverkar dock inte arbetslösheten i nämnvärd utsträckning på grund av betydande problem med mismatchning på den svenska arbetsmarknaden. Detta förklaras i sin tur huvudsakligen av ett kraftigt inflöde av lågutbildad arbetskraft under kort tid, men även av ett utbildningssystem som under lång tid inte har utbildat kompetens i enlighet med arbetsmarknadens behov.

Styrkan i konjunkturen beror främst på draghjälp från omvärlden, inte minst lågränteläget i hela EMU-området, men också en fortsatt stark investeringsvilja i USA. Men även om BNP-tillväxten är relativt hög så är det mer relevanta måttet BNP per capita, alltså justerat för befolkningsutvecklingen. Denna ökning ligger på mindre än hälften och det är symptomatiskt att regeringen i sina prognoser tenderar att redovisa absoluta snarare än relativa tillväxttal, som ett sätt att försköna bilden.

I princip alla delar av näringslivet har ett högt rekryteringsbehov men möts av brist på arbetskraft, den höga arbetslösheten till trots. Detta leder till att sysselsättningstillväxten klingar av och att arbetslösheten därför inte faller, vilket annars hade varit naturligt. Det höga inflödet av nyanländ, lågutbildad arbetskraft leder till att jämviktsarbetslösheten ökar, och det bör i sammanhanget poängteras att även den som har en subventionerad anställning klassificeras som sysselsatt enligt officiell statistik.

Sveriges arbetsmarknad är idag tudelad, där regeringens och tidigare regeringars misslyckade migrations- och integrationspolitik ligger i öppen dager. Ingen enskild åtgärd eller reform kan råda bot på denna problematik, snarare krävs en mångfald av åtgärder, där en effektiv politik för återvandring är en ofrånkomlig del.

Trots högkonjunkturen och trots att regeringen tillsammans med allianspartierna valt att sänka ambitionsnivån för överskottsmålet från tidigare 1,0 procent till 0,33 procent så nås inte överskottsmålet under innevarande mandatperiod, vilket förklaras av regeringens tidigare ofinansierade reformer. Samtidigt har Sverige en i det närmaste katastrofal utveckling inom områden som tidigare varit våra paradgrenar. Vårdköerna växer, bostadsbristen är på vissa håll akut, otrygghet och kriminalitet breder ut sig alltmedan många pensionärer har extremt svårt att få pengarna att räcka till.

Sverigedemokraternas budget syftar till att främst bemöta de akuta behov som finns inom vård och rättsväsende utan att samtidigt sabotera för de goda krafter som bär upp samhället genom hårt och idogt arbete. Det är också vår plikt att förbättra situationen för landets pensionärer.

3 Bevara samhällskontraktet

Det går tyvärr inte att vrida klockan tillbaka. I inledningen av nuvarande mandatperiod föreslog Sverigedemokraterna betydande åtstramningar inom migrationspolitiken. Övriga partier instämde inte och mellan år 2015 och 2017, alltså under endast tre år, ackumulerades utgifterna för migration och invandrares etablering till 140 miljarder kronor, vilket motsvarar kostnaden för svenskt försvar och rättsväsende under två år. Dessvärre är detta långtifrån hela sanningen, eftersom migrationen sätter djupa spår även på den svenska arbetsmarknadspolitik samt i de kommunala budgetarna. Under mandatperioden har också utgiftsområdena för arbetsmarknad och arbetsliv (72 miljarder

för 2017) och allmänna bidrag till kommuner (105 miljarder för 2017) alltmer dominerats av migrations- och integrationspolitiska hänsyn.

Sverigedemokraterna står för en restriktiv migrationspolitik, vilket inte är liktydigt med att vi hjälper färre människor som flyr undan våld och terror. Tvärtom, genom att satsa mer resurser än regeringen på hjälp i konfliktområdets närområde går det att hjälpa fler flyktingar, eftersom resurser gör avsevärt större nytta i konflikternas närhet än i Sverige.

I takt med att kostnader relaterade till migration har vuxit har andra områden tvingats stå tillbaka. Två samhällsfundament till vilka Sverigedemokraterna vill tillföra mer resurser är

- vård och omsorg
- polis och rättsväsende.

Dessa områden är centrala för att medborgaren skall se relevans i samhällskontraktet. Utan en fungerande vård samt om medborgarna känner otrygghet eller saknar tilltro till rättssystemet finns heller ingen nytta för medborgarna att uppbära staten genom att betala skatt.

Konkret vill Sverigedemokraterna stärka samhällskontraktet genom ett batteri av åtgärder. Ett axplock från årets budget:

- Sänka skatten på arbete, särskilt för låg- och medelinkomsttagare. Detta kommer exempelvis att resultera i ett markant lönelöft till verksamma inom offentlig sektor, en grupp som under lång tid fått se arbetsbelastningen öka utan att ersättningen vuxit i samma takt.
- Slopa den allmänna löneavgiften för småföretag. Detta ger ytterligare utrymme att höja lönerna för medelinkomsttagare och stärker människors möjlighet att styra sina egna liv.
- Förkorta vårdköerna, bland annat genom att tillföra resurser och förbättra personalens arbetsvillkor.
- Garantera rätt till hel- och deltid inom offentlig sektor. Detta för att säkerställa att arbetsdagen och även inkomsten inte hackas upp för en av de viktigaste grupperna som skall garantera en god vård.
- En satsning på 7 000 nya poliser. Detta är nödvändigt för att minska otryggheten.
- Pensionärsskatten slopas, pension likställs med förvärvsinkomst och garantipensionen höjs. Samtliga pensionärer får därmed ett rejält ekonomiskt lyft.

Samhället som helhet vill Sverigedemokraterna förvalta enligt principen om varsamt framåtskridande och i det aktuella dokumentet presenterar vi våra satsningar, prioriteringar och besparingar.

4 Vård och omsorg

Den svenska hälso- och sjukvården ska hålla hög internationell kvalitet. Patienter ska erbjudas beprövade och avancerade behandlingsmetoder baserade på den modernaste tekniken samt effektiva läkemedel och därtill få god omvårdnad av välutbildad personal.

Det är också viktigt att sjukvården utvecklas och förnyas och att såväl fysiska som psykiska sjukdomar behandlas samt att patienter erbjuds kvalificerad vård från födseln till livets slutskede.

Förutsättningar för detta finns, men den svenska vården är under hård press. Personalen är överbelastad, alltför många säger upp sig, vilket lämnar luckor i organisationen och leder till ett ännu tyngre lass att dra för dem som är kvar. Patienter stöter ständigt på nya ansikten när personalen sjukskriver sig eller byter jobb.

Operationer och andra behandlingar skjuts upp. Var tredje patient tvingas vänta längre på att få sin behandling eller operation än vårdgarantins 90 dagar och patienter bollas mellan olika sjukhus när vårdplatserna inte räcker till. Till och med intensivvårdsplatser saknas.

Det innebär inte att allt är dåligt. Den svenska vårdapparaten besitter stor kunskap och erfarenhet och resultaten är överlag goda när patienten väl får tillgång till vård. Låt oss vara tacksamma för att ett enormt ansvar axlas av många enskilda individer, som dock tvingas åse hur patienter inte alltid får den hjälp de behöver.

Många sjuksköterskor söker sig tyvärr bort från sitt yrke samtidigt som för få vidareutbildar sig till specialistsjuksköterskor. På sikt kan vi få se ett mycket bekymmersamt underskott på nödvändig kompetens i vården. Skillnaden i vårdkvalitet mellan olika landsting är redan betydande, vilket innebär att vården inte är likvärdig över landet.

Vår skattefinansierade sjukvård har bara legitimitet om den kan leva upp till hälso- och sjukvårdslagets ambitioner. Det är därför av yttersta vikt att staten, landstingen och kommuner tillgodoser svenska medborgares rätt till en tillgänglig sjukvård av hög kvalitet utifrån de lagar som råder. Detta är vårt uppdrag.

4.1 Patienträttsgaranti

Vi noterar att svenskarnas förväntningar på den offentliga sjukvården håller på att sänkas när de tvärtom borde höjas.

Som patient ska man ha rätt att fritt välja en offentligt finansierad vårdgivare för operationer och andra behandlingar, det gäller både öppen- och slutenvård. Som patient ska man också ha rätt att bli utredd inom vårdgarantins ramar. Om hemlandstinget inte kan erbjuda patienten en behandling eller operation inom vårdgarantins dagar ska de hänvisa till en annan offentlig eller privat vårdgivare för att vårdgarantin ska kunna efterlevas. Om en behandling eller operation inte kan erbjudas inom vårdgarantins ramar inom Sveriges gränser ska vårdgivaren hänvisa och erbjuda patienten vård utomlands, vilket inte ska innebära några extra kostnader för patienten.

Därför ska samverkansavtal upprättas mellan olika vårdgivare, offentliga och privata, svenska och utländska. Hemlandstinget ansvarar för kontakterna med den hänvisade vårdgivaren, journaler, transporter, uppehälle och eventuellt tolkningshjälp med utländska vårdgivare. Svenska medborgare ska garanteras en tillgänglig hälso- och sjukvård av hög kvalitet. Givetvis är den långsiktiga målsättningen att vård utomlands endast är nödvändigt i undantagsfall.

På sikt ska den nuvarande vårdgarantin på 187 dagar minska till 30 dagar, en så kallad månadsgaranti. Vid särskilt allvarliga sjukdomar, såsom hjärt- och kärlsjukdomar, cancer och liknande, ska den maximala väntetiden vara 14 dagar. Detta är första steget till att svenska medborgare ska få en av världens mest tillgängliga, offentligt finansierad sjukvård av hög kvalitet.

Sverigedemokraterna förespråkar en nationell sjukvårdsreform för att vända den katastrofala utvecklingen. Genom att tillföra resurser och tillvarata tillgänglig kapacitet ska nio av tio patienter som väntar på behandling vara på rätt sida om vårdgarantins tidsgräns under 2019. Senast 2021 ska vårdköerna vara borta.

- Vårdgarantin skall kortas och senast år 2021 skall vårdköerna vara borta.
- Erbjud vård i andra länder om det inte är möjligt i Sverige inom rimlig tid.

Utvecklingen i våra grannländer visar att detta inte är någon utopi, snarare en fråga om prioriteringar.

4.2 Tillgänglighet – ett akut problem

Vårdens tillgänglighet för patienten är alltså den enskilt viktigaste frågan. Patientsäkerheten äventyras när patienter tvingas vänta alltför länge på behandling, vilket underminerar allmänhetens förtroende för hela sjukvårdssystemet.

Problemet med stängda vårdplatser beror oftast på brist på personal, det vill säga personal som kan bemanna vårdplatserna och ta hand om patienterna. I 506 vårdplatser på 23 av Sveriges största sjukhus står tomma, vilket motsvarar nästan var tionde vårdplats. Avdelningar stängs ner på grund av personalbrist och patienter skickas hem. Vad gäller antal öppna vårdplatser per invånare ligger Sverige nu, sorgligt nog, i den absoluta botten bland jämförbara OECD-länder, vilket i realiteten innebär att patienter placeras i korridorer och andra förvaringsutrymmen eller helt enkelt tvingas vänta.

För att förbättra en för närvarande oacceptabel situation krävs flera olika insatser och satsningar på såväl kort och medellång som lång sikt. Mer resurser behövs definitivt, vilket Sverigedemokraterna också tillför i den aktuella budgeten, men det handlar också om att nyttja befintliga resurser på ett mer effektivt sätt.

4.3 Sjukvårdens kompetensförsörjning

Sjukvårdspersonalen är en av välfärdens absolut viktigaste yrkesgrupper och det är oerhört angeläget att förbättra deras arbetssituation och göra arbete inom hälso- och sjukvård mer attraktivt än idag. Sedan 1980-talet har antalet förstahandsansökningar till vård- och omsorgsprogram minskat med 90 procent, vilket är högst oroväckande. Denna trend måste vändas.

Men det handlar i lika hög grad om att personal som idag arbetar i vården ska välja att stanna kvar och i bästa fall att redan utbildad personal återvänder. Staten kan inte i detalj reglera lönerna i vården, men genom att tillföra ekonomiska medel till landsting och regioner skapas förutsättningar för landstingen att bli mer attraktiva arbetsgivare på kort och lång sikt, vilket alltså kan handla om både löner och arbetsvillkor.

Brist på specialistsjuksköterskor är ofta en flaskhals i verksamheten, vilket starkt bidrar till de långa väntetiderna. Antalet specialistsjuksköterskor har minskat över tid trots att vårdbehoven ökar. Flera landsting har visserligen erbjudit lön under heltidsstudier, men nivån har inte varit tillräckligt hög. Sverigedemokraterna förordar ett kompetenslyft med full lön för sjuksköterskor som vill vidareutbilda sig, vilket ska bekostas av staten.

- Staten bekostar kompetenslyft för alla sjuksköterskor som önskar vidareutbilda sig.

Sverigedemokraterna vill också införa legitimation för undersköterskor. Genom att ge yrket högre status minskar personalomsättningen, patientsäkerheten och vårdkvaliteten förbättras och undersköterskor skulle ha en bättre förhandlingsposition gentemot sin arbetsgivare.

4.4 Större inflytande över schemat

Varje vårdanställd och familj har unika förutsättningar. Problemet är att många tvingas anpassa sina arbetstider efter sin arbetsgivares behov. Många arbetar ofrivilligt heltid. Många arbetar ofrivilligt deltid.

Det kan för ett ögonblick förefalla praktiskt för arbetsgivaren att kunna styra sin personal, men i slutändan blir hela organisationen lidande när personalen säger upp sig och unga människor undviker att arbeta i vården över huvud taget.

Sverigedemokraterna vill generellt ge anställda inom offentlig sektor större inflytande över sina arbetstider, vilket kan gälla rätt till heltid eller deltid. Detta kan i sin tur vara avhängigt personliga önskemål och livssituationer.

Vi vill avskaffa de ofrivilligt delade turerna och skiftarbetet inom vården, något som ofta är både fysiskt och mentalt påfrestande. Därutöver vill vi slopa karensdagen för bland annat vårdpersonal. Det är viktigt att vårdanställda ska kunna ta ledigt om de är sjuka som ett led i arbetet att motverka smittspridning.

- Slopa karensdagen för vårdpersonal.
- Rätt till heltid och rätt till deltid för personal inom vården.

4.5 Stärk patienternas rättsliga ställning

Patientlagen trädde i kraft den 1 januari 2015. Lagens övergripande syfte var att stärka och tydliggöra patientens ställning samt att främja integritet, självbestämmande och delaktighet. Patientens ställning har dock inte förbättrats, istället visar utvärderingar att situationen har försämrats på en rad områden vad gäller exempelvis tillgänglighet, information och delaktighet. Avsaknaden av ett tydligt ansvar, tillsyn, kontroll och uppföljning av efterlevnaden av patientlagen är en bidragande orsak till att den inte har fått det genomslag som det var tänkt.

Sverigedemokraterna anser att man ska tydliggöra både innehållet i de skyldigheter som framgår av patientlagen, men också vem som har ansvaret att fullgöra dem. Man bör också införa ett rättighetsbegrepp i denna lag där man tydliggör det som patienten har rätt att förvänta sig av vården.

Patientens inflytande och delaktighet måste alltså ytterligare understrykas. Samtliga nordiska grannländer har kommit längre än Sverige på detta område.

4.6 Patientansvarig läkare – på riktigt

Ett stort problem inom sjukvården är bristande kontinuitet för patienten. Ofta får patienten träffa olika läkare vid varje tillfälle när de söker vård och ofta finns ingen huvudansvarig läkare att vända sig till. Regler om fast vårdkontakt framgår av hälso- och sjukvårdslagen men efterlevs inte. Därför måste lagen förtydligas.

Genom att återinföra patientansvariga läkare vill Sverigedemokraterna återupprätta möjligheten till kontinuitet för patienten, samtidigt som sjukvårdens effektivitet och användning av resurserna kan förbättras. Detta leder till en mer human och mer patientvänlig sjukvård, där läkaren lär känna patientens behov och får förståelse för patientens sjukdomshistoria, vilket givetvis främjar patientens förtroende för både läkaren och hela vårdssystemet.

- Återinför patientansvaret för läkare.

4.7 Nationellt it-stöd och patientinformation

Ett nytt nationellt it-stöd ska tas fram för att få en helhetsbild av väntetider och tillgängligheten på samtliga sjukhus och vårdinrättningar i hela landet för att kunna utnyttja befintliga resurser på ett mer effektivt sätt. It-stödet ska bistå nationella vårdplatskoordinatorer i deras arbete med att klara vårdgarantin. Det ska också vara möjligt för patienter och anhöriga att se var i landet en specifik operation eller annan behandling har kortast väntetid, men syftet är också att göra det enklare för patienterna att jämföra vårdgivare och landsting. På detta sätt driver man utvecklingen framåt och kvalitetssäkrar samtidigt som man stärker patienternas valmöjligheter.

4.8 Psykisk ohälsa

Psykisk ohälsa drabbar många människor och är ett ständigt växande folkhälsoproblem i Sverige. Här ryms allvarliga tillstånd som psykoser, depressioner, stress och sömnsvårigheter. Fler förebyggande insatser, effektivare behandlingsmetoder och bättre omhändertagande skulle innebära höjd livskvalitet för patienterna och deras anhöriga samt en stor samhällsbesparing.

Inom psykiatrin finns idag endast ca 140 vårdplatser för barn och unga i hela Sverige och det finns landsting som inte har en enda vårdplats inom psykiatrin för unga personer. För att möta behovet fordras en utveckling och förstärkning av barn- och ungdomspsykiatrin samt fler vårdplatser.

4.9 Personalens säkerhet

Dramatiska förändringar pågår i det svenska samhället. För bara några år sedan skulle ingen ha framhållit närvaron av grupper av beväpnade kriminella och upprörda anhöriga på vårdinstitutionerna som ett stort problem.

Tyvärr är vi där nu. De ofta förekommande skjutningarna och andra gängrelaterade våldsdåd i storstadsområdena tenderar att göra sjukhusen till arenor för aggressivt och antisocialt beteende, ej sällan med udden riktad mot personal, patienter och andra anhöriga. Det är givetvis oacceptabelt.

Självklart är detta en del av en större problematik som ligger utanför vårdens ansvarsområden, men den akuta säkerhetsproblematiken måste självklart åtgärdas med full kraft.

Sverigedemokraterna vill därför inrätta säkerhetsklassade vårdplatser där man snabbt kan avskilja riskpatienter och även hantera deras anhöriga och andra potentiellt aggressiva personer. Nationella riktlinjer bör införas för hur dessa patienter ska tas om

hand från ankomst och omhändertagande till utskrivning. Utgångspunkten är givetvis att vården inte ska bli lidande för någon patient medan personalens säkerhet garanteras.

Åtgärder som kan vidtas berör lokalernas utformning, personalens utbildning och i särskilda fall införande av metalldetektorer.

- Inrätta säkerhetsklassade vårdplatser för att trygga personal inom vården.

4.10 Obligatorisk hälsokontroll av nyanlända

Förekomsten av TBC har ökat i Sverige, vilket har en direkt koppling till nyanlända migranter. Risken för spridning av smitta i samhället ska inte överdramatiseras, men det är en smittsam sjukdom och den kan överföras till andra vid nära kontakter. Framför allt är det ett problem för den smittade och personer i dennes omedelbara närhet, till exempel personal på HVB-hem, i synnerhet om adekvata medicinska åtgärder inte vidtas.

Det finns i Sverige möjlighet till frivillig hälsoundersökning för nyanlända migranter, vilket 2014 endast utnyttjades av 44 procent av alla asylsökande. Sverigedemokraternas linje är att denna hälsoundersökning ska vara obligatorisk för migranter som kommer från områden där TBC är vanligt. Hälsoundersökningen kan också omfatta screening för annan smitta i samråd med medicinsk expertis.

4.11 Snabbspår för att minska belastningen på akuten

Väntetiderna på landets akutmottagningar fortsätter att öka. Var tionde patient får vänta på behandling nästan sju timmar eller längre. Varannan patient väntar totalt mer än tre timmar. Personer över 80 år är den grupp som vistas längst tid på akuten, ett besök tar i snitt 40 minuter längre än för övriga vuxna. All forskning visar på att akuten är det absolut sämsta stället för äldre multisjuka att vara på, de behöver lugn och ro och få vård snabbt.

Därför måste det akuta omhändertagandet av äldre personer förändras och förbättras. Genom att inrätta ett särskilt snabbspår på akuten förbättras omhändertagandet och de äldre patienterna får rätt specialistvård snabbare, samtidigt som det kan minska trycket på akutmottagningen.

4.12 Kostnadsfri slutenvård för äldre patienter

Sverigedemokraterna önskar avsätta ett stimulansbidrag för att alla landsting och regioner ska kunna erbjuda kostnadsfri vård i slutenvården till personer som är 85 år eller äldre. I dagsläget är kostnaden för slutenvård för patienter olika i olika landsting och regioner. Som mest kan man få betala 100 kr/dygn när man är inlagd på sjukhus och behandlas inom slutenvården. Alla som är 85 år eller äldre ska slippa att betala för slutenvården, det vill säga inläggning på sjukhus. Alla landsting ska därför stimuleras att även erbjuda kostnadsfri slutenvård för denna grupp äldre. Det är orimligt att man som gammal ska behöva betala per dygn som man tillbringar på sjukhus. Det är dessutom orättvist att kostnaden för inläggning på sjukhus varierar över landet. För att måna om de äldre vill vi säkerställa att de ska slippa betala för den tid som de måste vara inlagda på sjukhus eller inom vården.

4.13 Palliativ vård

Sverigedemokraterna anser att alla som har behov av palliativ vård i livets slutskede oavsett diagnos ska kunna få det av kompetent och välutbildad personal oberoende av bostadsort. Vården vid livets slut ska präglas av värdighet, omtanke och respekt för patienten. Rätten till fullgod smärtbehandling ska vara en självklarhet, liksom psykologiskt, socialt och andligt eller existentiellt stöd för patienter och närstående. När livets slut närmar sig är det viktigt att vård och omsorg präglas av professionellt kunnande om de kroppsliga behoven kombinerat med lyhördhet för både andliga och själsliga behov. För såväl de personer som befinner sig i livets slutskede som deras anhöriga behöver det finnas en genuin känsla av trygghet och säkerhet. Allt fler svårt sjuka och döende vårdas idag i särskilda boendeformer eller i det egna hemmet med hjälp av hemtjänst och hemsjukvård. Detta ställer höga krav på kompetensen inom palliativ vård hos personalen i den kommunala vården och omsorgen. Det finns ett behov av kompetensutveckling inom palliativ vård samt en utökning av tillgängligheten då likvärdig vård inte kan erbjudas i hela landet.

Att förlora sitt barn är varje familjs mardröm och något man inte ens vill eller kan föreställa sig. Barn symboliserar livet och livets fortsättning och det känns oftast obegripligt för föräldrar att överleva sitt barn. Tyvärr drabbas även barn av cancer och andra svåra sjukdomar. Vart fjärde barn som drabbas av cancer kommer att dö av sin sjukdom. Mellan 400 och 500 barn och ungdomar dör årligen av olika sjukdomar.

Många familjer önskar att deras svårt sjuka barn vårdas hemma så långt det är möjligt. Det är då av vikt att det finns tillgång till palliativa hemsjukvårdsteam oavsett var i landet man bor, så att barn och föräldrar kan känna sig trygga med den medicinska behandlingen men också kunna få psykologiskt stöd och råd i den extremt svåra situation de befinner sig i.

Idag är tillgången till palliativ vård för barn ojämlig över landets regioner och kommuner. I dagsläget spelar ålder, diagnos och bostadsort stor roll för vilken hjälp man kan få. När det gäller vuxna har kommunen skyldighet att erbjuda hemsjukvård. Barn har inte det skydds nätet på grund av att kommuner bara har ansvar för hemsjukvård från och med en viss ålder, oftast från 18 år och uppåt.

Problem uppstår för att det inte finns tydliga överenskommelser mellan kommuner och landsting och man har inget underlag att agera efter. Det innebär i sin tur att föräldrar och barn kommer i kläm. Sverigedemokraterna vill införa ett lagstadgat krav som tydliggör och förstärker kommuners och landstings ansvar på området, vilket borgar för en sammanhållen vårdkedja.

Alla familjer vill inte att deras svårt sjuka barn ska vårdas hemma. Det är då viktigt att respektera det önskemålet och se till att andra möjligheter finns. Idag finns bara ett hospis för svårt sjuka och döende barn i hela landet med åtta vårdplatser, vilket är allt för lite för att täcka de behov som finns. Föräldrar som befinner sig i denna extremt svåra situation med all den oro det innebär ska inte behöva kämpa för att deras barn ska få rätt till en fullgod palliativ vård i livets slutskede. Barn ska ha samma rätt till palliativ vård som vuxna, oavsett bostadsort.

4.14 Mobila vårdenheter

En verksamhet som förekommer allt oftare är att sjukvården kommer ut till de som behöver den. Ett exempel är mobil röntgen som används i flera av våra grannländer och

som har visat mycket goda resultat. Att få sjukvård i hemmet skapar en ökad trygghet för patienterna, speciellt för äldre som har svårt att ta sig till sjukvården själva.

Dessa mobila verksamheter riktas i första hand till personer i särskilda boenden och hospis men kan även användas inom kriminalvården, vilket medför kostnadsbesparingar samtidigt som det minskar säkerhetsriskerna.

Sverigedemokraterna vill utveckla akutbils- och hembesöksverksamheten. Dessa verksamheter kommer att tillgodose befolkningens behov av läkarbesök i hemmen och riktar sig i första hand till äldre och barnfamiljer. Det finns orter med litet patientunderlag och med svårigheter att rekrytera tandläkare. Genom att införa mobila tandvårdsenheter kan invånarna fortsatt vara garanterade god kvalitet på tandvården, oavsett var i landet de bor.

4.15 Medborgarskapets betydelse för vård i Sverige

Sverigedemokraternas utgångspunkt är att Sveriges välfärdsinstitutioner, inklusive sjukvården, i första hand finns till för svenska medborgare. Detta implicerar att icke-medborgare generellt sett inte har samma tillgång till de svenska välfärdssystemen, och i en tid när människor rör sig mer över gränserna finns all anledning att tydliggöra detta.

Samtidigt bör man skilja mellan personer som kommer till Sverige för att arbeta och personer som befinner sig i Sverige av andra skäl. Sverigedemokraterna motsätter sig med kraft en situation där ett stort och växande antal icke-medborgare uppehåller sig i Sverige utan att arbeta, och vi anser inte att dessa personer ska ha full rätt till det svenska välfärdssystemet.

Detta gäller även sjukvård, men det är en diskussion som bör föras utifrån noggranna överväganden. Att ge alla människor i hela världen obegränsad tillgång till svensk sjukvård anser vi inte vara en rimlig ordning, eftersom det kan skapa ett incitament att migrera av rent medicinska och ekonomiska skäl.

För medborgare i EU/EES-länder samt dem med ett blåkortstillstånd för arbete gäller de överenskommelser som finns på plats, de åtnjuter i stort samma rättigheter som svenska medborgare.

Vad gäller akutsjukvård är grundregeln att ingen ska nekas akut vård på grund av bristande betalningsförmåga och att patientsäkerheten aldrig får hotas. Det är den behandlande läkaren, tandläkaren eller annan ansvarig vårdpersonal som i det enskilda fallet får avgöra vilka insatser som bör göras för att inte patientsäkerheten ska hotas.

Avseende vuxna med tillfälligt eller permanent uppehållstillstånd gäller fri tillgång till akutvård samt vård som inte kan anstå. För att få tillgång till fullständig vård kan man kvalificera sig genom att ha arbetat motsvarande heltid under de senaste två åren, eller genom att teckna en försäkring eller betala själv via lån. För asylsökande vuxna och barn erbjuds akut vård, resterande vårdinsatser ska finansieras på egen hand, genom försäkring eller lån. Avseende illegala migranter gäller enbart tillgång till akut vård, dock med fullt betalningsansvar.

Med tydliga regelverk avseende icke-medborgares rätt till skattefinansierad välfärd minskar belastningen på sjukvården, vilket bidrar till högre tillgänglighet för dem som faktiskt har oinskränkt rätt till vård och omsorg.

5 Trygghet, lag och ordning

En stat som inte upprätthåller lag och ordning är en stat i sönderfall. Upprätthålls inte den demokratiska rättsstaten återstår den starkes rätt, vilket innebär att det vakuum staten lämnar efter sig kommer att fyllas av andra aktörer som flyttar fram sina positioner där rättsstaten retirerar.

I Sverige finns numera 61 utsatta områden, varav 23 bedöms som särskilt utsatta. Det rör sig om platser där polis, ambulans, räddningstjänst och andra viktiga samhällsfunktioner, såsom kollektivtrafik och brevbärare, inte kan utföra sina uppgifter på ett normalt sätt.

Samhällets kapitulation medför en enorm påfrestning för vanliga hederliga människor, påfallande ofta utrikes födda, som arbetar eller bor i dessa områden. Ingen ska behöva riskera att få sin bil uppbränd för att man bor i ett visst område, medan blåljuspersonal ofta riskerar både hälsa och liv i samband med uttryckning.

I den politiska debatten talas det ibland något naivt om behovet av sociala insatser, att det är en lokal hopplöshet som mynnar ut i stenkastning och bilbränder. Detta är givetvis långt ifrån hela förklaringen. I själva verket handlar det om synnerligen grovt kriminella och deras ”svans”, som tagit hela bostadsområden som gisslan och som avskyr polisen av den enkla anledningen att polisen stör deras kriminella verksamhet. Vanliga familjer, som trots den negativa situationen utgör den absoluta merparten av de boende i utsatta områden, är de som drabbas hårdast. Sverigedemokraternas uppfattning är att samhället har lämnat dessa människor åt sitt öde, att övriga partier visat bristande förståelse för problemet och att förslag om ”fler fritidsgårdar” nått vägs ände.

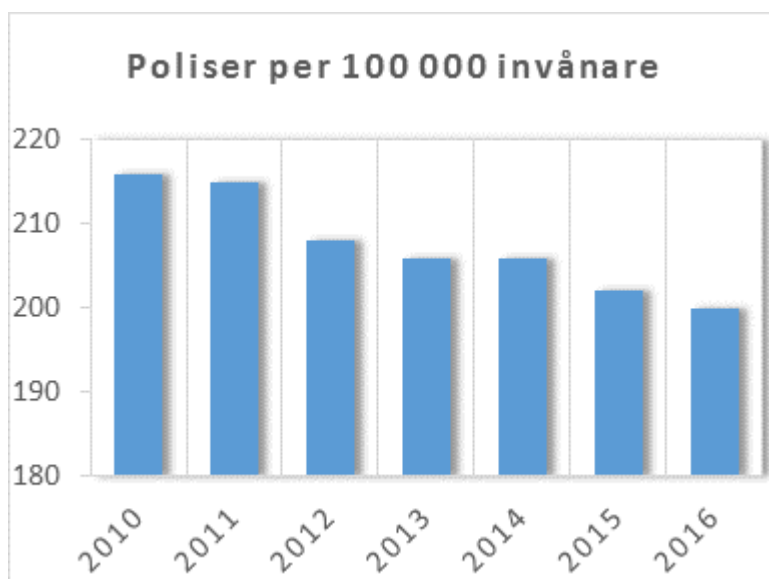
Självfallet finns det ett behov av olika sorters sociala insatser då dessa områden tenderar att vara socioekonomiskt utsatta. Sociala insatser blir dock i grunden verkningslösa när den grundläggande tryggheten saknas. Lösningen måste i första hand vara trygghet som säkras av de rättsvårdande insatserna, vilket sedan följs av andra åtgärder, inte tvärtom. Samhället måste återta kontrollen över sina förlorade områden och de hederliga människor som bor där måste ges en reell chans att bli en del av det svenska samhället.

På detta sätt vill vi bana väg för de goda och konstruktiva krafterna. Men för att åstadkomma detta krävs det att poliser finns tillgängliga när medborgarna behöver dem, att resurserna finns för att utreda brott snabbt och effektivt och att det finns en styrning som säkrar polisernas arbetsvillkor.

5.1 Sjutusen nya poliser

Sverigedemokraternas ambition om att fler brott ska utredas och klaras upp innebär att det krävs en kraftig förstärkning av Polismyndigheten. Fler poliser är en förutsättning för att rättssamhället ska kunna bemöta hotet från den organiserade brottsligheten, stävja våldsamheterna i förorten och finnas tillgängligt för medborgarna.

Målsättningen är att utbilda 7 000 fler poliser utöver Polismyndighetens nuvarande utbildningsprogram fram till och med 2024, en ökning med 35 procent jämfört med dagens antal. Sedan 2010 har antalet poliser sjunkit, både i relation till befolkningen och i absoluta tal. Sverigedemokraterna vill därför säkerställa att polisens relativa antal inte minskar på sikt genom att formulera ett mål om 250 poliser per hundratusen invånare.

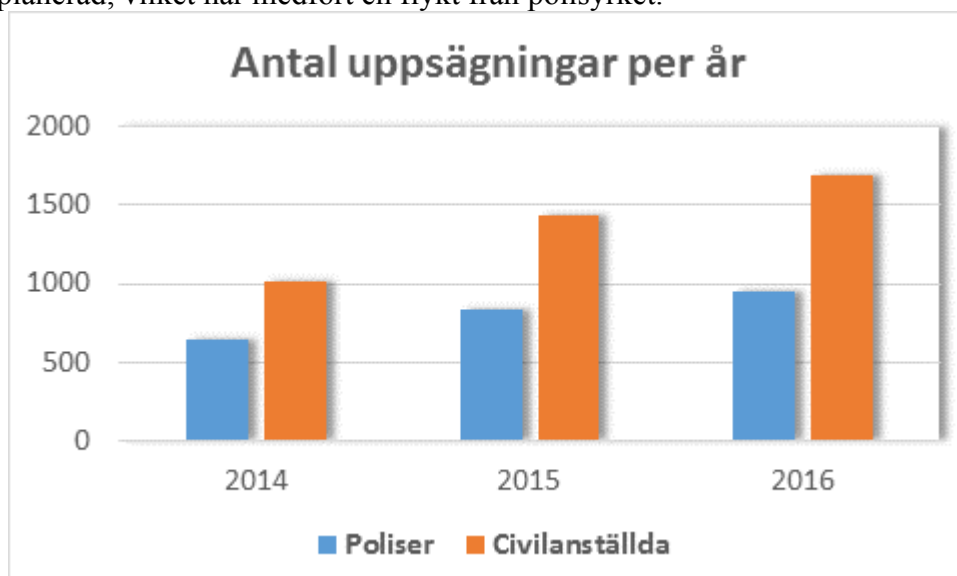
Källa: Polismyndigheten.

Poliser ska efter 2024 utbildas i den takt som krävs för att upprätthålla det relativa antalet. Fördelen med en sådan referensnivå är att det medför en långsiktig stabilitet för polisväsendet som därmed garanterat bibehåller sitt relativa antal även när befolkningmängden ökar. Krav på lokal minimibemanning bör också utredas för att invånare på landsbygden inte ska mötas av stängda polisstationer och långa inställelsetider.

Utöver arbetet med mängdbrott, organiserad brottslighet, våldsamheter i förorterna och ökad närvaro på landsbygden bör fokus även ligga på förstärkning av gränspolisen för att hitta och avvisa eller utvisa illegala invandrare.

5.2 Kraftigt förbättrade arbetsvillkor

För många poliser är arbetssituationen ansträngd. Lönerna är fortsatt relativt låga, framförallt för polisassistenter och polisinspektörer. Nya arbetstidsavtal har gjort situationen för dem som arbetar i yttre tjänst sämre och omorganisationen har varit felplanerad, vilket har medfört en flykt från polisycket.

Källa: Polismyndigheten.

Figuren ovan uppvisar en ökande trend, vilken kan antas vara förknippad med en försämrad arbetsmiljö under perioden tillsammans med missnöje med ledarskapet. Bristen på poliser åtgärdas delvis av en ökning av platser på polisutbildningen, men även ökade incitament för poliser som lämnat yrket att återvända behövs. Polisutbildningen lyckas inte fylla nuvarande antalet platser på grund av höga, men rimliga, krav varpå det är tydligt att endast ett högre antal platser är ett slag i luften. Sverigedemokraterna föreslår därför ett tillskott till Polismyndighetens budget som ska vara öronmärkt för att förbättra villkoren – såsom lönenivåer – för framförallt polisassistenter och polisinspektörer.

Det bör dock vara förbehållet arbetsmarknadens parter att besluta om hur en sådan förstärkning ska fokuseras. Det kan utöver lön röra sig om arbetstider eller åtgärder som förbättrar arbetsmiljön generellt med fokus på villkoren för dem som arbetar i yttre tjänst. Med dagens situation finns det ingen större skillnad mellan att jobba bakom ett skrivbord eller i skift i yttre tjänst, trots att det är förenat med större risk och mycket mer slitsamt att vara ute på gator och torg. Försämringarna i arbetstidsavtal har dessutom medfört att incitamenten för att stanna i yttre tjänst blivit ännu mindre, varför många söker sig till inre tjänst eller slutar.

En förstärkning av arbetsvillkoren och arbetsmiljön ökar inte bara incitamenten för fler kompetenta människor att söka till polisutbildningen, det medför även ökade incitament för erfarna poliser som tidigare sagt upp sig att återvända till yrket. Återanställning av poliser utgör en viktig del i vår ambition att utöka antalet poliser, då nyanställda poliser är i behov av kollegor med erfarenhet från den dagliga polisverksamheten.

- Förbättra polisens arbetsvillkor för att förhindra att fler erfarna poliser säger upp sig.

5.3 Återta samhällets förlorade områden

Utöver skärpta straff behöver polisens befogenheter och resurser utökas. Polisen behöver ha tillgång till så kallade icke-dödliga vapen. Idag finns en väldigt stor lucka mellan polisens batong och det direkt dödliga tjänstevapnet, som alla poliser av naturliga skäl drar sig in i det sista för att behöva använda. Det kan således uppfattas som ”riskfritt” att på tryggt avstånd kasta sten på polisen, trots att en stenbumling som träffar fel kan vara direkt dödlig. Polisen måste också ha direkt stöd från sina politiskt tillsatta chefer att agera utifrån hela befogenhetsspektrat.

I extrema fall, såsom vid större ordningsstörningar eller regelrätta upplopp, behöver undantagstillstånd kunna utlysas. Det är inte rimligt att polisen ska behöva ge sig in i en katt-och-rätta-lek på de kriminellas premisser. Utegångsförbud, större möjligheter att kontrollera folk på gator och torg, lättare att häkta och förvara samt snabbare rättsliga processer är exempel på befogenheter som ett undantagstillstånd ska kunna medföra.

För att bidra med resursförstärkningar för upprätthållande av ordningen vid exempelvis upplopp föreslår Sverigedemokraterna att den tidigare nedlagda beredskapspolisen ska återinföras. Vid en terrorattack eller större händelse kan detta vara avgörande för att säkra tryggheten för befolkningen.

Jourdomstolar ska inrättas för att påföljden tydligare ska kunna knytas till det faktiska brottet i direkt anslutning till dess förövande. Det bör också poängteras att utvisning ska vara regel snarare än undantag om icke-svenska medborgare gör sig skyldiga till ordningsstörningar eller upplopp.

- Återinför beredskapspolisen som ett led i att samhället återtar kontrollen över förlorade områden.

5.4 Straffskärpning för attacker mot blåjuspersonal

En majoritet av poliserna i yttre tjänst har under det senaste året drabbats av hot, våld eller trakasserier. För att råda bot på detta föreslår Sverigedemokraterna ett minimistraff på fyra års fängelse för attacker mot blåjusverksamhet. Det är i straffskalan på samma nivå som synnerligen grov misshandel, ett brott som är att likställa med våldsam störning och vandalisering av utryckningsverksamhet. Det leder till att dessa brott kommer att prioriteras av polisen och dessutom ger kännbara konsekvenser.

- Skärpta straff för attacker mot blåjuspersonal.

5.5 Skärpta straff

Liksom tidigare förespråkar Sverigedemokraterna kraftigt höjda straff för framförallt vålds- och sexualbrott men även generellt sett för brott mot person, inbrott och brott som har med organiserad brottslighet att göra.

Höjda straff är inte bara rätt utifrån ett moraliskt perspektiv. Det medför även ökade möjligheter för rättsväsendet att till exempel häkta och därmed hålla farliga personer inlåsta i väntan på rättegång, ökade möjligheter att använda hemliga tvångsmedel med mera. Kännbara konsekvenser för denna sorts brottslighet är inte bara viktigt för att brottsoffren ska få upprättelse utan även för att de som jobbar inom rättsväsendet ska se att deras insatser gör skillnad.

Straffen i Sverige har varit och är fortfarande alldeles för låga i många fall. Därför måste det ske en översyn med ambitionen att kraftigt höja straffen. Som ett resultat av detta väntas ökade kostnader för Kriminalvården, vilket de får extra resurser för. Det stora genomslaget för ökade straff väntas dock ske på några års sikt.

Vi anser att denna politik är i samklang med det allmänna rättsmedvetandet.

5.6 Organiserad brottslighet

I kampen mot den organiserade brottsligheten räcker det inte med att förstärka Polismyndigheten och att utöka antalet poliser. Sverigedemokraterna lägger därför förslag om införandet av ny lagstiftning som riktar sig mot deltagande i kriminella organisationer, stärkt vittnesskydd samt utökad säkerhet vid Sveriges domstolar.

Många av de medborgare som sätter sig i vittnesbåset är idag utsatta och de vittnar alltför ofta med fara för sitt eget liv. Rättsväsendet har inte förmått hantera den organiserade brottslighetens grenar som spridit sig ända in i rättssalen. Övergrepp i rättssak är ett mycket allvarligt brott då det, utöver att rikta sig mot enskilda individer, utgör ett direkt hot mot rättsstaten och i förlängningen mot det demokratiska statskicket.

- Förbjud deltagande i kriminella organisationer.

5.7 Bekämpning av terrorism

Terrorism och extremism utgör allt större hot, både i omvärlden och i Sverige. FN:s säkerhetsråd har konstaterat att terrorhotet kommit att bli alltmer utbrett och att antalet terrordåd kommer att öka. Säkerhetsrådet har även uttryckt en allvarlig oro över att extremistisk ideologi används för att främja terrorism. Sverigedemokraterna vill se krafttag för att bekämpa dessa hot och skydda det svenska samhället. Att garantera medborgarnas säkerhet är en av statens allra viktigaste uppgifter.

Sverigedemokraterna vill vidta en rad åtgärder; förbjuda propaganda för terrorism, straffa varje form av deltagande i eller stöd till terroristorganisationer, skärpa straffen för terroristbrott, frånta terrorister deras medborgarskap, tillåta hemlig dataavlyssning, tillåta signalspaning vid förundersökningar och ta bort sekretesshinder för underrättelseverksamheten i olika myndigheter. Med anledning av detta föreslår Sverigedemokraterna en ökning av Säkerhetspolisens anslag för att möjliggöra en förstärkt personalstyrka, effektivare informationsutbyte mellan FRA och MUST samt ökade resurser till personskyddet.

- Öka anslaget till säkerhetspolisen för bekämpning av terrorism.

5.8 Detaljerad statistik om brottslighet

För ett effektivt arbete mot brottslighet är det viktigt med detaljerad kunskap om var och hur den tar sig uttryck. Som ett led i detta ges Brottsförebyggande rådet i uppdrag att utföra en ny rapport omkring invandras brottslighet. Hittills har varken Brå, regeringen eller den förra regeringen varit intresserade av uppdaterad information omkring detta. Det måste åtgärdas.

Dessutom ska Brå ges i uppdrag att offentliggöra den statistik de samlar in i en statistikdatabas så att var och en själv kan ta ut relevant statistik för att kunna bilda sig en uppfattning om samhället vi lever i. För detta ändamål ökas anslagen till Brå.

- Uppdra åt Brå att publicera och samla in mer detaljerad statistik om brottslighet.

5.9 Övriga förstärkningar

Utöver ovan beskrivna satsningar ökas även anslaget för Kriminalvården, till stor del på grund av en väntad ökning av personer i fängelse, till Åklagarmyndigheten för förstärkt åklagarfunktion, inte minst med tanke på den organiserade brottsligheten och terrorism, till Brottsoffermyndigheten för ökat stöd till ideell verksamhet för brottsoffer samt ökat anslag till ersättning för skador på grund av brott som ett led i en statlig garanti till brottsoffer. Här krävs även en ordentlig undersökning för att få samlad statistik över hur mycket skadestånd som döms ut i straffrättsliga förfaranden i Sverige.

Den senaste tiden har risknivån för terrorhot höjts i Europa. Även i vårt absoluta närområde har terrordåd genomförts. Mot bakgrund av den ökade hotbilden vill Sverigedemokraterna ge Tullverket ökade resurser att kunna utveckla sin samverkan med polis och andra myndigheter, vilket är en nödvändig förutsättning för att samhället skall kunna stå emot och nedkämpa de negativa element som försöker slita sönder vårt samhälle. Det kan till exempel handla om fördjupade kontroller vid gränsstationerna men också om inre kontroller av varutransporter m.m.

5.9.1 Skatteverket

Den extrema migrationen till Sverige under de senaste 20 åren har skapat en mycket stor efterfrågan på bostäder, vilket drivit upp prisnivån på bostäder och därmed starkt bidragit till den enorma skulduppbyggnad avseende bolån som skett hos de svenska hushållen. Vi ser idag en stor brist på bostäder men också allvarliga utträngningseffekter, vilket bidrar till att skapa en situation av både trångboddhet och utanförskap på bostadsmarknaden.

Risken för att personer, i denna situation, bosätter sig på olika platser utan att detta registreras via folkbokföringen är stor. De riskerar då att hamna i ett parallellt skuggsamhälle. Detta är en mycket farlig utveckling som kan skapa stora motsättningar i samhället och därför förstärks budgeten för Skatteverket med inriktning på folkbokföringen.

Särskilda insatser bör göras inom de så kallade utanförskapsområdena i Sverige. Detta är en förutsättning för att kunna upprätthålla en hög grad av säkerhet i arbetet med att hantera såväl övriga skattefrågor som andra samhällsfunktioner på ett rättssäkert sätt.

5.9.2 Tullverket

Tullverket är en central myndighet i kampen mot smuggling och annan gränsöverskridande brottslighet. Myndigheten drivs idag med ett ekonomiskt underskott och det frånfaller värdefull kompetens när erfarna tulltjänstemän slutar i förtid. Det är därför viktigt att återställa myndighetens ekonomiska balans. Detta måste ske samtidigt som Tullverket har ett stort behov av att förstärka personalresurserna samt utvidga befogenheterna och personskyddet i samband med kontroller vid såväl yttre som inre gräns. Regeringens politik har inneburit en kraftig nedskärning av Tullverkets resurser, vilket har medfört att varusmugglingen har ökat och arbetet inom Tullverkets andra del, Effektiv handel, har försumrats. Den utökning av Tullverkets budget med 155 miljoner kronor som regeringen aviserat räcker knappt till för att återställa redan gjorda nedskärningar och är alltså inte på något sätt tillräcklig.

5.9.3 Skattekontroller

I globaliseringens spår har skattefusk och vinstförflyttning ökat kraftigt. Det pågår ett omfattande arbete, under ledning av OECD, med att förhindra skattefusk på detta område, vilket är positivt. Sverige bör även framgent driva på för att motverka sådant fusk, bland annat via samarbete inom OECD. Vi anser också att EU:s arbete på området måste ske inom ramen för OECD-samarbetet och att Sverige bör vara en motor i arbetet med att styra EU rätt i denna fråga. Sverigedemokraterna menar också att det är lika viktigt att upprätthålla skattemoraleen inom Sveriges gränser och vi vill därför tillföra ytterligare resurser till skatteverket så att arbetet med regelförenklingar samt utökade skattekontroller kan intensifieras, exempelvis gällande moms och löneskatt. Detta arbete är avgörande för finansieringen av välfärden.

6 Migration

I decennier har svensk migrationspolitik präglats av ett stort och svagt kontrollerat mottagande av asylsökande, åtföljt av kostsamma bidragssatsningar och fruktlösa integrationsprojekt. Det senaste decenniet har dessutom arbetskraftsinvandringen

avreglerats på ett sätt som banat väg för missbruk, utnyttjande av arbetstagare och ett överutbud av arbetskraft med såväl ekonomiskt som socialt negativa konsekvenser. Till detta kommer en stor anhöriginvandring, som även den på ett ohållbart sätt har belastat de svenska statsfinanserna, samtidigt som den har bidragit till snabbt växande utanförskapsområden.

Sverigedemokraterna var länge ensamma om att lyfta problemen som följde av den förda politiken och har under lång tid förespråkade stora förändringar avseende Sveriges invandringspolitik. Med följande förändringar tas viktiga steg för att åtgärda den situation som råder idag samt lägga grunden för en ansvarsfull politik som är långsiktigt hållbar.

6.1 Stopp för nya asylsökande

Sverigedemokraternas utgångspunkt är att asyl ska beviljas i det första säkra område en asylsökande når. Därför förespråkas åtgärder som medför att inga migranter som passerat säkra länder, inklusive Sveriges grannländer, beviljas asyl i Sverige. De ska i stället hänvisas till de säkra länder de har passerat på vägen hit. I nuläget skulle det medföra ett totalt asylstopp till Sverige, med undantag för en situation där krig eller en djupare kris skulle bryta ut i Norden eller Baltikum.

Bland annat föreslår Sverigedemokraterna återinförda ID-kontroller samt ett utökat transportörsansvar för alla transportörer som utför resor till Sverige. Därtill ska väl utbyggda gränskontroller ske, inte minst vid Öresundsbron och färjehamnar. Vid gränserna bör också transitcentrum upprättas, för snabbprövning av inkomna ansökningar om asyl. I och med att asylsökande vid gränsen kommit till Sverige direkt från ett säkert land bör ett avvisningsbeslut fattas på plats med omedelbar verkställighet. För att möjliggöra detta bör Migrationsverkets resurser omfördelas internt.

Ovannämnda åtgärder överensstämmer både med internationella konventioner som Sverige är en del av och med EU-lagstiftningen och kan därmed tillämpas omgående.

Utöver faktiska åtgärder för att stoppa inflödet vid gränserna vidtar Sverigedemokraterna dessutom åtgärder som minskar incitamenten för personer att från första början söka sig till Sverige. Genom en tydlig signalpolitik i form av bland annat informationskampanjer i utlandet och skärpta bidragssystem på hemmaplan klargörs att Sverige inte ger bättre förutsättningar än de som kan erbjudas i närområdet.

Om inflödet av asylsökande från tredjeländer avstannar kommer anslaget till hela utgiftsområde 8 att minskas successivt år för år. De medel som för närvarande är avsatta till migration kommer att frigöras och omfördelas till andra utgiftsområden.

- Stopp för migranter som passerat säkra länder.

6.2 Asylsökande som redan anlänt

Som en följd av mottagandekrisen 2015 har Sverige idag ett tillfälligt system med temporära uppehållstillstånd för förstagångsansökningar. Sverigedemokraterna avser att göra detta system permanent och vill dessutom fasa ut de hittills beviljade permanenta uppehållstillstånden. Dessutom bör direktiv till Migrationsverket avbryta all praxis som per automatik ger uppehållstillstånd till sökande från vissa länder. Varje ärende ska prövas enskilt.

Ett större fokus läggs vid principen att det är den sökande som ska styrka sin identitet, inklusive ålder. Lagstiftningen som reglerar medicinska åldersbedömningar bör skärpas

så att endast de som uppenbart bedöms vara barn registreras och behandlas som minderåriga utan att en medicinsk bedömning skett. Dessutom bör samtliga asylsökande som påstått sig vara minderåriga omfattas, även – i förekommande fall – de som registrerat sin ansökan före februari 2017.

Vad gäller boende för den som väntar på ett asylärendes avgörande är det uppenbart att det system som gällt de senaste åren är ohållbart. Privata aktörer har kunnat kräva orimliga ersättningar för tillfälliga asylboenden. Dessutom har kvalitén varierat stort och hänsyn till omgivande samhällen varit obefintlig. I slutändan har såväl statsfinanserna som allmänhetens tilltro till migrationspolitiken blivit lidande. Därför är det av stor vikt att ingångna avtal snabbt avvecklas och att kvarvarande asylsökande förflyttas till asylboenden i Migrationsverkets egen regi. Detta ska bidra till att kontrollera kostnaderna och skapa förutsättningar för en snabb och rättvis asylprövning. Utöver standardiserade asylboenden bör också en ny form av boende möjliggöras – ett slutet asylboende i Migrationsverkets regi. Denna boendeform är avsedd främst för asylsökande som inte kan styrka sin identitet och som har ett beslut om förvarstagande i enlighet med bestämmelserna i utlänningslagen. Med relativt enkla krav på standard möjliggörs, för Migrationsverket, att öppna ett stort antal platser på boenden, vare sig de är slutna eller inte, under en kort tid.

En annan viktig faktor avseende kostnader för asylsökande är det ersättningssystem som idag erbjuds. Det har förekommit att dagersättningen används för att betala människosmugglare och därmed stödja hänsynslösa kriminella ligor som utsätter migranter för livsfara under sina olagliga transporter. Det är en självklarhet att svenska skattemedel inte ska användas för att finansiera en kriminell verksamhet. Därför förespråkar Sverigedemokraterna en övergång från ersättningar i pengar till ett kupongsystem. Kuponger för grundläggande behov ska vara möjliga att lösa in i de största dagligvarukedjorna i Sverige. För att undvika en andrahandsmarknad för dessa kuponger bör de också vara tidsbegränsade och kopplade till en enskild individ.

Därtill bör alla typer av särskilda bidrag till asylsökande avskaffas. Handläggningen av ansökningar om särskilda bidrag tar betydelsefulla resurser i anspråk hos Migrationsverket. För att möta behov av vinterkläder bör förråd med begagnade vinterkläder skapas på asylboenden i samarbete med välgörenhetsorganisationer. Att återförstatliga asylboenden och strama åt bidragen för asylsökande kommer att innebära en påtaglig besparing.

6.3 När uppehållstillstånd beviljats

Även efter själva asylprocessen har det svenska samhället åtagit sig ett orimligt stort ansvar för de som beviljats uppehållstillstånd. Sverigedemokraterna vill bland annat se begränsad tillgänglighet till de generella välfärdssystemen, där vissa ersättningar förbehålls den som också först bidragit till statsfinanserna genom eget arbete.

Idag ger staten stora ersättningar till kommunerna för de ökade kostnader de beräknas få till följd av det stora mottagandet av nyanlända. Det är Sverigedemokraternas mening att dessa kostnader bör kunna minskas avsevärt. I första hand bör den lag som idag tvingar kommuner att ta emot nyanlända invandrare rivas upp och en återgång ske till att kommuner själva frivilligt tecknar avtal om mottagande. I och med detta kan också krav ställas på att exempelvis boendeplatser kan ordnas utan nybyggnationer eller dyra köp och hyresavtal. Visar det sig att antalet platser inte räcker till samtliga som beviljas

uppehållstillstånd bör Migrationsverket fortsatt ansvara för boendet till dess situationen ändras.

Under de senaste åren har tusentals personer med oklar ålder fått uppehållstillstånd som ensamkommande flyktingbarn, utan att någon medicinsk åldersbedömning säkrat deras ålder. Då det finns stor risk att vuxna på detta sätt fått och får fördelar de inte har rätt till bör deras ålder prövas på nytt, i synnerhet de som fortsatt behandlas som minderåriga. Vidare bör regeringen utreda möjligheten att återkalla uppehållstillstånd för dem som visat sig ha varit äldre än den påstådda åldern. Den resulterande minskningen av antalet personer i mottagnings- och etableringssystemet för ensamkommande barn bidrar ytterligare till sänkta kostnader.

- Ompröva ålder vid misstanke om fusk.
- Utred möjligheten att återkalla uppehållstillstånd för personer som falskeligen uppgett fel ålder.

6.4 Verkställande av utvisningar

Rapporter i medierna och officiell statistik från Migrationsverket visar att utvisningsbeslut endast verkställs till ett fåtal länder, samtidigt som balanser växer såväl hos Migrationsverket som hos gränspolisen. Ett ineffektivt utvisningsförfarande med långa väntetider och oklar ansvarsfördelning har bidragit till denna situation. I förekommande fall vistas personer med utvisningsbeslut i landet under decennier. Resultatet av denna situation är en växande skara tillståndslösa invandrare som uppehåller sig i Sverige trots ett gällande avslagsbeslut, vilket medför att skuggsamhället växer. Detta kan inte accepteras!

Det senaste året har polisen fått utökade befogenheter och uppgifter avseende verkställandet av Migrationsverkets beslut men har inte tillförts nödvändiga resurser för att klara detta. Sverigedemokraterna satsar därför på detta område. Handläggningstiderna bör förkortas till maximalt sex månader mellan ett lagakraftvunnet beslut och verkställighet.

Förvarstaggande i samband med ett avslagsbeslut ska vara huvudregel för att minimera risken för avvikande från verkställighet. För detta samt för en utbyggnad av inre utlänningskontroller tilldelas polisen förstärkta anslag.

- Stärk polisens anslag för att säkerställa förvarstaggande av personer som fått avvísingsbeslut.

6.5 Tydlighet avseende tillståndslösa invandrare

En starkare organisation för verkställighet av Migrationsverkets beslut ska kompletteras med att ta bort de incitament som finns i Sverige för att stanna kvar som tillståndslösa invandrare. Möjligheten att vänta ut fyra år tills beslutet preskriberas för att ansöka om asyl på nytt bidrar till att många migranter väljer att stanna kvar. Därtill är det möjligt att ett obegränsat antal gånger ansöka om verkställighetshinder. Ett stort antal ogrundade ansökningar sätter press på Migrationsverket samt förlänger väntetider för verkställighet. För att adressera dessa problem bör preskriptionstiden för Migrationsverkets beslut tas bort helt. Förfarandet med verkställighetshinder ska begränsas till en anmälan.

För Sverigedemokraterna är det uppenbart att tillståndslösa invandrare aktivt väljer att bryta mot svensk lag. Lika självklart är det att de inte ska ha rätt till det svenska välfärdssamhället. I dagsläget erbjuds de dock ett flertal förmåner, varav vissa inte ens är tillgängliga för svenska medborgare. Detta är kontraproduktivt och ger motstridiga signaler mot bakgrund av att polisen samtidigt har i uppdrag att utöka antalet utvisningar.

Därför bör tillgången till välfärden för den som vistas i Sverige utan tillstånd begränsas kraftigt och endast utgöras av ett absolut minimum, såsom att ingen i akut behov av vård lämnas åt sitt öde. Samtidigt ska lagstiftningen tydliggöras för att säkerställa att tillståndslösa invandrare inte ska kunna få socialbidrag. Ovannämnda åtgärder innebär en besparing genom att fler invandrare med avslagsbeslut lämnar landet, vilket minskar belastningen på mottagningssystemet.

- Illegala invandrare har inte rätt till välfärd i Sverige.

6.6 Anhöriginvandring

Det finns tillfällen då familjer splittras eller kärlek uppstår över nationsgränser. Som ett familjevänligt parti ser Sverigedemokraterna det givetvis som önskvärt att var och en får leva nära sina närmaste familjemedlemmar. Samtidigt finns en insikt om att dagens kravlösa och svagt reglerade anhöriginvandring belastar det svenska samhället bortom vad som är rimligt. All anhöriginvandring och familjeåterförening bör därför omfattas av och följa ett väluppbyggt regelverk, samtidigt som ansvaret för den invandrades försörjning och omsorg ska ligga uteslutande på anknytningspersonen, inte på den svenska staten.

Sverigedemokraterna ställer sig i grunden positiva till Europeiska rådets direktiv om rätt till familjeåterförening, som formulerat rimliga förslag till välformulerade regelverk. Vi vill alltså reformera de svenska reglerna i enlighet med detta direktiv, vilket bland annat innebär att anknytningspersonen har en gällande sjukförsäkring som täcker alla de risker som svenska medborgare täcks av i egenskap av medborgare och som omfattar såväl anknytningspersonen själv som dennes familjemedlemmar. Därtill ställs krav på att anknytningspersonen har stabila, regelbundna och tillräckliga försörjningsmedel för sig själv samt för dennes familjemedlemmar för att undvika att en anhöriginvandrare behöver nyttja försörjningsstöd. Vidare ska anknytningspersonen kunna uppvisa en bostad som anses adekvat för en familj av jämförbar storlek och som uppfyller gällande bestämmelser om säkerhet och sanitära förhållanden. Slutligen ska också Sverige ha rätt att kräva att en tredjelandsmedborgare följer olika integrations- eller introduktionsåtgärder i enlighet med nationell lagstiftning.

6.7 Arbetskraftsinvandring

En omfattande och generell arbetskraftsinvandring av det slag som Sverige nu har är inte en hållbar lösning på problemen med pensionsavgångar och framtida välfärdsproblem. Sverigedemokraternas uppfattning är att kompetensbrist och mismatchning på den svenska arbetsmarknaden i första hand bör lösas genom att den inhemska arbetskraften utbildas och omskolas, kompletterat av behovsbaserad arbetskraftsinvandring. Arbetskraftsinvandring av lågutbildad arbetskraft ska inte förekomma.

Brist på kvalificerad arbetskraft hämmar de svenska företagens utveckling och konkurrenskraft. Denna problematik måste tas på största allvar. Sverigedemokraterna vill

därför se ett välfungerande system för arbetskraftsinvandring och gästarbete. Inom ramen för EU-samarbetet stakas riktlinjerna ut för ett så kallat blåkortssystem. Detta riktar in sig på högkvalificerad arbetskraft med höga inkomster, finansierade sjukförsäkringar och arbetsvillkor i linje med det som i övrigt krävs enligt nationell lagstiftning. Sverigedemokraterna ser det nu gällande blåkortsdirektivet som en bra utgångspunkt för arbetskraftsinvandringsregler. Samtidigt kommer systemet inte att kunna täcka upp alla luckor på arbetsmarknaden. Det är därför Sverigedemokraternas mening att ett kompletterande system för arbetskraftsinvandring till bristyrken bör upprättas.

För att minimera riskerna för missbruk av systemet krävs väl utformade kontroller av utbetald lön och inbetald skatt enligt anställningsavtal, tecknade försäkringar och liknande, såväl som faktiska arbetsvillkor genom fler arbetsplatsbesök. Brott mot lagar, regler och överenskomna villkor ska kunna resultera i såväl straffavgifter som andra sanktioner och påföljder.

6.8 Fri rörlighet inom EES

Sverige är idag en del av EU. Detta innebär bland annat gemensamma regler för rörlighet inom unionen och övriga EES. Tyvärr har vi sett hur den nuvarande rörelsefriheten missbrukas genom att allt fler EES-medborgare i en svag ekonomisk situation söker sig till Sverige för bättre levnadsvillkor, då deras hemland inte förmår att ta ansvar för sina medborgare. Detta har för Sveriges del resulterat i en kraftig ökning av tiggeri i mer eller mindre organiserad form. Detta är inte och har aldrig varit syftet med den fria rörligheten inom unionen. Det bör i sammanhanget också poängteras att den fria rörligheten av just människor (utöver varor, tjänster och kapital) i grunden åsyftar arbetskraft. Att referera till den fria rörligheten vad gäller det hitresta tiggeriet implicerar alltså en syn att tiggeri är att betrakta som ett jobb vilket som helst, vilket det givetvis inte är.

För att komma till rätta med missbruket av den fria rörligheten vill Sverigedemokraterna se ett registreringskrav för den som kommer till Sverige så att polisen har möjlighet att kontrollera vistelsetiden i landet. I kombination med denna registrering ska även identitetshandlingar kunna uppvisas för att verifiera att denna person verkligen är en EES-medborgare. Det är dessutom Sverigedemokraternas mening att straffåtgärder på EU-nivå ska kunna tillämpas gentemot de länder som visat sig bidra till missbruket av den fria rörligheten i högre grad.

Vidare anser vi att EES-medborgare som befinner sig i Sverige genom uppehållsrätt längre än den initiala perioden ska kunna uppfylla krav på arbete och försörjning så att dessa inte på något sätt blir en oskälig belastning på svenska sociala trygghets- och bidragssystem. De ska även inneha en sjukförsäkring som täcker alla de risker som normalt täcks för medborgare i Sverige.

I de fall något av ovanstående villkor för att vistas i Sverige inte uppfylls, ska EES-medborgaren omgående avvisas till sitt hemland.

7 Internationellt bistånd

Sverigedemokraternas utgångspunkter i utrikespolitiken är att vi tillerkänner alla nationer i världen samma grundläggande friheter och rättigheter som vi kräver för vår egen nation. Vi anser vidare att grundläggande mänskliga fri- och rättigheter är universella, lika viktiga

och gällande för alla människor oavsett var de bor. Sverigedemokraternas långsiktiga mål med biståndspolitiken är att fler länder utvecklas till den grad att de själva ska kunna ta ekonomiskt ansvar för sin befolkning samt respektera demokrati och mänskliga rättigheter. I dagens oroliga värld behöver fler människor i utvecklingsländer få ett hopp om en ljus framtid i sitt land. Genom att bidra till utveckling kan vi också förebygga konflikter och skapa bättre förutsättningar för internationell fred och säkerhet.

En sådan förändring tar dock tid och behöver i första hand komma inifrån och drivas av inhemska krafter samt individer som har en förståelse för och kunskap om lokala förutsättningar. Mot den bakgrunden vill Sverigedemokraterna verka för en biståndspolitik som skapar förutsättningar för människor i fattigdom och förtryck att förbättra sina levnadsvillkor utifrån deras grundläggande behov. Fokus bör ligga på fattigdomsbekämpning och att barnens bästa ska få stå i centrum.

Kvantitativa målsättningar gällande bistånd bör stå tillbaka för kvalitet. Genom en grundlig översyn av ineffektivt bistånd, en större koncentration av biståndet till de minst utvecklade länderna och på färre inriktningar kan vi effektivisera utvecklingsbiståndet. Bistånd får inte handla om givarens glädje, utan om effektiva och ändamålsenliga satsningar där varje satsad krona ska göra så mycket nytta som möjligt.

Sverigedemokraternas målsättning är att ha en biståndsram som inte understiger 0,7 procent av BNI, vilket är i linje med FN:s rekommendationer. Det är dock inte ändamålsenligt att låsa sig vid en viss siffra, hänsyn bör istället tas till omvärldssituationen. Detta sker genom att vi inte omfördelar några biståndspengar till asylinvandringen till Sverige samt genom prioriteringar åstadkommer öknings till flera viktiga områden, såsom flyktinghjälp, humanitärt bistånd, vatten, sanitet, jordbruk och industrialisering.

Sverigedemokraterna vill se ett effektivare långsiktigt bistånd och föreslår därför att resultat ska kunna uppvisas för att få fortsatta utbetalningar.

7.1 Humanitära insatser och flyktinghjälp

Konflikter, naturkatastrofer och andra humanitära kriser är något som kan skapa en stor förödelse för ett land under en lång tid. Det är för oss en självklarhet att Sverige generöst och efter bästa förmåga ska bidra vid sådana katastrofer. De humanitära behoven är något som ökat de senaste åren på grund av flera humanitära katastrofer. Enligt UNHCR har miljontals människor tvingats fly från Syrien och Irak till närliggande länder. Utöver detta finns stora humanitära behov hos internflyktingar i olika länder.

För varje satsad krona går det att hjälpa betydligt fler människor i krisområdenas närhet än vad som är möjligt i Sverige. Därför anser Sverigedemokraterna att den flyktingpolitik som i dagsläget bedrivs, där stora ekonomiska resurser läggs på flyktingmottagning i Sverige, varken är klok, rättvis eller human. Vi vill i stället kraftigt öka satsningar på internationell flyktinghjälp.

För det första behöver det rent humanitära biståndet till flyktingar i krisernas närområden öka kraftigt och där innehar FN:s flyktingorgan UNHCR en central roll. Vidare behövs mer långsiktiga insatser, då många flyktingar i flyktingläger eller inom vårdsamhällen tvingas bo där under lång tid på grund av långvariga konflikter. Därför anser vi det vara av stor vikt att insatser också görs för att ge barn och ungdomar tillgång till utbildning. Vi vill även se över vilka möjligheter som finns för projekt där man låter flyktingar utbilda sig till olika användbara yrken för återuppbyggnad av samhällen. Detta utbildningsbistånd skulle vara en form av hjälp till självhjälp, samtidigt som det gör

människors vardag meningsfull och möjligheterna till ett bättre framtida liv ökar. Enligt en RUT-utredning (dnr 2014:1480) finns även exempel på insatser för att stödja olika former av samhällstjänster i Jordanien och Libanon. Denna typ av långsiktiga insatser anser vi bör prioriteras högre i biståndet.

8 Arbetsmarknadspolitik och skatt på arbete

Arbetslösheten är fortsatt hög, trots att Sverige befinner sig mitt i en högkonjunktur. När man tittar närmare på hur arbetslösheten ser ut så kan vi konstatera att en stor grupp arbetssökande inte når upp till kraven på svensk arbetsmarknad. Denna grupp har ökat stadigt som ett resultat av den sittande regeringens ansvarlösa invandringspolitik. Arbetslöshetsnivåerna för utrikes födda är markant högre än för inrikes födda, vilket regeringen brukar benämna som en ”utmaning”. Det är i själva verket inget annat än ett stort och oerhört kostsamt problem för det svenska samhället.

De svenska företagen står inför ett annat problem. De har problem med sin kompetensförsörjning. De svenska företagen söker kvalificerad arbetskraft samtidigt som tusentals lediga tjänster inte tillsätts.

Den nuvarande regeringen har fått för sig att om man bara utbildar de nyanlända så löser sig problematiken. Detta är en mycket kostsam illusion, som kostar skattebetalarna miljarder som behövs inom andra utgiftsområden. Ovanstående problematik tar inte ut varandra, det är två separata problem som skyndsamt måste lösas.

8.1 Kompetensbristen hos arbetssökande

Sverige har en stor grupp arbetssökande som inte når upp till de krav som ställs på den svenska arbetsmarknaden. Denna grupp består till större delen av nyanlända invandrare. Sverige har haft en exceptionellt hög invandring de senaste åren och vartefter dessa invandrare erhållit uppehållstillstånd så har de skrivits in på Arbetsförmedlingen och omfattas därmed av etableringsuppdraget. Detta innebär att individen får riktade insatser under två års tid, som syftar till att den ska etablera sig på arbetsmarknaden.

Etableringsuppdragets resultat tydliggör kompetensgapet mellan inrikes och utrikes födda. Tre månader efter att etableringsplanen avslutats har bara fem procent erhållit ett arbete utan stöd. Av dem som inte har ett reguljärt arbete 90 dagar efter avslutad etableringsplan är den vanligaste sysselsättningen att delta i olika arbetsmarknadspolitiska program, såsom arbetsträning eller förberedande utbildning. En femtedel av etableringsdeltagarna övergår till subventionerade anställningar, en mindre andel påbörjar studier och några återstår som arbetslösa. Många, framförallt lågutbildade kvinnor, hamnar i gruppen ”övriga”. Antingen lämnar de arbetskraften eller så upphör kontakten med Arbetsförmedlingen av andra orsaker.

I den politiska debatten framförs främst två förslag för att få ordning på detta. Det ena förslaget går ut på att utbilda de nyanlända. Det andra förslaget är att på olika sätt ”sänka trösklarna” in till svensk arbetsmarknad, alltså att sänka kraven eller sänka lönen. På sista tiden har det också förts fram förslag om att helt enkelt skapa enkla jobb. Med detta menar den sittande regeringen subventionerade arbeten, ofta i form av återinförda sedan länge bortrationaliserade arbeten.

Ett exempel på detta är ”moderna beredskapsjobb”, som riktar sig till statliga myndigheter. Regeringen har valt att ålägga myndigheterna att ta emot nyanlända och långtidsarbetslösa, vilket framgår av myndigheternas regleringsbrev. I gengäld betalar staten lönekostnaden och ett handledarstöd.

Sverigedemokraterna vänder sig mot dessa tankegångar. Förvisso ska det ges möjligheter till utbildning för nyanlända, men man bör vara medveten om att majoriteten av de som kommer är, utifrån svenska referenser, lågutbildade. De har i många fall inte ens gymnasieutbildning. Den utbildningsinsats vi talar om startar således på gymnasie- eller till och med grundskolenivå. Därtill ska de lära sig det svenska språket. Mycket stora grupper av nyanlända har därmed en lång utbildningsprocess framför sig innan de kan anses vara konkurrenskraftiga på svensk arbetsmarknad, varför man inte ska hoppas på att dessa inom överskådlig tid kommer att möta behovet av kvalificerad arbetskraft.

Gällande ”sänkta trösklar” så vänder sig Sverigedemokraterna starkt emot detta. Sverige är en kunskapsnation och ska så förbli. Svenska företag, myndigheter och organisationer har i årtal ägnat sig åt att rationalisera bort enklare arbeten. Denna utveckling har förstärkts av dagens möjligheter till digitalisering, och därför vill Sverigedemokraterna värna och inte backa bandet.

Regeringen har i sin iver att dölja arbetslösheten bland nyanlända gått så långt att man är villig att stå för hela lönekostnaden och ålägger myndigheter att samarbeta med Arbetsförmedlingen för att hitta på arbetsuppgifter. Numera ingår även ett handledararvode för varje person. Trots alla dessa ekonomiska incitament så kommer nyanlända som grupp inte in på svensk arbetsmarknad. Slutsatsen av detta är att det måste till helt nya lösningar!

8.2 Sänkta skatter på arbetsinkomster

8.2.1 Fokus på låg- och medelinkomsttagare

Sverige har idag ett, i ett internationellt perspektiv, förhållandevis högt skatteuttag från just arbetsinkomster. Kännetecknande är också att skatter börjar tas ut från tämligen låga inkomstnivåer. Trots fem steg i jobbskatteavdraget uppgår den skattefria inkomsten på årsbasis till bara 0,91 prisbasbelopp – det så kallade första inkomstintervallet – motsvarande knappt 40 800 kr för innevarande år. Sverigedemokraterna vill öka detta första inkomstintervall till 1,35 prisbasbelopp motsvarande knappt 60 500 kr per år.

Genom att öka just det första inkomstintervallet gynnas samtliga löntagare men med en tydlig slagsida mot låg- och medelinkomsttagare. Upp till gränsvärdet 60 500 kr blir marginals-katten effektivt noll procent, vilket gynnar exempelvis studenten som arbetar extra på helger eller en deltidsarbetande småbarnsförälder, eller pensionär.

Sänkta skatter på arbetsinkomster med fokus på låg- och medelinkomsttagare ökar drivkraften att arbeta, i synnerhet för den som tar ett deltidsarbete eller ett lägre betalt arbete. Det ger vanliga löntagare mer kvar i plånboken och ökar därmed den individuella friheten.

Av tabell 1 framgår en fördelningspolitisk analys av en dylik reform.

Tabell 1 Fördelningspolitisk analys av förhöjt första inkomstintervall i jobbskatteavdraget. 0,91 PBB–1,35 PBB

Decil	Genomsnittlig årsinkomst	Förändring av inkomst, kronor	Procentuell förändring i ekonomisk standard, procent	Fördelning av förändringen i ekonomisk standard, procent
1	96 300	700	0,73	2,5
2	151 700	1 300	0,86	4,6
3	184 600	1 900	1,03	6,9
4	213 800	2 400	1,12	8,7
5	241 500	2800	1,16	10,4
6	270 500	3 200	1,18	11,7
7	303 500	3 500	1,15	12,8
8	345 400	3800	1,10	14,0
9	406 700	4 100	1,01	14,9
10	746 900	3 700	0,50	13,4

8.2.2 Sänkta marginalskatter

Samtidigt som Sverige har ett internationellt sett relativt högt skattetryck redan på låga inkomster har vi världens högsta marginalskatter för höginkomsttagare. Detta som ett resultat av att regeringen valt att dels fasa ut jobbskatteavdraget för de högre inkomsttagarna, dels höja skiktgränserna även för vanliga löntagare. Från 2015 till 2016 gick Sverige från en toppmarginalskatt på 57 procent till 60,1 procent. Det är långt ifrån idén om ”hälften kvar” som tidigare samlade parlamentariskt stöd även över blockgränserna. Det går givetvis att likt regeringen argumentera för att höginkomsttagaren alltid har råd att betala ett par extra hundralappar i skatt varje månad och det argumentet äger förvisso i någon mening sin riktighet, men regeringens intensiva marginalskattehöjningar gör ingen analys av skattesystemets effektivitet. Inte heller tar det hänsyn till Sveriges konkurrenskraft som industrination med en öppen och exportberoende ekonomi.

Många individer i den högsta inkomstdecilen förhandlar inte om sin lön inom ramen för ett centraliserat avtal eller genom sin fackklubb. Många har möjlighet att ta ut en löneförhöjning genom någon sorts förmån, exempelvis tjänstepension. Många är också attraktiva på den internationella arenan och där arbetar en stor andel svenskar mycket riktigt utomlands, inte sällan på grund av det höga skattetrycket. Till följd av detta blir i sin tur statens skatteuttag lika med noll.

På sikt bör Sverige sträva efter att återgå till principen om ”hälften kvar”, vilket implicerar en högsta marginalskatt om 50 procent. På kortare sikt, det vill säga avseende kommande budgetperiod 2018–2021, föreslår Sverigedemokraterna att utfasningen av jobbskatteavdraget för de högre inkomsterna helt slopas. Därutöver ska skiktgränserna för när en löntagare börjar betala statlig inkomstskatt återställas enligt tidigare uppräkningspraxis (KPI plus 2 procentenheter), från och med 2018. Med regeringens förslag kommer en löntagare med drygt 37 000 kronor per månad klassas som höginkomsttagare och betala 20 procent statlig skatt, utöver kommunalskatten. I Sverigedemokraternas värld är detta inget höginkomsthushåll. Det kan röra sig om en

ensamstående småbarnsmamma som jobbar som sjuksköterska, det kan vara en vanlig familj i Stockholmsområdet där den ena föräldern är hemma med barnen och den andra jobbar som rektor, polis eller tandläkare och de tillsammans har ett genomsnittligt bostadslån på 2–3 miljoner kronor.

Det ska poängteras att Sverigedemokraterna förespråkar en progressivitet i skattesystemet, men en mindre aggressiv sådan än vad regeringen står för. I våra nordiska grannländer ligger exempelvis den högsta marginalskatten på 55,8 procent (Danmark), 50,0 procent (Finland) respektive 38,7 procent (Norge). Skiktgränserna slår därtill till vid betydligt högre inkomstnivåer. Ett antal centraleuropeiska länder märker ut sig med så kallad platt skatt och en toppmarginalskatt om endast 20,1 procent (Tjeckien) och 15,0 procent (Ungern).

Med Sverigedemokraternas förslag minskar den högsta marginalskatten till 57,1 procent. Det är fortfarande högst i hela OECD och en bra bit ifrån principen om hälften kvar.

Tabell 2 innehåller en fördelningspolitisk analys av förslaget. Som framgår är det enbart inkomstdecilerna 8–10 som berörs eftersom övriga inkomstdeciler inte är belagda med statlig skatt eller berörs av utfasningen av jobbskatteavdraget.

Tabell 1 Fördelningspolitisk analys av justerade marginalskatter

Decil	Decilgränser	Kronor	Procent av disponibel inkomst	Antal individer
1	–102 288	0	0,0 %	745 300
2	102 288–161 350	0	0,0 %	745 300
3	161 350–209 325	0	0,0 %	745 300
4	209 325–255 672	0	0,0 %	745 300
5	255 672–303 663	0	0,0 %	745 300
6	303 663–349 074	0	0,0%	745 300
7	349 074–396 898	0	0,0 %	745 300
8	396 898–464 131	200	0,1 %	745 300
9	464 131–599 152	1 500	0,4 %	745 200
10	599 152–	5 600	0,7 %	745 300

8.3 Slopad allmän löneavgift för småföretag

Den så kallade allmänna löneavgiften inom ramen för de sociala avgifterna på arbete har inget specifikt område i de offentliga trygghetssystem som den avser att finansiera, utan är en extra skattekostnad på arbete, vilken i synnerhet drabbar de små företagen. Den allmänna löneavgiften utgör cirka en tredjedel av de totala arbetsgivaravgifterna på 31,42 procent. Allmänna löneavgiften har höjts successivt och ligger idag på 10,72 procent. Denna löneskatt uppfattas som djupt orättvis av många företagare och hämmar deras incitament och möjligheter att nyanställa.

Sverigedemokraterna vill gå i motsatt riktning och helt avskaffa den allmänna löneavgiften för samtliga företag med upp till tre anställda som baseras på ett takbelopp om 300 000 kronor i lön per anställd. Det skulle motsvara en skattelättnad på 90 000 kronor årligen för ett småföretag med tre anställda. De företag med en högre lönesumma än 300 000 per anställd eller fler anställda än tre, betalar allmän löneavgift enbart på de delar som överstiger takbeloppet. På så vis skapar vi inte bara besparingar för egenföretagare utan även kraftiga incitament för att nyanställa.

Tillsammans med det kraftigt lindrade sjuklöneansvaret för mindre företag kan detta antas medföra mycket positiva möjligheter för de minsta företagen att växa sig större och anställa fler.

- Avdrag för den allmänna löneavgiften upp till ett takbelopp på 300 000 kronor i lön per anställd som gäller för småföretag med upp till tre anställda.

8.4 Reformera Arbetsförmedlingen

Arbetsförmedlingen kostade skattebetalarna 78,2 miljarder under 2016. I detta belopp ingår flera utgiftsposter.

Källa: Arbetsförmedlingen.

Sverigedemokraterna har flera synpunkter på dessa kostnader som främst utgår från de uteblivna resultaten. Arbetsförmedlingen dras år efter år med resultat långt under de satta målnivåerna. Vid samtliga tillfällen då en aktör förfogar över skattemedel bör det ske en kontinuerlig uppföljning och utvärdering. Resultat ska vara avgörande för att få fortsatta medel från staten. Här vill Sverigedemokraterna vara extra tydliga. Med resultat avser vi reguljära, stadigvarande, arbeten, inte subventionerade anställningar. Målbilden för den svenska arbetsmarknadspolitiken skall alltid vara reguljära arbeten, vilket skiljer Sverigedemokraterna från de andra partierna. Det finns idag en uppsjö av olika åtgärder, insatser och program som är mer eller mindre ineffektiva. Samtidigt mäts Arbetsförmedlingens effektivitet utifrån i vilken utsträckning dessa används. Däremot visar resultaten på att så inte är fallet för ett hållbart jobbskapande.

Sverigedemokraterna anser att det borde gå att få ut mer effekt av alla de miljarder som årligen pumpas in i Arbetsförmedlingen. Systemet fungerade av allt att döma tämligen väl för den tidsperiod som det byggdes för, det vill säga på 1950-talet. Men medan arbetsmarknaden har utvecklats till att bli betydligt mer dynamisk och mångfacetterad och graden av individualisering och specialisering har ökat så har politiken inte hängit med utan följer i stort samma gamla mönster.

Resultatet är att Arbetsförmedlingen fungerar genuint uruselt. År 2015 uppgav endast 4 procent av de inskrivna på Arbetsförmedlingen att förmedlaren hade bidragit till att man fått ett jobb och bland de arbetssökande är det bara 12 procent som uttalar förtroende för myndigheten.

Samtidigt uppgår den budgeterade utgiften för utgiftsområde 14 (Arbetsmarknad och arbetsliv) årligen till omkring 70–75 miljarder kronor, det vill säga ungefär lika mycket som Försvarsmakten och rättsväsendet tillsammans. Man borde kunna förvänta sig ett bättre utfall!

Likväl finns inga belägg för att påstå att det är arbetsförmedlarna som det skulle vara fel på. Utifrån sina förutsättningar utför de sitt arbete precis lika bra som andra löntagare. Det är politiken det är fel på, den offentliga arbetsförmedlingens metoder är inkapabla att mäta behoven av individualisering och att komma tillrätta med matchningsproblematiken på arbetsmarknaden.

År 2010 var det bara 12 procent av alla nyanställda som använde sig av Arbetsförmedlingen, vilket också inkluderade olika typer av subventionerade jobb. Majoriteten av arbetsgivarna anser att Arbetsförmedlingen saknar kunskap om branschen och är dåliga på att hitta rätt person. Trots Sveriges rigida inställning väljer arbetsgivarna att kringgå Arbetsförmedlingen och väljer istället de privata rekryteringsföretagen och bemanningsföretagen.

Australien, Danmark och Storbritannien är exempel på länder som helt eller delvis valt att öppna upp sina förmedlings- och utbildningstjänster för fler aktörer. Det har på det stora hela visat sig vara ett framgångskoncept eftersom konkurrens främjar effektivitet.

8.5 En svensk modell

Att kopiera andra länders modell på ett visst område är inte ett uppenbart recept för framgång. Istället bör analyseras vad som gick bra med den ena eller andra modellen samt vad som skulle kunna ställa till problem i det egna fallet.

I en utvärdering av det australiensiska fallet, där arbetsförmedlingens tjänster upphandlas i konkurrens, uppges att effektiviteten ökat, att kostnaderna för skattebetalarna minskat, att servicen till de arbetssökande blivit bättre samt att arbetsgivarna blivit mer nöjda. Dessutom anges att konceptet varit särskilt effektivt för marginaliserade grupper samt för grupper med svårigheter att finna arbete.

Arbetsförmedlingens åtgärder och program ska alltså ersättas och öppnas upp för övriga samhällsaktörer: privata företag, sociala och icke-vinstdrivande företag, semi-privata eller andra aktörer. Utbildning och matchningsarbete upphandlas alltså av de bästa och mest effektiva aktörerna.

Den ersättning som utgår från det offentliga är uteslutande provisionsbaserad. Det vill säga, om någon aktör lyckas förmedla ett arbete åt någon arbetslös, så utgår en del av provisionen. Om den tidigare arbetssökande individen behåller jobbet under en viss tidsperiod, så utgår ytterligare en del av provisionen. Om så den tidigare arbetssökande

behåller jobbet ytterligare en period, så utgår resten av provisionen. Detta ger incitament för samtliga parter att göra ett bra och i synnerhet långsiktigt jobb.

I samband med denna reform är det av stor vikt att lyfta fram betydelsen av icke vinstdrivande aktörer, såsom sociala företag. De mångmiljardbelopp som frigörs genom att Arbetsförmedlingen i dess nuvarande form reformeras kommer att användas i ett betydligt mer effektivt förmedlingsarbete, inom ramen för såväl privata vinstdrivande företag som icke vinstdrivande aktörer. Betydelsen av att engagera de icke vinstdrivande organisationerna och företagen samt civilsamhället i största allmänhet syftar i första hand till att skapa en så stor mångfald som möjligt så att ingen grupp eller individ lämnas utanför.

Reformen föreslås i enlighet med den konservativa försiktighetsprincipen genomföras stegvis för att med start 2020 vara fullt genomförd, med en kontinuerlig utvärdering.

8.6 Riktiga lärlingsjobb

I Sverige har Socialdemokraterna skapat ett system där samtliga gymnasieutbildningar måste leda till så kallad högskolebehörighet och där också en påtagligt hög andel ska eller bör studera vidare på just högskolan. Målsättningen vad gäller det sistnämnda har godtyckligt angetts till 50 procent. Emellertid saknas empiriskt stöd som skulle visa att just varannan gymnasist måste läsa till en högre akademisk examen.

Givetvis bör möjligheten finnas, men det bör vara upp till den nyblivne gymnasiestudenten själv att avgöra hur vederbörande vill lägga upp sina framtidsplaner. Denna iver att öka just kvantiteten av högskoleplatser i kombination med en övertro på teoretiska utbildningar för alla studenter och en nedlåtande syn på traditionella, vanliga, hederliga hantverksyrken har totalt hämmat Sveriges förmåga att upprätta ett väl fungerande lärlingssystem.

Företagare uppger ofta att deras största hinder för expansion är brist på rätt kompetens, där vart femte rekryteringsförsök i Sverige misslyckas eftersom arbetsgivaren inte hittar rätt kompetens. Flera större företag har på grund av det svenska utbildningssystemets undermåliga kvalitet och bristande arbetslivsanknytning valt att helt sonika inrätta egna utbildningsprogram, vilket givetvis inte är möjligt för småföretagare.

Politikerna och det offentliga systemet behöver nu anpassa sig till företagen, istället för tvärtom.

Yrkesinriktade lärlingsutbildningar är en av Sverigedemokraternas åtgärder. Det handlar inte bara om näringslivets kompetensförsörjning utan även om att komma tillrätta med en påtagligt hög ungdomsarbetslöshet. Signifikant nog framgår det att i EU-länder med lägst arbetslöshet (Tyskland och Österrike) så är andelen ungdomar som på olika sätt deltagit i lärlingsutbildningar som högst, medan det omvända gäller för Sverige. Det vill säga hög ungdomsarbetslöshet och låg andel ungdomar i lärlingsprogram.

Enligt bland annat Konjunkturinstitutet råder det ett samband mellan tillgång till lärlingsplatser och låg ungdomsarbetslöshet; till skillnad från i Sverige finns det i Tyskland ett väl utbyggt lärlingssystem med avlönade lärlingsprogram inom många sektorer. Detta leder till att tyska ungdomar är arbetslösa i mindre utsträckning än svenska. Motsvarande typ av korrelation går dessutom att skönja mellan lärlingsutbildningar och arbetslösheten kring utrikes födda.

Ett modernt lärlingssystem bör baseras på teoretiska kärnämnen, såsom matematik, svenska och engelska, vilket man studerar i skolan exempelvis två dagar i veckan, medan man praktiserar ett yrke på en faktisk arbetsplats övriga dagar.

En helt ny anställningsform bör införas, i lag – lärlingsanställning. Rent juridiskt bör den jämföras med det som idag kallas provanställning, men den ska kunna gälla högst 3 år. Det skulle innebära att ett företag som tar sig an en oerfaren, oprövad ungdom eller en utrikes född med svårvaliderad bakgrund i syfte att säkra sin långsiktiga kompetensförsörjning kan göra detta hyfsat riskfritt. Visar det sig att personen i fråga är driftig och ambitiös kommer lärlingsanställningen mynna ut i en reguljär tillsvidareanställning inom loppet av högst tre år, men företaget förbinder sig inte till något.

Lärlingssystemet inriktar sig i första hand på ungdomar som börjar på gymnasiet men bör vara öppet för äldre som av olika skäl inte slutfört sin gymnasieutbildning. Den som studerar på Komvux i syfte att läsa ihop till en gymnasieexamen ska också anses vara kvalificerad för en lärlingsutbildning, oavsett ålder.

Denna anställningsform innebär att arbetsgivaren är helt befriad från att betala arbetsgivaravgifter och lärlingsanställningen jämställs med en provanställning, det vill säga att arbetsgivaren inte kommer att dras till Arbetsdomstolen vid tvister. En minimilön per månad lagfästs, och är tillika ”fredad”, det vill säga att den inte ersätter andra inkomster eller försörjningsstöd. En person som saknar gymnasieexamen och uppstår försörjningsstöd har således mycket starka incitament att färdigställa sin examen under tiden för lärlingsutbildning hos ett företag.

8.7 Myndigheten för yrkeshögskolan

Praktiska yrken kan vara en framkomlig väg in för människor på arbetsmarknaden som kommit till Sverige från ett annat land i vuxen ålder och som vid ankomsten saknar relevant akademisk utbildning.

Myndigheten för yrkeshögskolan analyserar arbetsmarknadens behov och avsätter därefter medel till lärosäten som anordnar de av marknaden efterfrågade utbildningarna. Detta matchningsarbete har visat sig vara mycket effektivt och av de elever som genomgått en utvald utbildning har nästan sju av tio haft arbete under året efter examen. Myndigheten har aviserat att den har den organisatoriska kapaciteten att bygga ut verksamheten, men givet dagens anslagsnivåer saknas resurser till detta. Sverigedemokraterna höjer därför dessa anslag.

I dag efterfrågar många arbetsgivare anställda med någon form av eftergymnasial utbildning, men inte nödvändigtvis en femårig universitetsutbildning. Många ungdomar vill också vidareutbilda sig men ser inte universitetsstudier som sitt förstaval. Där är de ett- och tvååriga utbildningar som erbjuds via yrkeshögskolan goda alternativ. För såväl arbetsgivare som arbetstagare är därmed utökat stöd till Myndigheten för yrkeshögskolan att betrakta som positivt. Det är en satsning för bättre matchning på arbetsmarknaden och för lägre ungdomsarbetslöshet. Sverigedemokraterna budgeterar därför för åtminstone 10 000 nya platser på yrkeshögskolan fram till 2021 men ser gärna ännu fler längre fram i takt med att myndigheten utvecklas.

8.8 Personer med funktionsförmåga som medför nedsatt arbetsförmåga

Delaktighet handlar om möjligheten för alla, oavsett funktionsförmåga, att vara delaktiga inom samhällets alla områden, till exempel på arbetsmarknaden, i skolan och i offentliga

miljöer. Sverigedemokraterna anser att det är viktigt att alla ska kunna delta på arbetsmarknaden utifrån sin funktionsförmåga. Lönebidrag och andra åtgärder som finns att tillgå för att detta ska vara möjligt ska således finnas kvar och i vissa delar utökas.

8.9 Turordningsregler

De svenska turordningsreglerna, reglerade under LAS, kom till under en tid då arbetsmarknadens rörlighet var betydligt mindre än i dag. Arbetsmarknadens funktionssätt har förändrats och i takt med det måste även turordningsreglerna förändras. För att säkerställa trygghet för arbetstagare är det viktigt att LAS finns kvar, men undantagen i turordningsreglerna behöver utökas. Dagens undantag är helt enkelt för små och leder till att framförallt ungdomar diskrimineras genom ”sist in – först ut”-systemet. Arbetsgivare kan enkelt reglera storleken på sin personalstyrka men det är svårt att reglera sammansättningen på personalstyrkan. Dagens turordningsregler medger två undantag. Sverigedemokraterna menar att undantagen bör utökas till fem.

8.10 Starta eget företag

Sverige behöver fler företag och ett förbättrat företagsklimat. Det finns sedan länge möjlighet att få stöd till start av näringsverksamhet. Dock riktas detta stöd till arbetssökande och hanteras av Arbetsförmedlingen. För att få delta i programmet ska man vara arbetssökande och uppfylla ett antal andra kriterier. Programmet är framgångsrikt på Arbetsförmedlingen men Sverigedemokraterna menar att de som har störst förutsättningar att starta och driva företag inte återfinns i kategorin arbetssökande utan i kategorin löntagare. Som löntagare kan det dock vara för riskabelt att säga upp sig från en fast anställning för att starta företag. Därför menar Sverigedemokraterna att det ska inrättas ett program för yrkesverksamma. Ersättningen ska fortsatt vara på nivån för arbetslöshetsersättning.

Det finns idag en lag om rätt till tjänstledighet för att bedriva näringsverksamhet under vissa fastställda kriterier. Tjänstledigheten kan tas under längst sex månader. Sverigedemokraterna anser att denna tidsperiod ska förlängas till nio månader.

9 Näringsliv, infrastruktur och samhällsplanering

Sverigedemokraterna högprioriterar ett gott näringslivsklimat. Detta för att såväl nya som gamla företag ska kunna verka och växa och att Sverige ska kunna fortleva som innovationsdriven industrination. Det är så vi bygger framtidens välstånd.

På industriområdet har Sverigedemokraterna presenterat en strategi med målet att stoppa utflyttningen av, samt återta, industrijobb. Detta kan åstadkommas genom prioriteringar av bland annat infrastruktur, energi, utbildning och forskning. Konkret innebär detta en fokusering på att förenkla regelbördan och minska de administrativa kostnaderna, minska skattetrycket för att etablera en internationellt konkurrenskraftig nivå och underlätta handel och export. Satsningar på små och medelstora företag, bland annat genom en överflyttning av sjuklöneansvaret till staten samt slopad arbetsgivaravgift för de första tre anställda.

9.1.1 Sverige äger

Sverigedemokraternas politik gynnar både stora och små företag, men eftersom mycket tyder på att många arbeten kan skapas i mindre företag krävs nytänkande vad gäller ägande. Ägande av företag ska inte vara förbehållet en elit, dessutom är privata tillgångar ett viktigt instrument för ekonomisk utveckling.

En betydande del av svenskarnas förmögenhet är uppbunden i offentliga och privata fonder inom främst pensionssystemen. För företagandet i Sverige utgör detta ett hinder då det finns ett samband mellan den privata förmögenhetsbildningen och volymen av egenföretagande. I en rapport från Svenskt Näringsliv framkommer att nästan 70 procent av finansieringen vid företagsstarter och expansion av nya företag utgörs av eget kapital. Sverigedemokraterna vill därför genom informationsåtgärder och ekonomiska incitament stimulera till ökat ägande av svenska företag samt ökade investeringar i nystartade och befintliga mindre bolag.

9.2 Energi

Sverige som industrination är beroende av såväl konkurrenskraftiga priser på elenergi som tillgänglighet under årets alla timmar, idag, imorgon och om femton år. Tyvärr har partier som prioriterar annat än detta vunnit inflytande i både den nuvarande och den förra regeringen. Det är dags att Sverige återgår till en energipolitik som är både miljö- och industrivänlig.

9.2.1 Bevara och utveckla kärnkraften

Kärnkraften står idag för nästan hälften av Sveriges elproduktion och kommer alltså inom överskådlig framtid att fortsätta att utgöra en grundpelare för svensk energiförsörjning. De energialternativ som regeringen lyfter fram kan omöjligen ersätta kärnkraften som energikälla. Sverigedemokraterna vill vidareutveckla och bygga ut kärnkraften, dels genom att ersätta befintliga reaktorer med nya moderna men även genom att bedriva forskning om nästa generations kärnkraft.

Kärnkraften borde vidare ha ett prioriterat utrymme inom insatser för energiforskning, särskilt med tanke på att kärnkraften står för nästan hälften av vår elförsörjning samt att det statliga stödet till forskning på kärnteknikområdet varit ytterst blygsamt.

Forskning och utveckling inom kärnkraft behöver däremot inte endast ha sin utgångspunkt i ren energiproduktion. Slutförvar av uttjänt kärnbränsle och kärnkraftssäkerhet är områden som i vissa fall har nationella förutsättningar och kräver således nationell kompetens. Men för att kunna uppnå ny, modern och ännu mer säker kärnkraft i Sverige behövs också en hög nationell kompetens, och för detta behövs ökat stöd till kärnkraftsforskningen.

Sverigedemokraterna avsätter medel för en statligt finansierad forskningsreaktor för fjärde generationens kärnkraft, med potential för att kunna återanvända det använda kärnbränslet. Idag utnyttjar vi endast ett fåtal procent av potentialen i det uran som grävs upp medan återstående avses att grävas ned som avfall.

9.2.2 Energieffektivisering

Som ett led i ambitionen att minska Sveriges oljeberoende, samt för att utveckla den inhemska energiindustrin, stärks resurserna till en ökad satsning på energieffektivisering.

Ur ett resurs- och konkurrensperspektiv är det en självklarhet att eftersträva en så hög effektivitet som möjligt. För svensk basindustri, som till övervägande del består av energiintensiva processer, är just energieffektivisering av stor betydelse med potential för betydande kostnadsbesparingar. Genom att använda mindre energi per producerad enhet stärks industrins konkurrenskraft.

9.2.3 Vätgasstrategi

Betydande satsningar sker globalt på fordon med bränsleceller med vätgas som energibärare. I Sverige för tekniken dock, trots potentialen, en relativt blygsam tillvaro. En förutsättning för introduktion av bränslecellsfordon är att det finns en infrastruktur för att tanka fordonen, vilket idag generellt saknas. Sverigedemokraterna vill därför tillföra medel för att fler pilotanläggningar ska komma på plats i syfte att bygga upp en infrastruktur och vidareutveckla tekniken för såväl lättare som tyngre vätgasfordon.

9.3 Infrastruktur och transporter

Mycket står och faller med fungerande infrastruktur; människors vardag, fungerande myndigheter och kommersiell verksamhet i ett brett spektrum av branscher. Samtidigt är det uppenbart att den svenska åkeribranschen mår dåligt. EU-inträdet har satt svenska åkerier under hård press och det blir än värre när gällande regelverk inte efterlevs. Sverigedemokraterna vill, förutom övriga satsningar, införa en marknadspott för investeringar utöver den ordinarie budgetramen, motsvarande 2 procent av hela utgiftsområde 22 Kommunikationer. Marknadspotten, som Trafikverket ges mandat att använda, syftar till att snabbt kunna nyttjas för att bygga bort uppkomna flaskhalsar som står i vägen för betydande investeringar inom näringslivet. Förslaget ligger i linje med vad som lyfts fram av Näringslivets Transportråd.

9.3.1 Koll på vägarna

Registrering av cabotagetransporter ska ske vid ankomst till våra gränser. Detta kan ske genom införande av ett elektroniskt system, likt det tyska LKW-Maut-systemet, för bilar med en bruttovikt över 12 ton. Systemet bygger på att transpondrar monteras i de lastbilar som vill utföra transporter i Sverige, så att myndigheterna enkelt kan kontrollera färdvägen för och antalet dygn som en utländsk bil befunnit sig i landet. Detta säkerställer att avgifter betalas och att cabotageregler samt kör- och vilotidsdirektivet efterlevs. Polisen skulle på detta vis få ett effektivt verktyg för att stävja det allt mer omfattande fusket.

För att beivra fusket på vägarna kommer det framöver även krävas stora satsningar på trafikpolisen. Sedan mitten av åttiotalet har antalet trafikpoliser på vägarna minskat från dryga 1 800 till 190. Därför krävs en ambitionshöjning gällande utbildning och rekrytering av specialiserade trafikpoliser.

9.3.2 Nej till kilometerskatt

Regeringen planerar att införa en kilometerskatt, det vill säga en skatt som betalas av åkerierna för varje avverkad kilometer. Detta skulle, ovanpå tidigare nämnda faktorer, innebära nådastöten för många svenska åkerier med i vissa fall en nära nog fördubbling

av skattetrycket när det gäller trafikspecifika skatter. Sverigedemokraterna motsäger sig därför kilometerskatten.

9.3.3 Stärk svensk åkerinäring

Cabotagetransport innebär att en utländsk bil som lossar i till exempel Umeå, efter lossning kan använda sig av tre inrikeslaster under högst sju dagar för att ta sig ner till färjeläget för vidare transport till sitt hemland. Syftet är att antal körda mil utan last skall minimeras. Detta förutsätter emellertid att bilen registreras i en databas vid ankomst till Sverige för att ge polisen en möjlighet att vid en vägkontroll avgöra hur länge fordonet befunnit sig i landet. Är sjudagarsgränsen passerad är det en olaglig inrikestransport. Det har i cabotagestudien framkommit att över 2 000 lastbilar aldrig lämnar Sverige utan kontinuerligt bedriver olaglig inrikestrafik.

Svensk åkerinäring är en av svensk ekonomis grundpelare. Branschen är delaktig till i stort sett all form av industriell utveckling. Sedan EU-inträdet 1995 har åkeribranschen utsatts för en ökande konkurrens från övriga medlemsländer. Trycket ökade drastiskt när länder i det forna östblocket införlivades i unionen och gränsöverskridande trafik i princip avreglerades. Dessa länders åkerier kör ofta för under halva milkostnaden jämfört med vad ett svenskt åkeri behöver för att kunna bedriva verksamhet enligt gällande lagkrav. Den låga ersättning som de utländska åkerierna tar täcker i dessa fall inte ens bränslekostnaden, vilket troligen är en stor förklaring till den omfattande dieselstölden i landet: bara under 2013 stals över 10 miljoner liter diesel.

Sverigedemokraterna anser att det är beklämmande att regeringen inte agerar mer kraftfullt i denna fråga som handlar om att skydda svenska jobb och svensk åkerinäring. De svenska åkeriföretagen är inte rädda för konkurrens, men det ska vara konkurrens på lika villkor och i enlighet med lagar och regler.

Sverigedemokraterna vill snarast införa rättvisa villkor inom vägtransportområdet. Att passivt, genom försummelse, låta svenska företag gå under i en orättfärdig konkurrens är oacceptabelt.

9.3.4 Med flyget lyfter Sverige

Sverige är ett till ytan stort, men glesbefolkat, land med stort exportberoende. Flyget är därför viktigt ur många hänseenden. Allt från företag med intressen utspridda över landet till utländska investerare och multinationella företag med filialer i Sverige är beroende av flyget för att kunna fortsätta att utveckla sina verksamheter. Eftersom flyget är det enda rimliga alternativet för interkontinentala resor, och dagens globaliserade värld kräver goda kommunikationer, är flyget en konkurrensfaktor för Sverige och svenska företag på den internationella marknaden.

Flyget är också en viktig del av många människors känsla av frihet, och allt fler svenskar reser utomlands och ser detta som ett självklart inslag både över längre och kortare vistelser.

9.3.5 Rätt kurs för sjöfarten

Svensk sjöfart behöver rätt förutsättningar för att vara konkurrenskraftig på den internationella marknaden. I dag har flera svenska rederier valt att flagga ut sina fartyg till andra länder med mer fördelaktiga skatteregler för att få konkurrensfördelar. Det är därför positivt att Sverige infört tonnageskatt, vilket kommer att stärka svensk sjöfarts konkurrenskraft och förhoppningsvis öka användandet av svensk flagg. Förutom de

direkta effekterna av svensk flagg, skapas även kraftiga indirekta effekter; det sägs att ett arbete till sjöss genererar fyra arbetstillfällen i land. Det handlar om arbeten på varv, inom reservdelsindustrin, vid utbildandet av sjöbefäl med mera.

Sverigedemokraterna ser positivt på att svaveldirektivet, som i dag gäller i Östersjön, Nordsjön och Engelska kanalen, utökas till samtliga internationella farvatten, för både miljöns och konkurrensens skull. Svenska transportköpare har fram till dess att svaveldirektivet införs i internationella vatten, lidit av en konkurrensnackdel då fartyg i Östersjön har måst köpa dyrare bränsle. Det är viktigt att man ger Sjöfartsverket verktyg att kunna genomföra kontroller, så man kan efterfölja direktivet och sanktionera överträdelser.

9.3.6 Statlig finansiering av isbrytning

För vägar i Sverige står staten för reparationer och snöröjning, så att dessa hålls öppna för trafik – Sverigedemokraterna tycker att samma princip borde gälla för sjöfarten. Sjöfarten som trafikerar Sverige betalar farledsavgifter som bekostar bland annat isbrytningen i farlederna. För att stärka sjöfarten och fortsätta med den mycket efterfrågade sjöfartsmiljarden minskar Sverigedemokraterna farledsavgifterna med 250 miljoner kronor årligen genom att kostnaden för isbrytningen i stället åläggs staten.

9.3.7 Upprustning av Göta älv

Den 16 december 2014 infördes EU:s regelverk gällande inlandssjöfart i Sverige, och några av våra inre vattenvägar är klassade för inlandssjöfart, däribland Göta älv, Vänern och Mälaren. Det saknas dock bestämmelser om bland annat bemanning, behörighetsfrågor, farledsavgifter med mera, vilket gör att alla parametrar inte är helt klara för rederier som vill trafikera de inre vattenvägarna.

De svenska vattenvägarna har stor kapacitet och intresset för inlandssjöfart ökar inom både gods- och kollektivtrafik. Detta ser Sverigedemokraterna som något mycket positivt, då inlandssjöfart minskar antalet vägtransporter, vilket både avlastar vårt ansträngda vägnät och minskar miljöpåverkan eftersom vattentransporter kräver betydligt mindre energi per ton transporterat gods jämfört med andra transportsätt.

Slussarna på Göta älv är gamla och behöver åtgärdas då deras tekniska livslängd enbart sträcker sig till 2030. Detta ingår nu i Trafikverkets åtgärdsplan, vilket Sverigedemokraterna ser positivt på. Däremot ingår inte den jordskredssäkring som Statens geotekniska institut visat behövs längs stora delar av älven, och där området kring Lilla Edet är mest kritiskt, i den nationella planen. Ett jordskred kan få katastrofala konsekvenser för sjöfarten, men även för Göteborg med omnejd som får sitt dricksvatten från Göta älv.

Sverigedemokraterna vill därför, i samband med att slussarna byts ut, att jordskredssäkring genomförs och att byggnationen påbörjas så snart som möjligt.

9.3.8 Hamnar

De svenska hamnarna måste ha rätt förutsättningar att erbjuda en god service åt anlöpande fartyg. Infrastrukturen runt hamnarna är mycket viktig för att tillgodose export och import för industrier som är känsliga för förseningar i leveranskedjan. Färjetrafiken behöver en infrastruktur där man enkelt kan ta sig till och från fartygen utan att belasta tätorternas ofta till bristningsgränsen trafikerade infrastruktur.

Säkerheten i och runt hamnarna är viktig då stora volymer tung trafik passerar dessa områden. Därför ser Sverigedemokraterna mycket positivt på de aviserade alkobommar som nu kommer att lanseras på våra större hamnar.

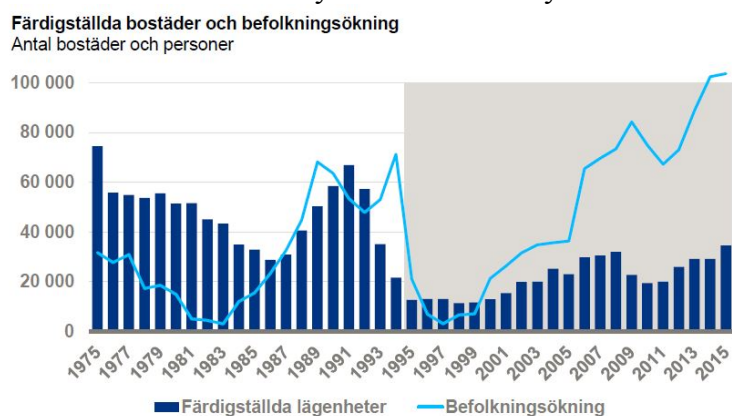
9.3.9 En järnväg som sparat ur

Sveriges järnväg kan liknas vid industrins blodomlopp: den förser fabriker och företag med råvaror och vidaretransporterar förädlade produkter. Trots järnvägens stora betydelse för riket så orsakar den, på grund av bristande funktionalitet och eftersatt underhåll, årligen merkostnader i miljardklassen. Därutöver överskrider efterfrågan på kapacitet i dagsläget vida utbudet, särskilt vid ett fåtal flaskhalsar, vilket leder till stora dödviktseffekter. Sverige har Europas sämsta kontaktledningssystem, vilket står för 20 procent av alla driftsstörningar i infrastrukturen jämfört med 9 procent i övriga EU-länder. Denna avvikelse påvisar att genomgripande åtgärder är nödvändiga för att säkerställa energiförsörjningen.

Därför vill Sverigedemokraterna som ett första steg EU-certifiera elsystemet för att förhindra kontaktledningsnedrivningar.

9.4 Bostäder

Ett hem är grunden för ett tryggt liv och i förlängningen är en fungerande bostadspolitik en förutsättning för ett välmående samhälle. Det ska finnas ett boende för alla, oavsett ekonomi. Sverigedemokraterna lägger stor vikt vid att barn får en stabil uppväxt, unga ges goda förutsättningar att både bo och studera och att anpassade och trygga boendeformer tillhandahålls våra äldre. Bostadspolitiken ska skapa förutsättningar för människor att bo och leva i de bostadsformer som passar den egna livssituationen bäst. Sverigedemokraternas vision är ett fungerande samhälle där alla människor bor trivsamt på den plats de önskar och det är lätt att flytta och hitta en ny bostad.

Bostadsbyggandet har ökat under de senaste åren, men det råder fortfarande en stor bostadsbrist i Sverige och takten för nybyggandet är för låg för att vi inom rimlig tid ska återfå en balans på bostadsmarknaden, bromsen för byggandet ligger främst i bristen på utbildad arbetskraft inom byggsektorn. Bostadspriserna har ökat kraftigt de senaste åren och har inneburit långtgående konsekvenser för Sverige i form av ökad skuldsättning, en hotande bostadsbubbla, mindre konsumtionsutrymme och att svenska banker kan hotas av högre inlåningsräntor. Allt detta har föranlett att det blivit svårare att köpa och äga sitt eget boende. Företagen har problem med att rekrytera kompetens då boende saknas till personalen, speciellt i storstadsregionerna. Högskole- och universitetsstudenter saknar

möjlighet att studera i brist på boende på studieorten, vilket i förlängningen kommer att påverka kompetensutbudet på arbetsmarknaden.

Det som behövs är för det första en nollvision för asyl- och anhörighetsinvandring och för det andra att de kortsiktiga och framhastade lösningarna fasas ut till förmån för en långsiktig, ekonomisk och hållbar samhällsplanering. Byggkostnaderna och därmed bostadspriserna och hyrorna behöver sänkas för att alla ska kunna få tillgång till en egen bostad.

9.4.1 Boendemiljö

Boendemiljön är viktig för att skapa trivsel och hemkänsla för invånarna, vår omgivning påverkar oss mycket, vilket ska vara en prioriterad aspekt vid bostadsbyggande och områdesplanering. Att bygga vackert är en viktig inriktning i vår bostadspolitik och vi ska även se till att bevara Sveriges rika byggnadstradition. Ett sätt att värna det kulturella och estetiska arvet kan vara att införa en så kallad kulturell planering. Det är i korthet en metod som i samhällsbyggnadsfrågor sätter fokus på den unika platsens förutsättningar och historia samt den omgivande bebyggelsestrukturen.

9.4.2 Integration på bostadsområdet

Med en ökad tillgång på bostäder och lägre kostnader vad gäller både inköp och hyra, ges fler möjlighet till eget boende, ansvar, minskad trångboddhet och delaktighet i samhället. Detta kombinerat med en minskad asyl- och anhöriginvandring kommer på sikt att skapa bättre förutsättningar för integration och balans på bostadsmarknaden. Integrationen försvåras idag av EBO-lagen, en lag som ger asylsökande rätt att bosätta sig var de vill i landet under tiden som deras asylansökan prövas. Under alltför många år har Sverige tagit emot fler invandrare än vad samhället har klarat av. Bostadsområden har blivit allt mer överbefolkade och därmed segregerade, vilket har lett till att utanförskapet har förstärkts och trångboddheten blivit allt värre. EBO-lagen har gjort att vissa kommuner fått svårt att upprätthålla det allmänna kommunala ansvaret, då fler bor i lägenheterna än vad de är avsedda för. Detta försvårar för många kommuner att anpassa samhällsservicen efter. Trångboddhet ökar vidare slitage på lägenheter, bidrar till fusk med bostadsbidrag och svarthandel med andra-, tredje- och fjärdehandskontrakt eller försäljning av hyreskontrakt och har skapat inlåsnings effekter. Ett första steg är att avskaffa EBO-lagen och införa lägenhetsregister och ett tak vad gäller antalet boende i en lägenhet.

9.4.3 Säkrare polisiär närvaro i förorter

Polisen har pekat ut 61 utsatta områden i Sverige, där otryggheten är extra stor. Utformningen av miljonprogramsområdena, vilka utgör en betydande andel av de utsatta områdena, gör det svårt för polisen att närvara utan att samtidigt utsätta sig för stora risker. Torg, skolor, parkeringar m.m. är utformade på ett sätt som försvårar spaning och närvaro för polisen och reträttvägar kan enkelt blockeras. Närvaron från polisen försvåras vid polisingripanden då de ofta leder till våldsamma upplopp med bilbränder och stenkastning som följd. Här föreslår vi att en nationell handlingsplan tas fram som en handbok för landets kommuner att identifiera otrygga områden i alla landets tätorter och tillgodose deras behov av åtgärder för ökad trygghet. Trygghetsgivande belysning och utökad kameraövervakning är två exempel på åtgärder som kan ingå i handlingsplanen. Sverigedemokraterna anslår särskilda medel till berörda kommuner för områdesplanering.

9.4.4 Ökad konkurrens och finansiering på byggmarknaden

Behovet av ökad konkurrens är påtaglig och en ökad anbudskonkurrens mellan byggbolagen skulle kunna minska byggkostnaderna. En utredning behövs för att öka konkurrensen mellan byggbolagen och för att se över förutsättningarna för byggbolag att finansiera större byggprojekt.

9.4.5 Regional bostadsplanering och investeringsbidrag för äldreboenden

För att stat, regioner och kommuner ska kunna planera tillsammans för bostadsbyggande, infrastruktur och kollektivtrafik, behövs en regional planering. Regionen kan bidra med en kompetens som framför allt de mindre kommunerna, varifrån arbetspendling sker, har behov av. En regional översiktsplanering ska samtidigt fortfarande innebära att beslutanderätten ligger på kommunal nivå. Vidare behövs en bostads- och infrastrukturberedning, som långsiktigt kan skapa bättre förutsättningar för ökat bostadsbyggande.

Behovet av ny- eller ombyggnation av äldre bostäder i särskilda boenden samt trygghetsboenden är växande. För att möta behovet för den kommande åldrande befolkningen tillför vi kommunerna ett investeringsbidrag.

9.4.6 Fler studentbostäder

På de flesta av Sveriges högskole- och universitetsorter råder brist på studentbostäder, vilket riskerar att slå mot utbildningsväsendet och kompetensförsörjningen. Utöver storstadsregionernas kompetensbehov för tillväxtföretag behövs möjligheten att kunna studera för dem som bor på mindre orter och där kompetensen behövs för att företag ska kunna verka och därmed motverka utflyttning. Sverigedemokraterna vill underlätta och utöka byggandet av studentbostäder genom ett statligt stimulansbidrag till kommunerna och utökar därför anslaget i form av stimulansbidrag.

10 Socialförsäkring

10.1 Avkvoterad föräldraförsäkring & dubbeldagar

Föräldraförsäkringen är den nyblivna eller växande familjens garanti för ekonomisk stabilitet under barnens första omsorgskrävande år. Sverigedemokraterna förespråkar att uppdelningen av föräldrapengen mellan föräldrarna görs bäst av just föräldrarna och inte behöver regleras politiskt. Föräldrar är helt enkelt bättre lämpade att besluta i denna fråga än politiker. Därför avskaffas all kvotering av föräldraförsäkringen, också den indirekta så kallade jämställdhetsbonusen, och föräldrarna återges förtroendet att fullt ut bestämma hur föräldraförsäkringen ska disponeras.

- Slopas kvotering av föräldraförsäkringen.

Antalet dubbeldagar, de dagar under vilka bägge vårdnadshavare kan använda föräldraledigheten samtidigt, i föräldraförsäkringen ökar. I stället för nuvarande gräns på max 30 dagar, höjs taket till 60 dagar. Allt för att ge mer frihet till familjen att anpassa stödet efter sina behov. Vi räknar med att detta inte har någon budgetär effekt. En rad

förändringar i anslagen är kopplade till besparingar som blir följderna av en minskad invandring

- Antal dubbeldagar i föräldraförsäkringen höjs från 30 till 60.

10.2 Föräldrapenning

Med barn tillkommer av naturliga skäl ekonomiska behov som tidigare inte funnits. Ökade utgifter, samt att föräldraförsäkringen inte motsvarar en full inkomst, skapar en ekonomisk tröskel för dem som planerar att skaffa barn. Detta är naturligt och det är inte heller Sverigedemokraternas ambition att avskaffa en sådan tröskel. Emellertid är det önskvärt att minimera den ekonomiska oron inför beslutet att bilda familj. Barnen är varje samhälls framtid och att underlätta för människor att ta steget att bilda familj är därmed en grundbult i välfärden.

10.3 Införande av sorgpeng

Varje år dör ungefär 900 barn i Sverige. Ungefär hälften av dessa dör i samband med födseln. I de fall detta händer kan modern ta ut 30 dagar av föräldraförsäkringen. Om ett barn däremot dör senare i livet kan föräldrarna ta ut 10 dagar vardera med tillfällig föräldrapenning. Detta kan också kombineras på så sätt att modern kan ta ut 30 dagar och fadern 10 dagar i tillfällig föräldrapenning om barnet dör vid födseln. Om dödsfallet leder till att föräldrarna får nedsatt arbetsförmåga finns möjlighet till sjukpenning.

Sverigedemokraterna anser att föräldrar vid ett barns bortgång, mitt i den värsta av alla tänkbara sorger, inte ska behöva gå igenom en process med Försäkringskassan för att kunna stanna hemma som sjukskrivna. Därför inrättas vad vi kallar för ”sorgpeng”. Den innebär att varje förälder erhåller en lagstadgad rätt att automatiskt vara ledig i en månad (22 dagar) med ersättning på sjukpenningnivå i händelse av att ett barn i åldern upp till och med 17 år avlider. Detta skulle inte påverka det nuvarande systemets uppbyggnad, utan erhållas i enlighet med nuvarande former för tillfällig föräldrapenning.

- Inför sorgpeng som medger föräldrapeng i 22 dagar i händelse av ett barns bortgång.

10.4 Underhållsstöd

Sverigedemokraterna ställer sig bakom regeringens höjning av underhållsstödet för äldre ungdomar men vill att underhållsstödet ska indexeras och förespråkar en automatisk höjning om två procent per år. För att underhållsstödet ska ligga i takt med kostnader och prisutveckling i samhället bör underhållsstöd ses över på årlig basis.

10.5 Vård- och merkostnadsbidrag för funktionshindrade barn

En del barn behöver extra stöd för att fungera i vardagen. Det kan exempelvis handla om särskild kost eller hjälpmedel kopplade till funktionsnedsättningar av olika slag. Idag finns möjlighet att ansöka om ersättning för merkostnader fram till och med det att barnet fyller 19 år. Detta stöd kallas merkostnadsbidrag och betalas ut i de fall barnet endast behöver hjälp i form av åtgärder som föräldrarna själva kan ombesörja. Idag är systemet utformat så att ersättning för endast hjälpmedel betalas ut om kostnaden överstiger 16 020

kronor per år, medan familjer med barn som är i behov av både vård och hjälpmedel kan få ekonomiskt stöd redan vid en sammanlagd årlig kostnad på 8 010 kronor.

Det borde vara en självklarhet att ekonomiskt utsatta familjer ska kunna erbjuda sina barn den hjälp som de behöver. Därför reduceras miniminivån på merkostnader som krävs för att beviljas ekonomiskt stöd så att samma regler gäller oavsett om ett barn behöver hjälpmedel eller om barnet även är i behov av vård. Nuvarande system är ojämnt utformat och medel anslås för att eliminera den skillnad i kostnadsgräns för ersättning som idag finns.

- Eliminera kostnadsgränsen för merkostnadsbidrag för funktionshindrade barn.

10.6 Vårnadsbidraget

Sverigedemokraterna ställer sig positiva till det så kallade vårnadsbidraget och vill se ett återinförande av det. Vårnadsbidraget kunde och bör kunna beviljas föräldrar med barn i åldern 1–3 år. För oss, som ett familjevänligt parti, är det en självklarhet att familjerna själva ska kunna välja att stanna hemma längre med sina barn. En orsak till vårt ställningstagande är även medvetenheten om att barn utvecklas i olika takt. Medan vissa redan som ettåringar kan inskolas på förskolan, behöver andra längre tid hemma. Trots att denna möjlighet finns, nyttjas den bara av en bråkdel av Sveriges småbarnsfamiljer. Vi är övertygade om att det är kopplat till de problem som vi ser finns, att ersättningen är alldeles för låg och att vårnadsbidraget endast erbjöds i vissa kommuner innan det slopades av regeringen 2016.

- Återinför vårnadsbidraget för barn mellan ett och tre år.

10.7 Barnbidrag

Sverigedemokraterna motsätter sig höjningen av flerbarnstillägget. Många barnfamiljer har redan en god ekonomi och att rikta resurser utan behovsprövning är inte i samhällets intresse. Sverigedemokraterna föreslår att barnbidraget och underhållsstödet ses över gällande indexering.

- Nej till höjt barnbidrag.
- Se över indexeringen i barnbidraget och underhållsstödet.

10.8 Bostadsbidrag

Om en förälder eller ett föräldrapar har ett hemmaboende barn under 18 år räknas familjen som barnfamilj och har därigenom rätt till bostadsbidrag. Bidraget är behovsprövat och förstärkningen träffar därmed, till skillnad från barnbidraget och flerbarnstillägget, endast de familjer som har behov av stöd. Sverigedemokraterna vill höja nivån på bostadsbidraget med i snitt 300 miljoner kronor mer än regeringen per år. Vi förespråkar även att bidraget indexeras för att eliminera risken för att det reella värdet över tid halkar efter på grund av inflationen, till förfång för de utsatta grupper som bidraget riktas till.

Vidare har låga hyror länge präglat de subventionerade miljonprogrammets bostäder, som idag står inför renoveringsbehov och därmed tillkommande hyreshöjningar. Nybyggnation av bostäder innebär samtidigt högre hyra. Därför ser vi idag behov av en

höjning utav bostadsbidraget med en miljard samt en översyn av reglerna för bostadsbidrag och bostadstillägget så att dessa bättre följer hyressättningen.

- Ökar bostadsbidraget med ca 1 miljard kronor årligen.

10.9 Offentlig arbetslöshetsförsäkring

En del av förklaringen kring de danska löntagarnas upplevda högre trygghet jämfört med svenska löntagares, är vetskapen om att vid ett givet värsta scenario så finns det ett allomfattande socialt skyddsnät. Den första tanke man slås av om man drabbas av arbetslöshet är således inte om man behöver sälja sin bil eller sitt hus, eller hur man ska kunna försörja sin familj, utan hur man ska hitta ett nytt jobb. För att detta ska vara möjligt krävs också en ordentlig reform och förstärkning av arbetslöshetsförsäkringen.

Sverigedemokraterna menar att arbetslöshetsförsäkringen är så pass central för både arbetaren och arbetsmarknaden att den bör betraktas som en del av de generella socialförsäkringssystemen. Det innebär att själva budgetanslaget bör flyttas från Arbetsförmedlingen till Försäkringskassan och att försäkringen bör vara obligatorisk och därför helt skattefinansierad. Vidare bör arbetslöshetsförsäkringen administreras centralt istället för att ligga på entreprenad hos fackförbund, och det faktiska försäkringsskyddet bör förstärkas.

Sverigedemokraterna vill även att taket i a-kassan höjs kraftigt till 1 200 kr per dag under de första 100 dagarna, för att därefter minska till 800 kr per dag. Det medför en kombination av stärkt försäkringsskydd och ger incitament till att hitta ett nytt jobb relativt snabbt. Detta innebär också att arbetslöshetsförsäkringen uteslutande bör vara finansierad via skattsedeln. Sverigedemokraterna vill således att även den så kallade finansieringsavgiften samt övriga administrativa avgifter, utöver själva arbetslöshetsavgiften, avskaffas och tas över av staten, vilket får till följd att medlemskap i en arbetslöshetskassa blir helt och hållet avgiftsfritt.

- Staten tar över ansvaret för arbetslöshetsförsäkringen.

Den finansieringsavgift som medlemmarna betalar för innevarande år ligger på drygt 100 kronor per månad. Samtliga anslutna skulle därmed, med Sverigedemokraternas förslag, få en ökad disponibel nettoinkomst motsvarande respektive medlemsavgift men med helt oförändrade villkor.

10.10 Slopad sjuklönekostnad för småföretagare

Sverigedemokraternas ambition är att göra det både billigare och enklare att anställa. Det är därmed vår avsikt att reformera sjuklöneansvaret på så vis att mikro- och småföretagens börda lindras. För att undvika tröskeeffekter föreslås att varje företag får göra avdrag för sina sjuklönekostnader upp till 29 089 kronor per år. Ett mikroföretag slipper således helt att betala sjuklönekostnader. Även större företag med personal som är mindre benägen än genomsnittet att sjukskriva sig kan undslippa sjuklönekostnader helt. Reformen minskar sjuklönekostnaderna för företagare med totalt drygt 3 miljarder kronor.

Ett lindrat och i flera fall helt avskaffat sjuklöneansvar bedöms ha en mycket positiv inverkan på sysselsättningen. I en rapport från företagarna visar det sig att sjuklöneansvaret har haft en stor betydelse för en fjärdedel av företagarna när det gäller att inte anställa personer utanför familjen.

- Flytta sjuklöneansvaret för småföretag till staten upp till ett takbelopp.

10.10.1 Glasögonbidrag för barn och ungdomar

Landsting ger idag bidrag till standardglasögon eller kontaktlinser till barn i åldern 0–7 år med dokumenterat behov. För barn i åldern 8–19 år är det endast några landsting som idag ger glasögonbidrag för standardglasögon. Sverigedemokraterna vill att möjligheten till glasögon för barn i skolåldern ska vara likvärdig över hela landet. Oberoende av föräldrarnas ekonomi, ska bara kunna leva och växa upp under goda förhållanden. Glasögon är viktigt och många gånger en förutsättning för att barnen bara ska kunna delta i fritidsaktiviteter och skolarbete på lika villkor. Att inte kunna se tillräckligt bra innebär en stor nackdel för att kunna följa med i skolarbetet och kan även leda till bieffekter som huvudvärk och liknande. Därför vill vi ge ett riktat bidrag till alla barn i skolåldern upp till 19 år med synnedsättning. Hjälpmedel är en rättighet och glasögon är ett hjälpmedel som är nödvändigt för att barn med synfel ska kunna leva som alla andra barn. Glasögonbidraget kan även användas till linser, förutsatt att en optiker har rekommenderat detta.

Enligt beräkningar finns det drygt 169 400 barn/unga som antas ha behov av glasögon (Ds 2015:28). Dagens glasögonbidrag ligger på 800 kr/barn och år, Sverigedemokraterna vill öka detta till 1 200 kr per barn och år upp till 19 års ålder. Detta då vi anser att det är viktigt att ge alla barn och unga, inte bara de med föräldrar som kan betala, möjlighet att få hjälp med glasögon.

- Inför glasögonbidrag för barn upp till 19 års ålder.

10.11 Koppla välfärd till medborgarskap

Sverigedemokraterna anser det vara orimligt och ohållbart att Sverige och svensk välfärd urskillningslöst finansierar andra länders medborgare och vill se en åtstramning på detta område. Sverigedemokraterna anser att icke medborgare måste ha arbetat minst ett år under en tvåårsperiod för att kvalificera sig för barnbidrag, studiebidrag, bostadsbidrag och inkomstrelaterade ersättningar, som a-kassa. Ett sådant system ökar incitamenten till att försörja sig själv, vilket ger och gör mycket positivt för individen, som därigenom också kommer in i det svenska samhället av egen kraft. Sverigedemokraterna vill också att kvalificeringskrav ska gälla för exempelvis fri vård. Icke medborgare och den som inte har arbetat tillräckligt länge ska endast ges rätt till vård som inte kan anstå.

10.12 Villkoren för pensionärer

Sverigedemokraterna ställer sig positiva till att regeringen sänker skatten för pensionärer från årsskiftet för att på sikt helt avskaffa pensionärsskatten 2020. Dock ser Sverigedemokraterna att pensionärsskatten avskaffas helt och har budgeterat för detta. Vi betraktar pension som uppskjuten lön. Regeringens skattesänkning är ett steg i rätt riktning men det går alldeles för långsamt och skulle införts för länge sedan. Det finns varken logik eller rättvisa i att pensionärer ska straffbeskattas i den utsträckning som idag sker relativt vanliga löntagare. Denna skattesänkning är högt prioriterad för Sverigedemokraterna och därav ser vi att pensionärsskatten helt avskaffas redan från den 1 januari 2018. Det skulle innebära en avsevärt förbättrad disponibel nettoinkomst per

månad för en helt genomsnittlig pensionär. För att våra satsningar ska nå de äldre som har det relativt sämst ställt väljer vi, utöver att sänka skatterna för samtliga pensionärer, även att förstärka garantipensionerna. Vår ambition är att garantipensionen ska höjas med 10 procent, vilket kommer att innebära en ökning med omkring 1 000 kronor per månad för en garantipensionär från den första januari 2018.

- Höj garantipensionen med 1 000 kronor per månad.

11 Miljö

Miljö är ett mångfacetterat begrepp som kan användas i många olika sammanhang. Sverigedemokraterna anser att naturen ska bevaras och förvaltas enligt principen om varsamt framåtskridande, där vi söker balans mellan miljömål och andra samhällsintressen.

Det är av fundamental betydelse att bevara de skönhetsvärden som är inbäddade i Sveriges natur och växlande geografi. Det kan innebära att naturen behöver skyddas från mänsklig påverkan, men i vissa fall är det just samspelet mellan natur och människa som upprätthåller det kulturlandskap vi vill bevara.

Sverigedemokraterna bejakar i princip det moderna samhället och den tekniska utvecklingen, som både kan förbättra människors liv och hälsa och dessutom kan reducera människans negativa miljöpåverkan. Samtidigt måste vi vara uppmärksamma på hur människor, djur och natur kan påverkas på ett negativt sätt av samhällsutvecklingen.

Sverigedemokraterna vill i någon mån vrida fokus från globala visioner, där Sveriges roll och påverkan är mycket begränsad, till miljöfrågor inom våra egna gränser och vårt närområde. Generellt sett vill vi också bevara och stärka de institutioner som ansvarar för ett seriöst och kontinuerligt miljöarbete, såsom Naturvårdsverket och Kemikalieinspektionen.

11.1.1 Miljösatsningar

Sverige har omkring 80 000 förorenade områden i behov av sanering, varav över 1 000 anses utgöra hög risk för människors hälsa och miljö. Detta är en miljöskuld från det förflutna som behöver regleras och ett prioriterat område i Sverigedemokraternas budget.

En annan satsning är Östersjön och marina miljöer. Övergödning, döda bottenar och problematik med mikroplaster kräver myndigheternas kontinuerliga uppmärksamhet. Sverigedemokraterna prioriterar åtgärder för Östersjön, vilket kan involvera arbete för att förättra, bevara, restaurera och skydda havs- och vattenmiljöer.

11.1.2 Globala frågeställningar

Många miljöfrågor är globala till sin natur och bör sålunda lösas i en global kontext. Ny teknik och spridande av befintlig teknik genererar stora möjligheter att exempelvis minska utsläppen av växthusgaser i ett globalt perspektiv, samtidigt som arbetstillfällen och exportintäkter genereras i Sverige. Sverigedemokraterna vill stärka svensk miljöforskning genom utökade anslag till Forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggnad (Formas) samt inrätta ett särskilt anslag inriktat mot framtida lösningar på globala miljöfrågor, främst på energi- och klimatområdet.

Sverigedemokraterna applicerar försiktighetsprincipen på diskussionen om klimatförändringar och utsläpp av växthusgaser. Vi vill att Sverige ska minska sina utsläpp i enlighet med sina internationella åtaganden men anser inte att Sverige, som redan har relativt låga utsläpp, behöver ta på sig större minskningar än andra industrialiserade länder. Sverigedemokraterna fördelar däremot medel till internationellt klimatarbete (CDM) för att stödja utvecklingsländer i deras arbete att begränsa beroendet av fossila bränslen.

11.1.3 Effektivisering av miljöpolitiken

Sverigedemokraterna ställer sig inte bakom regeringens kostsamma och ideologiskt motiverade reservatsbildningar av skogsmark. Detta är för det första slöseri med skattemedel, och för det andra riskerar det att kringskära möjligheterna till reguljärt skogsbruk. Den svenska modellen för skogsbruk är funktionell och miljövänlig även utan dessa inköp.

Sverigedemokraterna avvisar också ineffektiva och kontraproduktiva satsningar på att minska utsläppen av växthusgaser. Därför avstyrker vi regeringens så kallade klimatinvesteringar, vars betydelse i ett internationellt perspektiv är helt försumbara. Vi avvisar också den så kallade supermiljöbilspremien.

11.1.4 Infrastruktur för el- och vätgasdrift

Sverigedemokraterna bejakar utvecklingen mot ett gradvis minskat beroende av fossila bränslen i transportsektorn. Detta handlar både om Sveriges internationella åtaganden att minska utsläppen av växthusgaser och om att dämpa beroendet av oljeimport. Biodrivmedel från jordbruksprodukter har emellertid visat sig vara en återvändsgränd.

Sverigedemokraterna emotser teknikens och marknadens utveckling mot mer el- och vätgasdrift, stödjer utvecklingen av laddinfrastruktur för elbilar samt finansierar, vilket nämnts ovan, en svensk vätgasstrategi. Denna utveckling bör ske gradvis så att man inte förorsakar nya miljöproblem, eller förorsakar omotiverat höga kostnader.

11.1.5 Sveriges landsbygder

Svensk landsbygdspolitik under de senaste decennierna är ett enormt misslyckande, vilket har inneburit förlorad service och förlorade arbetstillfällen. Den konstanta utflyttningen har lett till olyckliga konsekvenser, både för landsbygden som förlorar sitt befolkningsunderlag och för städerna som har överhettade bostadsmarknader och överbelastad infrastruktur. En aktiv och konstruktiv landsbygdspolitik är alltså en nationell angelägenhet.

Grunden för en levande landsbygd är ett livskraftigt näringsliv, som genererar arbetstillfällen och skatteintäkter. Men även staten har en viktig funktion för att hela Sverige ska hänga samman. De landsbygdsnära näringarna, framförallt jordbruk och skogsbruk, är med sina respektive långa förädlingskedjor av fundamental betydelse inte bara för landsbygden, utan för hela Sveriges ekonomi.

11.1.6 Prioritera svenskt jordbruk

Sveriges självförsörjningsgrad, alltså värdet på de livsmedel vi producerar i relation till konsumtionen, har sjunkit dramatiskt sedan EU-inträdet och ligger idag på ungefär 50 procent, en oacceptabelt låg nivå.

Sverigedemokraterna vill höja återbetalningen av drivmedelsskatt för jord- och skogsbruk så att svenska bönder når samma skattenivå som danska bönder. Svenska bönder konkurrerar på samma europeiska marknad som sina danska grannar, och vi i Sverigedemokraterna anser att det är rimligt att skattenivån kring olika insatsvaror är densamma.

Sverigedemokraterna budgeterar också för en betesersättning för betande kor på 1 000 kronor per mjölkko och år. Detta är ett sätt att kompensera för den konkurrensnackdel som svenska mjölkbönder har gentemot andra länder på den inre marknaden till följd av högre djurskydd och beteskravet. Dessutom vill vi stärka finansieringen för Livsmedelsverket och avsätta ytterligare budgetmedel för regeringens satsning på en konkurrenskraftig livsmedelssektor.

11.1.7 Insatser för skogsbruket

Sverige är en världsledande nation vad gäller den långa kedjan från plantering och skötsel av skog till högteknologisk produktförädling. Svenska skogsägare, med sitt långsiktiga engagemang, arbete och kunskaper, är nyckelaktörer i denna process och deras intressen måste tas tillvara.

Sverigedemokraterna vill skjuta till ytterligare resurser så att Skogsstyrelsen i högre utsträckning ska kunna bistå med rådgivning kring skogsbruks-, natur- och kulturmiljövårdsåtgärder inom skogsbruket. Vi anslår också extra medel till Sveriges lantbruksuniversitet (SLU) för forskning och utveckling inom skogsbruket.

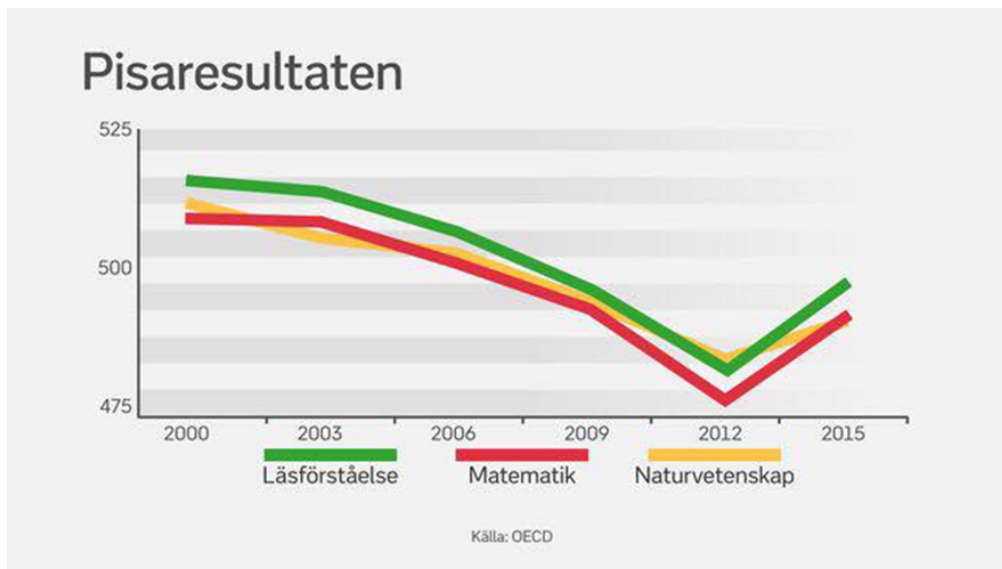
11.1.8 Fiske och vattenbruk

Fisk är ett bra livsmedel. Svenskfångad och svenskodlad fisk uppfyller alla krav på hållbarhet, kvalitet och spårbarhet. Därför bör man agera för att bevara och utveckla den svenska fiskerinäringen. Sverigedemokraterna budgeterar för ett höjt strukturstöd, för att utveckla och förstärka det svenska fisket. Vi vill också utveckla svenskt vattenbruk, alltså fiskodling. Det handlar om att tillföra resurser och stödja den nationella utvecklingsplan som tagits fram av näringen tillsammans med berörda myndigheter.

12 Skola och utbildning

Ett fungerande utbildningssystem är en direkt förutsättning inte bara för kultur och demokrati, utan också för hela kunskapssamhället. Hur vi lyckas hantera den tilltagande segregationen i samhället beror i hög grad på hur väl skolan fungerar. Grundskola, gymnasium och högre utbildning lotsar unga människor in i samhället och in på arbetsmarknaden.

I en situation där stora grupper i samhället står utanför både arbetsmarknaden och det svenska samhället, ett utanförskap som dessutom tenderar att gå i arv, hamnar skolan i fokus. Tyvärr är skolans nuvarande utveckling inte uppmuntrande. Svenska elevers resultat har försämrats drastiskt, även om de senaste Pisaresultaten glädjande nog visade på en liten uppgång. Den negativa utvecklingen gör att vi får färre toppstudenter, den genomsnittliga nivån sjunker och segregationen ökar, liksom antalet elever med mycket bristfälliga kunskaper.

Sedan flera år befinner sig Sverige i en akut migrationskris, som varje år fyller på systemet med tiotusentals elever som inte kan svenska och som inte sällan kommer från socioekonomiskt svaga familjer. Effekterna av migrationsvågen 2015 syntes inte i den senaste Pisamätningen men kommer att synas i kommande mätningar. Sammanfattningsvis finns stor anledning till oro för det svenska skolsystemet, samtidigt som kommunernas ekonomi sätts under ytterligare stor press. I denna situation står Sverigedemokraterna för nytänkande och handlingskraft!

Förutom att grundskola och gymnasium behöver reformeras behöver man se över utbildningsinsatserna för till exempel unga vuxna som behöver vidareutbilda sig.

12.1 Ny förberedelseskola för nyanlända skolungdomar

Det märks tydligt att nyanlända elever har specifika behov. Det gäller inte minst kunskaper i svenska, som är en förutsättning för att tillgodogöra sig annan utbildning. Nyanlända elever behöver också undervisning om svenska lagar, normer och regler, rättigheter och skyldigheter. Det är uppenbart för samtliga inblandade att dagens inslussningssystem har misslyckats kapitalt. Därför krävs en helt ny strategi på området.

Sverigedemokraterna förespråkar införandet av en förberedelseskola i statlig regi med nationell läroplan, vilken bör bygga på de rekommendationer som Skolverket redan utgivit. Fokus ska ligga på det svenska språket och kunskap om det svenska samhället. Skolverket ska även bidra till att ta fram lämpligt material och garantera att denna verksamhet fungerar likvärdigt över hela landet och att elever inte överförs till vanliga klasser innan de kan följa undervisningen.

Genom att avskaffa modersmålsundervisning och istället erbjuda dessa lärare arbete i förberedelseskolan (tillsammans med behöriga lärare) utnyttjar vi befintliga resurser på ett mycket bättre sätt. Förberedelseskolan kommer att hysa såväl förberedelseklasser som kompletterande stödundervisning. Den nya verksamheten kommer att ligga i egna lokaler, avskilt från skolans ordinarie verksamhet.

Innan en elev förs över har man kontakttid i tilltänkt klass för att säkerställa att eleven kan följa med i undervisningen. Dessutom utförs, före överflyttning, ett digitalt nationellt prov i svenska, utformat av Skolverket, för den årskurs som skall påbörjas, för att säkerställa att eleven kan följa undervisningen. På så vis erhålls likvärdig standard i alla kommuner istället för det godtycke som råder idag. Läraren i den mottagande klassen får

på sätt en mer kunskapsmässigt homogen grupp, vilket främjar studiero och undervisningens kvalitet.

Efter skoldagen förblir förberedelseskolan tillgänglig för de överflyttade elever som känner att de behöver extra stöd med det egna språket som referens. Detta är möjligt eftersom förberedelseskolan alltså har knutit till sig tvåspråkig personal, enligt ovan. På så vis kommer överflyttade elever också i kontakt med nyanlända elever och blir en inspirationskälla för dessa.

12.2 Karriärtjänster för lärare

Det saknas i dagsläget cirka 7 000 behöriga lärare och intresset att söka till landets lärarutbildningar är ljust. Ingångslönerna är i dagsläget acceptabla på åtminstone en del håll, men yrket är helt enkelt inte attraktivt på grund av en för dålig löneutveckling och på många håll helt oacceptabel arbetsmiljö.

Sverigedemokraternas mest genomgripande reform innebär införande av karriärtjänster för lärare, vilket innebär kraftiga lönelöft men också större ansvar för lärare som stannar och utvecklas i yrket.

Sverigedemokraternas förslag, som inspirerats av den framgångsrika Singapore-modellen, utgår från en karriärstege med arton nivåer, där de har sex nivåer i varje ämne och man alltså har "nivå 1" när man är utexaminerad från lärarhögskolan. Varje steg kräver i sig fortbildning, erfarenhet, samt att man är beredd att axla ytterligare ansvar och stödja sina kollegor. Det innebär att lärare som kommit längre utövar mentorskap gentemot mindre erfarna kollegor.

Varje ny nivå berättigar till ett lönelöft på i storleksordningen 5 000 kr per månad, vilket alltså går hand i hand med nya åtaganden. Det innebär bland annat att de mest ambitiösa lärarna kommer att uppmanas att arbeta med de klasser som mest behöver deras yrkesskicklighet. Idag har utsatta skolor stora problem med hög personalomsättning. Med vårt förslag får elever och lärare i dessa skolor stöd av särskilt kompetenta lärare.

12.3 Jourklasser och statliga skolor

Skolan är en plats för undervisning. Både lärare och elever har rätt till arbetsro. Elever som inte klarar av den ordinarie undervisningen placeras i jourklasser där de får hjälp av personal med särskild kompetens. Erfarenhet från utlandet visar att denna åtgärd i sig gör att de flesta elever förstår att klassrummet är till för studier. Den mindre andel elever som inte gör det får alltså på detta vis särskilt stöd i jourklasser.

Parallellt med detta vill Sverigedemokraterna öppna upp för statligt övertagande av dysfunktionella skolor. Där det krävs bör staten tillsätta en särskilt erfaren skolchef som ges befogenheter för att få ordning på hela verksamheten.

12.4 Åtgärda akut lärarbrist

Det finns tiotusentals behöriga lärare som arbetar med annat än undervisning. Denna grupp utgör en betydande potential när en fungerande skola ska upprätthållas de närmsta åren. Det är knappast en nackdel att dessa personer har erfarenheter från arbetslivet utanför skolans värld. Sverigedemokraterna vill alltså göra Sveriges skolor till så

attraktiva arbetsplatser, vad gäller löneutveckling och arbetsmiljö, så att dessa lärare skulle vilja återvända. Förslagen rörande karriärtjänster kan ses som en viktig del av detta.

Bristen på behöriga lärare är särskilt stor i matematik, teknik och naturvetenskapliga ämnen. Det finns en intressant potential i form av människor med masterexamen i matematik och tekniska eller naturvetenskapliga ämnen, det vill säga med goda ämneskunskaper. Sverigedemokraterna vill, så länge behovet föreligger, inrätta en betald lärarutbildning, där naturvetenskapligt meriterade personer erhåller 25 000 i månaden för att under två terminer studera pedagogik och därigenom bli formellt behöriga att undervisa på grundskola och gymnasium.

Sverigedemokraterna vill även satsa mer på så kallad ”kringpersonal”, som till exempel vaktmästare, administratörer och kuratorer, vilket gör att lärare kan fokusera på just undervisning.

12.5 Bygg för bättre utbildning

Sverigedemokraterna avsätter avsevärda medel för renovering och utbyggnad av skollokaler. Ljus, luft och yta är uppenbara kvalitetsfaktorer i en inlärningsmiljö, medan buller är en stressfaktor. Dessa aspekter handlar helt eller delvis om att skolans lokaler är i gott skick och anpassade efter utbildningsändamål. Där den svenska skolan idag har ett kraftigt eftersatt renoveringsbehov.

År 2017 saknades 20 000 studentboenden, detta trots en viss utbyggnad de senaste åren. Det innebär bland annat att vissa utbildningssatsningar i slutändan kan bli verkningslösa, när studenter inte kan fullfölja utbildningar som de har kämpat för att komma in på. Andra drar sig fram med tillfälliga, undermåliga boenden, kanske med långa pendlingsavstånd, vilket går ut över studieresultaten. Därmed håller högre utbildning på att i ännu högre utsträckning bli en klassfråga, eftersom studenter från välbeställda familjer har ekonomiska möjligheter att lösa boendeproblematiken. Sverigedemokraterna vill ställa krav på en rimlig och förnuftig korrelation mellan antalet studieplatser och antalet tillgängliga studentbostäder, anpassat efter den lokala bostadssituationen. Om det råder brist på studentbostäder vid ett visst lärosäte, ska antalet utbildningsplatser inte kunna utökas utan att man samtidigt bygger fler studentbostäder.

12.6 Översyn av lärarutbildningar

Sverigedemokraterna anser att landets lärarutbildningar ska underkastas en grundlig översyn. Enligt OECD håller 18 av 28 lärarhögskolor i Sverige inte måttet, på många håll ersätter lärarlösa lektioner och gruppredovisningar ordinarie undervisning och riktiga examina. Detta är ett rent slöseri med unga människors tid och ett sabotage av framtida lärares utbildning.

De lärarutbildningar som inte klarar rimliga kvalitetskrav bör läggas ned så att de lärosäten som klarar av att hålla en hög kvalitet i utbildningen kan prioriteras. Man måste dessutom ha likvärdiga bedömningar mellan lärarhögskolorna för att säkra undervisningens kvalitet. Det innebär digitaliserad examinering som synkroniseras mellan olika lärosäten.

Vidare måste ett samordnat nationellt system för digitala hjälpmedel i skolundervisningen tas fram och implementeras.

12.7 Tvåårigt gymnasium och återinförande av ämnesbetyg

Sverigedemokraterna vill återinföra de tvååriga praktiska gymnasieprogrammen med minskat teoretiskt innehåll. Den som så vill kan sedan bygga på sin 2-åriga utbildning med ett tredje år och därigenom stärka sin teoretiska profil.

Sverigedemokraterna vill också utreda ett återinförande av ämnesbetyg på gymnasiet, alltså ett avskaffande av det nuvarande systemet där eleverna får betyg i varje kurs.

12.8 Teknikcollege & teknikbrygga

Teknikcollege, som redan finns som en etablerad institution, är i korthet ett samarbete mellan gymnasieskolor och lokalt näringsliv som anpassar utbildningen till industrins behov, där verksamheten ska kvalitetsstämplas av en organisation. Teknikcollege har initierats av Industrirådet, som i sin tur består av fackliga organisationer och arbetsgivarorganisationer. Det är Sverigedemokraternas uppfattning att teknikcollege kan utvecklas genom statlig finansiering.

Idag väljer många ungdomar gymnasieprogram som inte leder till arbete. Genom en så kallad teknikbrygga vill vi ge dessa ungdomar en andra chans att bli anställningsbara i industrin eller vidareutbilda sig inom teknik eller naturvetenskap. Detta innebär att man under två terminer stärker sina kunskaper i teoretiska och praktiska ämnen varefter man erbjuds en termins betald praktik hos en lokal industri. De första terminerna bör styras upp i gängse kommunal regi medan staten skjuter till medel för praktikperioden.

Tekniksprånget, slutligen, är en satsning där Sveriges arbetsgivare tillsammans med regeringen samarbetar för att uppmuntra ungdomar att söka tekniska utbildningar. Genom Tekniksprånget kan ungdomar som gått ut gymnasiet få fyra månaders betald praktik hos några av Sveriges mest intressanta arbetsgivare. Detta ökar inte i sig antalet med gymnasial industrikompetens, men det förbättrar sannolikt utnyttjandet av den kompetens som finns att tillgå. Också här ser vi att konceptet kan utvecklas genom stärkt finansiering.

12.9 Yrkeshögskolan och matchningen på arbetsmarknaden

Människor med praktisk utbildning är på många håll en bristvara på arbetsmarknaden. Det är emellertid en marknad som idag kräver utbildning. Det är alltid den som är mest lämpad som ska stå först i tur till en utbildningsplats eller ett arbete. Praktiska yrken kan vara en framkomlig väg in för människor på arbetsmarknaden som kommit till Sverige från ett annat land i vuxen ålder och som vid ankomsten saknar relevant akademisk utbildning. Det råder också en allvarlig brist på arbetskraft inom praktiska yrkessektorer. Alltför många utbildar sig på teoretiska linjer, ibland med klen resultat, samtidigt som alltför få går praktiska yrkesutbildningar. Därför behöver strömmen av studenter som lämnar gymnasiet och grundskolan styras om så att fler går en praktisk yrkesutbildning.

Myndigheten för yrkeshögskolan analyserar arbetsmarknadens behov och avsätter därefter medel till lärosäten som anordnar de av marknaden efterfrågade utbildningarna. Detta matchningsarbete har visat sig vara mycket effektivt och av de elever som genomgått en utvald utbildning har nästan sju av tio haft arbete under året efter examen. Myndigheten har aviserat att den har en organisatorisk kapacitet att bygga ut verksamheten, men givet dagens anslagsnivåer saknas resurser till detta. Sverigedemokraterna vill därför se ökade anslag, huvudsakligen på bekostnad av den nuvarande ineffektiva Arbetsförmedlingen.

12.10 Högre utbildning

Sverigedemokraterna ser med oro på att resurstilldelningen till högre utbildning har urholkats de senaste tjugo åren. Vi satsar därför på att öka lärartätheten i den högre utbildningen med ett långsiktigt syfte om att komma tillrätta med resursbristen vid våra högskolor och universitet enligt den så kallade Grundbultens utredning.

För Sverigedemokraterna är det en självklarhet att syftet med utbildning är att den ska förbereda för livet och leda till arbete. Vi efterfrågar därför en allmän effektivisering av högskolorna med förväntningen att de bättre ska matcha sitt utbildningsutbud mot näringslivets behov av kompetens. Istället för att resurstilldelningssystemet baseras enbart på parametrar som helårsstudenter (HÅS) och helårsprestationer (HÅP) i form av fullgjorda studieresultat, bör vi införa ett nytt finansieringssystem som är mer kvalitetsdrivande än vårt nuvarande system. Sverigedemokraterna vill försäkra sig om att utbildningarna håller tillräckligt hög kvalitet internationellt och att kvaliteten inte blir lidande av att lärosätena anstränger sig för att enbart plocka in så många studenter som möjligt. Det finns indikationer på att kvaliteten gått ned på vissa utbildningar då lärosätena i sin jakt på helårsprestationer och ökat antal utbildningsplatser sänkt kraven. Sverigedemokraterna vill se ett nytt finansieringssystem där kvaliteten på utbildningarna värnas i mycket högre grad. En sådan utredning, där ett nytt system tas fram, bör snarast startas.

Syftet med reformen är att den högre utbildningen ska äga större samhällsrelevans och också förse arbetsmarknaden med den arbetskraft som behövs vid sidan av det bredare uppdraget att leda Sverige i en tätposition vad gäller forskning och relevant utbildad arbetskraft efter samhällets behov.

12.10.1 Ekonomiska incitament till studier

Sverigedemokraterna vill rikta ekonomiska incitament till såväl studenter som lärosäten som fokuserar på arbetsmarknadens nuvarande och framtida behov.

För den individuella studenten vill Sverigedemokraterna införa en slags utbildningspott som ska öronmärkas för ett förhöjt studiebidrag åt de studenter som väljer att läsa en utbildning där det finns, och kommer att finnas, ett påvisbart kompetensunderskott. Det innebär att de som väljer att studera vissa utbildningar kommer att medges ett högre studiebidrag motsvarande +1 000 kronor per månad. Regeringen beslutar hur dessa medel fördelas efter samråd med relevanta parter.

Detta ekonomiska incitamentssystem avser i första hand eftergymnasiala utbildningar där Yrkeshögskolan skall ingå. I framtiden kan även praktiska gymnasieutbildningar där det råder stor brist på arbetskraft komma ifråga.

Utgångspunkten i Sverigedemokraternas förslag är också att ingen student – alldeles oavsett vilken inriktning man väljer på sina studier – ska få det sämre ställt jämfört med idag.

12.10.2 Mer undervisningstid

Den lärarledda undervisningstiden har över tid minskat även om en utplaning kan ha skett det sista decenniet. I vilket fall är den lärarledda tiden för liten och svenska högskolestudenter får minst undervisningstid i Europa. Detta även taget i beaktande att ny kommunikationsteknik gjort entré i våra läromiljöer som minskar direkt lärare–elev-interaktion. För lite lärarledd undervisningstid påverkar utbildningarnas kvalitet starkt negativt. Denna trend måste brytas, dels genom att mer pengar satsas på undervisningen

i syfte att öka lärartiden per student, dels genom att det så kallade produktivitetsavdraget avskaffas.

12.11 Statligt forskningsinstitut

Av historiska skäl kanaliseras Sverige mellan 85 och 90 procent av sina offentligt finansierade forskningssatsningar genom universitet och högskolor. Det är en relativt hög siffra ur ett både internationellt och nordeuropeiskt perspektiv, Danmark ligger dock ännu högre. Sverigedemokraterna vill i högre utsträckning finansiera forskning genom ett statligt forskningsinstitut. Exempel på detta finns i Finland (VTT), Nederländerna (TNO) och Tyskland (Fraunhofer).

Sverige har redan ett embryo till ett tekniskt institut – RISE (Research Institute of Sweden), ett paraply som samlar till exempel SP, CBI och Innventia. RISE är statens ägarbolag för delägande i svenska industriforskningsinstitut, som samarbetar med institutens övriga ägare från industrisidan kring struktur- och ägarfrågor. Syftet är att förnya och förstärka institutens roll i det svenska innovationssystemet.

Sverigedemokraterna vill öppna upp för att RISE ska kunna utöka sin verksamhet och utveckla kvalitén i sina satsningar som ett led i vår strävan att främja företagsnära, tillväxtdrivande forskning.

12.12 Kvalitet framför kvantitet

Sverigedemokraterna ökar basanslagen för de högskolor där det bedrivs högkvalitativ, behovsdriven och samhällsnyttig forskning. Regeringen beslutar hur dessa medel fördelas efter samråd med högskolornas kvalitetsansvariga och de organ som finns för utvärdering.

För att Sverige skall hävda sig i den internationella konkurrensen behövs satsningar på traditionella framgångsområden och de områden som är förknippade med våra naturresurser. Sverigedemokraterna gör därför en extra satsning på metallurgiforskning vid Luleå universitet då vi anser att Sverige har stor potential att utveckla denna viktiga basnäring ytterligare.

12.13 Tandvårdsbidrag – ökat stöd till ålderspensionärer

Tandvård är en komplex vårdform varför det är än viktigare att patientens ställning i tandvården tydliggörs och att vårdgivare och behandlare i tandvården får ett tydligt ansvar gentemot patienten. I synnerhet när det gäller information, delaktighet, samtycke, val av behandlingsalternativ, rätten till förnyad medicinsk bedömning och möjligheten att lämna synpunkter och klagomål. Även ifall tandvården skiljer sig från övriga sjukvården – genom finansiering, organisation och styrning – så ser vi munnen som en del av kroppen.

I dagsläget är tandvårdsbidraget utformat i tre olika intervaller, beroende av åldersgrupp. Sverigedemokraterna vill justera så att alla ålderspensionärer från 65 år medges 900 kr per år istället för de 600 kr per år som regeringen har föreslagit. Reformen kan jämföras med förslaget om ett återställt högkostnadsskydd och syftar ytterst till att äldre inte ska behöva lägga en lika stor del av sin disponibla inkomst på hälsa och sjukvård som fallet är idag. Förslaget skulle få en positiv effekt för drygt 800 000 äldre.

12.14 Vård av och omsorg om äldre

De svenska seniorerna har till skillnad från andra grupper i samhället fått uppleva en stadig försämring av sina levnadsvillkor. Hundratusentals svenska pensionärer har tvingats leva på en månadsinkomst som ligger på eller strax över existensminimum. Alldeles för många svenskar drabbas av våld, övergrepp eller försummelser efter sin 65-årsdag. Därtill är det alltför svårt att, i dagens Sverige, få tillgång till adekvat vård och omsorg för de äldre som inte klarar sig själva. Sverigedemokraternas uppfattning är att välfärden ska sträcka sig genom livets alla skeenden. Denna utveckling måste därför vändas så snart som det är möjligt, varför vi föreslår en rad åtgärder för att underlätta livet och vardagen för våra äldre.

12.14.1 Matlyft

Det bör vara en självklarhet att även på äldre dagar ges chansen att varje dag få avnjuta nylagad, välsmakande och näringsrik mat. För att så många brukare inom äldreomsorgen som möjligt ska erbjudas detta vill vi införa ett statligt stimulansbidrag.

Smak och lukt är ofta de sista sinnen som bevaras intakta. Matens kvalitet och tillagningssätt är därför av stor betydelse för de äldres välbefinnande och hälsa. Fryst och kyld mat som värms i mikrovågsugnar ska inte förekomma inom äldreomsorgen. System där mathantering åläggs den redan stressade vårdpersonalen riskerar att leda till undermålig matkvalitet och hygien och stjäla framför allt mycket vård- och omsorgstid från patienterna.

Målsättningen bör vara att maten ska lagas på plats på boendet så att de äldre kan känna doften från tillagningen och att ansvaret för inköp av råvaror och matlagning ska åläggas särskilt anställda och utbildade kockar eller kokerskor. Vi vill se en matreform för våra äldre med syftet att ge så många brukare inom äldreomsorgen som möjligt chansen att varje dag få nylagad, välsmakande och näringsrik mat. Därmed vill vi införa en lagstiftning som säkerställer att de äldres mat i likhet med skolbarnens mat ska uppfylla vissa grundkrav gällande näringsinnehåll och kvalitet.

12.14.2 Sociala aktiviteter

I den nationella brukarundersökningen för äldreomsorgen framkom det att social samvaro och sociala aktiviteter var områden som de äldre var missnöjda med. Äldres sociala behov behöver därför uppmärksammas i större utsträckning, då samvaro med andra höjer livskvaliteten och är ett viktigt sätt att upprätthålla och förbättra funktionsförmågor. Att få möjlighet att leva ett aktivt liv är stimulerande och förbättrar de äldres välbefinnande.

12.14.3 Äldrevårdscentraler

Vi har i Sverige en mycket väl fungerande och förebyggande verksamhet när det gäller mödra- och barnhälsovården. Detta har inneburit att hälsan förbättrats för småbarn och deras mödrar, vilket har gett oss världens lägsta mödra- och spädbarnsdödlighet. När det gäller de äldre ser vi ofta exempel på problem som hade kunnat förhindras om det förebyggande arbetet hade varit effektivare.

Sverigedemokraterna anser därför att ett system liknande mödra- och barnvårdscentralerna men inriktat på seniorer, äldrevårdscentraler, skulle kunna leda till en effektivisering av vården som därefter kan ge stora hälsovinster för en stor del av befolkningen.

12.15 Tvåårsprövningar av assistansersättning

Idag ska alla beslut om assistansersättning omprövas efter två år. Tvåårsomprövningen innebär att man granskar och går igenom om en persons behov av personlig assistans kvarstår i samma omfattning som tidigare. Vi menar att om man har vissa typer av medfödda funktionsnedsättningar så är det snarare onödigt byråkratiskt och dessutom förnedrande för individen att minst vartannat år gå igenom och redovisa alla sina behov återigen. Vid vissa funktionsnedsättningar, som förbättras och blir mindre begränsande med tiden, kan eventuellt tvåårsprövning vara berättigad men inte för alla funktionsnedsatta när exempelvis ett tillstånd är kroniskt.

Sverigedemokraterna är därför emot att alla personer med funktionsnedsättning måste genomgå denna ofta mentalt påfrestande process och vill att regeringen ser över möjligheten att implementera ett nytt system där vissa undantag kan göras.

12.16 Samlade koordinatörer

Familjer där ett eller flera barn har en funktionsnedsättning eller särskilda behov är oftast tyngda av mängden kontakter med olika myndigheter. De har därför enligt Sverigedemokraternas mening behov av ett förbättrat stöd i form av en person som kan fungera som spindeln i nätet, en samordnande koordinator. En koordinator skulle öka tryggheten och befria föräldrarna från en del av den omfattande administration av olika insatser som finns kring ett barn med funktionsnedsättning.

12.17 En meningsfull sysselsättning

Antalet arbetslösa som har en nedsatt arbetsförmåga är många. Var fjärde arbetslös i Sverige har en funktionsnedsättning. Ett vanligt reguljärt jobb är inte alltid ett alternativ för denna grupp som inte kan arbeta fullt ut.

Sverigedemokraterna vill se över möjligheten att införa någon form av ”flexjobb” som är en anställningsform för den som har en väsentligt och permanent nedsatt arbetsförmåga på grund av en funktionsnedsättning eller sjukdom. Den som har en nedsatt arbetsförmåga kan med detta koncept arbeta 100 procent av sin individuella förmåga och få 100 procent av lönen. Arbetsgivaren betalar endast för den tid som flexjobbaren kan arbeta och staten tillskjuter pengar för resterande del av lönen så att arbetsgivaren inte ska behöva betala för mer tid än vad personen ifråga kan bidra med. Flexjobb har funnits i Danmark sedan 1998 och har där fungerat mycket väl. Tanken med detta är att man ska kunna arbeta efter sin individuella förmåga utan att det ska drabba arbetsgivaren, det är med andra ord en vinst för alla parter.

Vi anser att regeringen bör se över möjligheterna för personer med nedsatt arbetsförmåga på grund av funktionsnedsättning eller sjukdom att fortsätta arbeta, exempelvis enligt den danska flexmodellen enligt ovan.

12.18 Likvärdig rätt till hjälpmedel

Många människor behöver under delar av eller hela sitt liv använda sig av olika tekniska hjälpmedel för att kunna ta en aktiv del av livet på samma villkor som andra. Landstingens hjälpmedelscentraler har idag i många fall ett alltför begränsat sortiment. Sverigedemokraterna vill öka valfriheten och underlätta vardagen för alla som behöver

olika hjälpmedel genom att införa fritt val som ett komplement till den vanliga förskrivningen av hjälpmedel.

Vi önskar också att systemet för hjälpmedel ses över så att tillgången på hjälpmedel blir likvärdig i hela landet, och fritt val av hjälpmedel för personer med funktionsnedsättning bör införas. Det är också viktigt att rätten till hjälpmedel även innefattar fritiden så att man ska kunna ha en aktiv fritid även om man har en funktionsnedsättning.

Sverigedemokraterna anser att man bör ge en lämplig myndighet i uppdrag att arbeta fram nationella riktlinjer för hjälpmedel för att säkerställa att dessa erbjuds på lika villkor och enligt en nationell prissättningsmodell som ska gälla över hela landet.

12.18.1 Ledarhund

Ett annat viktigt och för många livsavgörande hjälpmedel är ledarhundar. Idag är det stor brist på ledarhundar till synskadade och väntetiden kan vara mer än tre år. Sverigedemokraterna menar att regelverket för att få en ledarhund behöver ses över. Enligt lag så måste en person ha fyllt 18 år för att kunna få en ledarhund och trots att man vet att en hund skall pensioneras så kan man inte i ”förebyggande” syfte ställa sig i kö och bli aktuell för en ny. Detta innebär inte sällan att en synskadad person som har en ledarhund och lever ett ganska självständigt liv, under en lång tid kan bli utan och får en helt ny livssituation. Det statliga anslaget till ledarhundar har legat stilla i många år samtidigt som kostnaderna under samma period stigit för valpar och veterinärkostnaderna stigit kraftigt. Sverigedemokraterna anser att regelverk och anslag därför snarast bör ses över.

13 Kultur och sammanhållning

För Sverigedemokraterna har kulturen en central plats i livet, politiken och samhällsbygget. Kulturen ska vara livskraftig och tillgänglig. Ledord i vår politik på området är sammanhållning, tillgänglighet och folkhälsa.

Sverigedemokraterna eftersträvar särskilt att göra kulturen lätt att nå för barn, gamla och funktionsnedsatta. För oss är det också självklart att Sverige är unikt och att den svenska kulturen därmed också är unik och värd att värna, vårda och visa. Den gemensamma svenska kulturen är betydligt äldre och djupare rotad än dagens mångkultur och vi vill särskilt belysa dess betydelse för det fredliga, demokratiska och solidariska välfärdssamhälle som formats i Sverige och kännetecknat vårt land. Att stärka den nationella identiteten och kulturarvets ställning är således en förutsättning för alla som vill befrämja en positiv samhällsutveckling och nationell sammanhållning.

13.1 Kultur, medier, trossamfund och fritid

Vi satsar i denna budget på ett fortsatt brett kulturfokus. Kultur och folkhälsa genom friluftsliv, idrott och kultur i vård och omsorg. Tillgänglighet till och vård av kulturarvets former och kulturmiljöer. Kulturell hänsyn i samhällsplanering och kultur från vaggan till graven. Även den samiska kulturen uppmärksammas i och med långsiktiga satsningar. Samtidigt vill vi särskilt uppmärksamma de reformer som syftar till att stärka det kulturella kittet i samhället och kulturens sammanfogande roll.

Satsningar görs på insatser som är ägnade åt att bevara och levandegöra det svenska kultur- och naturarvet. Vidare är det viktigt att kulturen kommer nära medborgarna och därför stödjer ansatser som syftar till att fördela kulturen något mindre centraliserat och något mer regionalt och lokalt. I detta ligger även satsningar på barn, unga och funktionsnedsatta. Sverigedemokraterna anslår extra medel till friluftslivet och för att permanenta elitidrottssatsningen och tillskjuter medel till idrott för äldre. Anslagen till idrotten ska även inrymma pris- och löneomräkning samt insatser för parasporten. Sverigedemokraterna satsar också på att öppna och tillgängliggöra museer för fler.

Av principiella skäl och i tider av stora behov inom välfärden sänker vi däremot anslag som inriktar sig på mångkultur och snäva och polariserande integrationsåtgärder. Dessutom minskas anslagen till organisationer som baseras på kön och etnicitet. Vidare ser vi det som självklart att föreningar som uppbär någon form av offentligt stöd också är öppna för allmänheten. Därutöver minskas vissa anslag, medan andra förstärks, till följd av skarpare reglering och kontroll av att de verksamheter som uppbär statsbidrag delar det svenska samhällets grundläggande demokratiska värderingar.

Det är uppenbart och glädjande att regeringen väljer att ta intryck av och följa flera Sverigedemokratiska budgetsatsningar sedan tidigare. Avseende till exempel kulturmiljövård och samiska frågor, även om det inte är tillräckligt. Samtidigt är det tydligt att regeringen i sin iver att skryta med historiska satsningar tillför omfattande och omotiverade anslagsökningar inom spridda anslagsområden avseende subventioner till samtidskonsten och vänsterorienterade synsätt och integrationsåtgärder inom folkbildning. Sverigedemokraterna strävar efter sammanhållning för nationen som helhet och motsätter sig regeringens öronmärkta och riktade medel för ett postnationellt och vänsterorienterat synsätt på integration.

13.2 Hela Sverige – kultur räknas

Sverigedemokraterna är ett socialkonservativt parti med nationalistisk grundsyn. På det fundamentet vilar också partiets syn på kultur och kulturpolitik. För oss spelar kulturen en central roll för sammanhållning och hållbar utveckling för nationen. Kulturen är en byggsten och en bärande balk för hur stabilt vi lyckas upprätthålla tillit och välfärd, mellan människor och till myndigheter och institutioner.

Kultur är kittet som binder samman det svenska majoritetssamhället och väver in invandrare i vår kollektiva gemenskap och det kollektiva minnet. Kultur är odling som får oss att växa som människor och som behöver gro i storstad och på landsbygd för att bilda gemensamma referenspunkter och låta hela Sverige leva – stad och land, hand i hand. Kultur är trygghet och tradition, levande odling och ambition. Sociala koder som förenar och särskiljer. Seder och bruk som tecknar en bild av vilka vi är. Landskap, artefakter och miljöer som gemensamt bildar det kollektiva minnet av vårt förflutna. Sammantaget förmedlar alltsammans bilden av Sverige och svenskheten – från äldre generationer till nu levande i förvaltande för morgondagens medborgare.

Sverigedemokraterna har sedan tidigare presenterat insatser för nystart för Sverige och i ljuset av det insatser för att knyta ihop stad och land, unga och gamla och inte minst invandrare och majoritetssamhället. Begreppen medborgare och medborgarskap är därmed centralt. Vi har sedan länge talat om vikten av att uppvärdera medborgarskapet, kräva mer av den som söker det för att det ska vara ett erkännande av vilja och prestation att uppgå i den svenska nationen. Medborgarskapet har i vårt land alltmer kommit att urvattnas och handla mer om ett dokument än ett erkännande baserat på strävan att bli

svensk. Genom att man kräver mer för att dela ut det, blir belöningen och känslan för medborgarskapet desto större när den nya medborgaren väl får det i sin hand. Sverigedemokraterna har i tidigare förslag till statsbudget utvecklat sin syn på medborgarskap och vad som kan ingå i de medborgarskapstester vi vill införa, särskilt i betydelsen kulturell förståelse, och de ambitionerna ligger fast. Formerna för utbyggda medborgarskapsprov gällande språkkrav, test i samhällsorientering och kulturell förståelse är något som snarast bör utredas och implementeras. Sammanhållning är nämligen mer än en mottagningsceremoni och sysselsättning. Medborgarskapet i vårt land är inte heller en självklar rättighet, utan ett privilegium. En handling som erkänner längtan och prestation, kräver plikt, men ger rättigheter och möjligheter. Öppet för den som söker och uppnår det, oavsett bakgrund, men förbehållet den som gjort sin plikt och krävt sin rätt. Ett erkännande om att man blivit en del av den svenska nationen, kulturellt och territoriellt. Ett kontrakt över att man tagit seden dit man kommit och knutit sin lojalitet till landet. Vårt mål är att hela Sverige ska samlas, medborgarskapet uppvärderas och medborgarandan stärkas. I det arbetet är kultur en nyckel.

13.3 Kyrkoantikvarisk ersättning – ett löfte från stat till kyrka

I samband med Svenska kyrkans separation från staten år 2000 avtalades att kyrkomiljöerna är kyrkans fastigheter och att det är kyrkan som ska stå för deras förvaltning, vård och underhåll. Samtidigt insåg man att Sveriges kyrkomiljöer är vårt lands mest omfattande kulturarv och en viktig del av vårt kollektiva minne, oavsett om man är troende eller icke-troende. Kyrkan står mitt i byn, bokstavligen och mentalt.

Idag är den kyrkoantikvariska ersättningen 460 miljoner kronor. En nivå stödet har legat på en tid. Samtidigt kan man konstatera att behovet av kyrkoantikvarisk ersättning är stort ute i församlingarna och att den statliga nivån utgör en förhållandevis liten del av de totala vård- och underhållskostnaderna. Till stor del bekostas vården av de kulturhistoriska miljöerna av kyrkoavgiften, vilken också ska täcka kyrkans ordinarie verksamhet. I många församlingar är ekonomin och fastighetsfrågan ett växande problem och man kan tvingas välja mellan god självvård eller vård och underhåll av kyrkan. Det är inte en hållbar situation i och med att det kyrkliga kulturarvet är vårt gemensamma. Oavsett om man är medlem i Svenska kyrkan eller ej, så menar Sverigedemokraterna att det är tid för staten att ta ett utökad ansvar och höja den kyrkoantikvariska ersättningen ordentligt.

Utöver en generell ambitionshöjning gällande basverksamheten anser vi också att man bör ta ett helhetsgrepp vad gäller ersättningen samt bredda och fördjupa dess användningsområden. Därför syftar ökningen också till att möjliggöra insatser för bevarande av det kyrkoantikvariska arvet i en bredare ambition, såsom det immateriella kyrkliga kulturarvet och förbättrad vård, digitalisering och tillgängliggörande av äldre kulturhistoriska inventarier.

13.4 Kulturlots och Sverigecenter – länk mellan arv och fritid

Sverigedemokraterna anser att vi behöver kultur för att inte bara överleva, utan leva ett fullgott liv. Vi behöver kultur för att det binder oss samman, skapar relationer och utvecklar vår livskvalitet. En särskilt viktig roll har kultur som tillväxtfaktor för ett starkt socialt kapital, social tillit mellan människor och mellan individer och institutioner. I

Sveriges kommuner finns generellt sett ett antal viktiga kulturinstitutioner såsom kulturskolor, bibliotek och inte sällan ett varierat föreningsliv. Alla dessa olika former av verksamheter fyller ett viktigt syfte och utför viktig kulturell och bildande verksamhet. Samtidigt saknas det idag en funktion som har till uppgift att synliggöra, marknadsföra och samordna den lokala kulturen och kulturarvet till att bli gestaltad, förmedlad och utövad i kommunens verksamheter och föreningsliv. För att stärka invandras integration i det svenska samhället, kommunernas utveckling, invånarens relation till sitt lokala kulturarv och den sociala tilliten driver Sverigedemokraterna satsningen på kulturlotsar och Sverigecenter. En landsomfattande kulturpolitisk reform för sammanhållning och vitalisering av kulturlivet.

Runtom i Sveriges kommuner ska det finnas en lokal kulturlots. En funktion som har till uppgift att samla in, marknadsföra och samordna hur man inom skola, äldreomsorg, kulturskola, bibliotek och civilsamhälle etcetera kan använda det lokala kulturarvets olika former för kunskapsförmedling, konstnärligt utövande och inte minst för att trygga och stärka relationen till lokal historia och gemenskap. Detta såväl mellan invandrare och majoritetssamhället, som mellan lärare och elev, äldre och yngre och inte minst för kommunens besöksnäring. Jämte en landsomfattande etablering av kulturlotsar, anslår Sverigedemokraterna medel för inrättandet av ett flertal så kallade Sverigecenter i de mest utpräglade parallellsamhällena och förortsmiljöerna som ett första steg. Intentionen är att dessa center ska synliggöra och förmedla information om det svenska samhället, den svenska kulturen och ortens lokala kulturarv, för möjligheten för nyanlända att knyta an till majoritetssamhället och för att generellt sett stärka den lokala identiteten och sammanhållningen. Liksom vi har kulturråd i utlandet finns det idag ett behov av kulturlotsar och institutioner som förmedlar vad Sverige och den lokala orten har att erbjuda.

Kulturlotsen fyller flera syften: som samordnande roll mellan det lokalhistoriska kulturarvet i bild, form, musik, litteratur eller andra konstformer å ena sidan, och å andra sidan för att lotsa in invandrare i svensk och lokal kultur, värderingar och samhällsorientering. Kulturlotsen kan också genom de kommunala kulturarenorna och verksamheterna av idag vitalisera kulturlivet och tillgängliggöra kulturarvet för dagens medborgare och i nya former. Intentionen är att kulturlotsen ska fungera som resurs gentemot såväl offentliga verksamheter som föreningslivet och samordna till exempel lokalhistoriska portaler för ny tillgänglighet, bidra till medborgarskapsceremonier som på riktigt erbjuder den invandrade att bli en del av lokalsamhällets kultur och identitet samt samordna möten mellan generationer baserade på samtal, berättande eller andra former av erfarenhetsutbyte om liv och leverne i trakten förr och nu. Vi ser också att kulturlotsen har en samverkansfunktion gentemot den kommunala kulturmiljökompetensen, vilken vi vill förstärka i många kommuner genom stimulansbidraget för kulturmiljökompetens.

Det ligger för många landsbygdskommuner stor potential i att använda sitt lokala kultur- och naturarv som resurs i landsbygdsutveckling och för kultur- och naturturism. Det finns exempel på kommuner som framgångsrikt organiserat ”tidsresor” där man får uppleva bygdens historia i samverkan med kommun, näringsliv och föreningsliv. Man nyttjar QR-kodning för att skapa en helhetsupplevelse vid fysiska kulturminnen, och lantbrukare och andra landsbygdsföretagare nyttjar platsens historia i sin verksamhet. Vi tror därför att en kulturlots också skulle ha en roll att fylla för samordning och utveckling inom dessa områden landet över. Sammantaget menar vi att denna funktion fyller ett tomrum och skapar likvärdighet i förutsättningar över hela landet.

13.5 Sverigesamlingen – historisk förankring ger stabilitet för morgondagen

13.5.1 ROT och FOND – för bevarande och främjande av svenskt kulturarv

Flera av Sverigedemokraternas insatser på kulturområdet syftar till att knyta samman det som i ett kluvet land glider isär: invandrare och majoritetssamhälle, unga och äldre, stad och land, historia och framtid. Med detta i åtanke kan flera av våra kulturarvsreformer sammanfattas i Sverigesamlingen.

Det är inte bara sammanhållningen mellan nu levande svenskar, stad och land, minnen och framtid som behöver stärkas, utan också den historiska länken mellan det som tidigare generationer lämnat efter sig i form av miljöer och artefakter, vilket vi har ett ansvar att förvalta för morgondagens släktled. Det är viktigt att trygga och vårda. Som steg på vägen i strävan efter att trygga det svenska kulturarvet, det kollektiva minnet och den nationella och lokala identiteten runtom i landet förordar vi en kraftig utökning av stödet till bevarandet, underhållet och levandegörandet av det traditionella, folkkära kulturarvet. Sverigedemokraterna vill därför inrätta en särskild fond dit privatpersoner, organisationer, föreningar och i särskilda fall även kommuner ska kunna vända sig för att åska medel till verksamheter som bevarar och levandegör kulturarvet. En del av det här är också att svenskt kulturarv bör förmedlas och nå de miljöer som idag står längst ifrån det, såsom de förorter som idag utgör parallellsamhällen. Utöver att bidra med rena ekonomiska medel skulle en särskild kulturarvsfond också skicka en tydlig signal om att staten värdesätter den svenska nationens historia och kulturarv. Vi stärker i vår budget även medlen för att bevara, vårda, levandegöra och sprida kunskap om fornlämningar, kulturlandskap och bebyggelse, bland annat genom ett ROT-avdrag öronmärkt för kulturhistoriska bebyggelsemiljöer. Vad gäller kulturmiljön anslår vi fortsatt generellt ökade medel till kulturmiljövården och riktade medel till Riksantikvarieämbetet för ett fortsatt och intensifierat arbete med att i olika former verka för att kartlägga, förebygga och begränsa skadorna på kulturlämningar i den svenska skogen.

13.5.2 Kanon för kunskap

Framtidens vuxna och kollektiv sammanhållning formas i skolan, och kunskap lägger grunden för kulturell förståelse. För att hela Sveriges folk ska ha förståelse för och insikt om Sveriges kulturella arv och identitet förordar Sverigedemokraterna införandet av en nationell kulturkanon i landets skolor. En förteckning över landets viktigaste kulturella verk med särskild betydelse i den svenska historien och för bilden av Sverige. De svenska pärlorna av musikaliska verk, litteratur, film, konst, teater och andra kulturformer väljs ut av en bred kommitté bestående av en så bred demokratisk förankring som möjligt. Exempelvis kan berörda myndigheter, medborgare, professionen, politiker och civilsamhället och andra berörda aktörer ingå. I vårt förslag skulle denna kanon sammanställas under utförande av Statens kulturråd och därifrån sedan samordnas med utbildningsväsendet. Förteckningen förmedlas i skolundervisningen och bildar en gemensam referensbas mellan invandrare och svenskar, unga och gamla och bygger nationell gemenskap och stabilitet. Betydelsen av införandet av en nationell kulturkanon är idag stor, dels med tanke på ett ökat avstånd mellan unga och gamla, dels mot bakgrund av att så många invandrare har kommit till Sverige de senaste åren, utan någon kvalitativ kulturell introduktion.

13.5.3 Svenska dataspel – möjlighet till pedagogisk resurs och historieförmedlare

Den svenska dataspelsindustrin är vida omtalad och det råder inga tvivel om att Sverige har goda förutsättningar att låta den svenska och nordiska dataspelsbranschen ta stor plats och förmedla fler budskap. Vi tror att en nyckel till att väcka den yngre generationens intresse för vårt land, Norden och vår historia, är att möta dem på den kulturella arena de befinner sig på. Sverige och Norden har en rik historia och vackra naturmiljöer och genom att stimulera dataspelsbranschen att skapa spel som uppvisar historiska miljöer, kultur och natur i vår region, så låter vi en form av moderna kulturskapare som annars inte ryms i det kulturpolitiska fältet ta ett större ansvar och kan dessutom förmedla svensk kultur och natur till målgrupper som annars står långt ifrån det, både genom en spelupplevelse och i undervisningssyfte. Sverigedemokraterna avser att politiskt och ekonomiskt stimulera en sådan utveckling, inte minst genom att se över möjligheterna till ett nytt institut som kan samordna en större och mer långsiktig insats enligt dessa intentioner. Ambitionen är att ett sådant institut även ska vara en brygga mellan svenska dataspelsbranschen och staten och arbeta för att synliggöra eventuella hinder som branschen möter för att utveckla sin verksamhet så att dessa hinder kan arbetas bort. Det kan även hjälpa branschen att samarbeta med andra kulturella näringar och kulturområden. På så vis vill vi att institutet aktivt ska arbeta för att främja den svenska dataspelsindustrin i stort och kunna vara en stödfunktion för branschen i kultur- och näringsfrågor.

Sverigedemokraterna avsätter i årets budget medel till Statens kulturråd för att de ska ta fram en lämplig utformning av ett institut i samråd med berörda aktörer. Utöver det avser vi att verka för att det nordiska spelsamarbetet återupptas och att det nordiska samarbetet på spelområdet utvecklas. Genom att stimulera nordiska dataspel och nordiskt innehåll främjar vi både en modern kulturell och kreativ näring samtidigt som den kan förmedla vår historia på ett nytt och levande sätt.

Sverigedemokraterna vill att infrastrukturen för hela spelutvecklingen ska finnas i Sverige och att vi ska vara långsiktigt världsledande. Det innebär att vi ska ha världens skickligaste programmerare, manusförfattare, grafiker och tonsättare för detta. Svenska orkestrar och konstnärer ska få uppdrag från såväl svenska som utländska spelföretag. Därför bör institutet främja att svenska kulturutövare används i svenska spelproduktioner. På så vis kan vi säkra att spelindustrin enkelt kan samarbeta och hitta nödvändig kompetens på dessa områden, samtidigt som det kan bidra till att konst- och kulturskapare får fler och nya inkomstkällor.

Det finns en stor potential i att utveckla nya dataspel som hämtar inspiration från och tillvaratar vår historia på liknande sätt som man i andra delar av Europa har utvecklat och använt lokala sägner och symboler, vilka i sin tur blivit populära även i andra delar av världen. Mytologin är till exempel en del av Nordens historia som är välkänd, och nya arenor och spelplatsformer kan uppmärksamma det.

13.5.4 Öppna museer i både stad och land

Sveriges samlade kulturarv är hela nationens gemensamma arv, glädje och ansvar. Landets historia har lämnat spår i form av kulturmiljöer, artefakter och berättelser över hela Sverige, från norr till söder. Därför är tillgången till vår historia viktig såväl på landsbygden som i storstaden och i alla små och medelstora orter däremellan. Sverigedemokraterna ser regeringens fri entré-reform till statliga museer som i grunden

vällovlig men alltför snäv och storstadsorienterad. Av den anledningen har Sverigedemokraterna presenterat ett eget förslag där vi istället för enbart fri entré till statliga museer i storstäderna anslår medel för en fond som vi kallar Öppna museer. En satsning som riktar sig till hela landet, till både statliga och regionala museer och stiftelser.

Fonden ska kunna användas för att antingen delsubventionera införandet av fri entré, digitalisera eller synliggöra samlingar, utveckla kulturarvspedagogik eller marknadsföra och utveckla verksamheten. Kriterierna för att få beviljat stöd ska vara att tillgängliggöra museet och dess samlingar för att främja historisk förståelse. Museerna känner bäst sin verksamhet och för en del upplevs entréavgifter som ett stort hinder, för andra brist på resurser för att tillgängliggöra samlingarna på fler och nya sätt. I det här förslaget involveras museerna själva i arbetet med att tillgängliggöra våra kulturskatter och även stiftelser såsom Nordiska museet, och Åjtte (Svenskt fjäll- och samemuseum) samt läns museerna får möjlighet att äska medel ur fonden. I linje med att stärka tillgången till kultur i fler delar av landet anslår vi också ökade medel till Riksteatern och Institutet för språk och folkminnen. En avsikt med Öppna museer och de ökade anslagen till andra kulturinstitutioner är att höja ambitionsnivån i fråga om att marknadsföra, väcka intresse för och synliggöra landets kultur och kulturarv för barn, unga och nyanlända, så att hela landet rotar sig i Sveriges historia och framväxt.

13.6 Idrott för hälsa och livskvalitet

Ett av Sverigedemokraternas kulturpolitiska ledord är tillgänglighet. Att tillgängliggöra kultur, medier, trossamfund och fritid är en förutsättning för att främja livskvalitet och folkhälsa. En grupp som ibland kan ha sämre tillgång än andra grupper är funktionsnedsatta. Sverigedemokraterna stödjer sedan tidigare åtgärder för att anpassa icke-statliga kulturlokaler så att de blir åtkomliga för funktionsnedsatta och anslår även extra medel för detta. Då vi är av uppfattningen att alla individer själva vet bäst vilken kulturell utövning de föredrar tillskjuter vi även medel till Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällsfrågor. I syfte att organisationer som företräder funktionsnedsatta ungdomar ska kunna äska medel för kulturella verksamheter som de själva väljer. Medlen ska kunna täcka allt från LAN-spel till utomhusaktiviteter av eget val. Vi anser även att det behövs en större översyn av behoven för parasporten och allas tillgång till idrottsutövande. Ett led i det är att vi genom det statliga stödet till idrotten vill stimulera idrottsrörelsen att göra en nationell bedömning av ekonomiska och verksamhetsmässiga behov för att upprätta ett nationellt para-sportotek. Vi är öppna för att framöver skjuta till de resurser parasporten efterfrågar. För att på så sätt möjliggöra ett sportotek, på nationell nivå, med den idrottsutrustning som inte sällan kan vara kostsam för den enskilde med funktionsnedsättning, men som från nationell nivå skulle kunna erbjudas att prova för allas tillgång till sport.

13.7 Trossamfund och etniska föreningar

Sverige vilar på en 1 000-årig kristen grund och Svenska kyrkan har som folkkyrka och trossamfund ännu en majoritet av Sveriges invånare som medlemmar. Samtidigt finns många andra trossamfund, kristna och andra, sedan längre eller kortare tid också etablerade över landet och samlar många medlemmar.

Sverigedemokraterna ser i grunden positivt på trossamfundens roll och engagemang i det civila samhället och anser det vara motiverat att understödja dem. Samtidigt är en viktig faktor för att det allmänna stödet för offentliga bidrag till det civila samhället ska kunna upprätthållas, att detta stöd fördelas på ett ansvarsfullt sätt. Tyvärr har det de senaste åren visat sig att våldsbejakande samfund, föreningar och organisationer som uppmanar till lagbrott och som inte ställer sig bakom demokratiska grundprinciper, som exempelvis stödet för yttrandefrihet och mötesfrihet eller mäns och kvinnors lika värde, har kunnat erhålla skattefinansierat stöd, vilket naturligtvis är oacceptabelt. Vi menar att det är uppenbart att såväl regelverket som tillsynen måste skärpas så att våldsbejakande och icke-demokratiska organisationer inte ska kunna erhålla skattefinansierat stöd. Organisationer som fjärrar sig och sina medlemmar ifrån, snarare än närmar sig, majoritetssamhället genom att inte leva upp till kraven om demokrati och jämställdhet på tillfredsställande sätt bör inte finansieras med gemensamma resurser. Det gäller såväl trossamfund som organisationer bildade på etnisk grund.

Regeringen har tillsatt en utredning om statens stöd och förhållande till trossamfunden. Det är något vi välkomnar och vi vill särskilt understryka behovet av att man på allvar ser över vilka organisationer som får skattefinansierat stöd, samt hur regelverk och kontroller kan skärpas, jämte fördelning av ökade resurser och bättre metoder för polisen och Myndigheten för stöd till trossamfund att kunna samverka och implementera detta arbete. Vägen är samtidigt lång till dess att förslag om framtidens finansiering och granskningssystem är implementerade. Därför anslår vi ett höjt anslag till SST för att förstärka arbetet med granskning och tillsyn. Samtidigt tillför vi också Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor (MUCF) ökade anslag för en motsvarande förstärkning av deras gransknings- och utvärderingsarbete kring hur mottagare av offentligt stöd lever upp till de av staten ställda kraven och verkar i enlighet med den svenska demokratins grundfundament.

13.8 Friluftsliv för folkhälsa och omsorg om arv och miljö

Sverige har ett omfattande och rikt friluftsliv. Miljoner svenskar och däribland hundratusentals barn är medlemmar i någon av de friluftsföreningar som finns över hela landet. Många nyttjar den svenska naturen genom sportutövande, turism och rekreation. Det svenska friluftslivet fyller också en viktig funktion för att knyta ihop kultur- och naturarv och fyller en pedagogisk funktion för förståelsen att dessa ofta hänger ihop och är beroende av vår omsorg. Att synliggöra vårt samlade kultur- och naturarv är något vi Sverigedemokrater ser som mycket viktigt. Vårt naturarv för oss närmare de människor som levt i, formats av och brukat detta land över seklerna, och friluftslivet kan stärka vår relation till den miljö vi vistas i under vår levnadstid. Ett hem vi gemensamt delar, kännetecknar vårt land och har lämnats oss att förvalta för morgondagens medborgare.

Genom att skjuta till resurser för att bevara, bruka och utveckla naturarvet och friluftslivet kan det också användas som en metod för att främja god folkhälsa såväl bland barn och unga som medelålders och äldre. Det kan också skapa förståelse och en känsla för landet hos nya, invandrade svenskar. Forskning visar att natur och friluftsliv har en stärkande och läkande effekt vid ohälsa och här tror vi att friluftslivet kan spela en större roll än idag. Med anledning av ovanstående föreslår vi en kraftig anslagshöjning till friluftslivet.

13.9 Tillgängligt kulturarv – delaktighet och livskvalitet

Institutet för språk och folkminnen bedriver ett viktigt arbete med att vårda, samla in och visa språk och folkminnen. Man är en brygga mellan generationers berättelser, minnen och dialekter och fyller en viktig funktion för det kollektiva minnet om svunna tider. Sverigedemokraterna budgeterar sedan tidigare för att bland annat höja ambitionsnivån vad gäller arbetet med Unescos konvention om skydd för det immateriella kulturarvet och för bevarandet och levandegörandet av de estlandssvenska och finlandssvenska minoriteternas kulturarv. Dessutom har vi anslagit medel för att man ska kunna finnas i hela landet och åter stärka institutets arbete och närvaro i Umeå och de nordliga länen. Särskilt för att bevara och levandegöra de samiska och tornedalsfinska kulturarven.

Sverige har ett stort antal museer i olika former och med olika uppdrag. Vi kan blicka ut över en flora av institutioner, aktörer och organisationer från lokal till nationell nivå som värnar, vårdar och visar vårt lands rika kulturarv. Det ska vi vara stolta över. Samtidigt finns det grupper som idag har svårt att ta del av det svenska kulturarvet. Inte minst kan det vara försvårande för personer med funktionsnedsättning såsom döva, blinda, dövblinda och teckenspråkiga. Det finns runtom i landet en rad specialmuseer, men till skillnad från våra nordiska grannländer Norge och Finland så har Sverige inget nationellt offentligt finansierat kulturarvscenter där till exempel döva och syn- och hörselskadade kan ta del av samlad kunskap och kompetens som visar dessa gruppers historiska arv. Tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning ska naturligtvis i hög utsträckning vara en integrerad del i övriga museers verksamhet, men ett samlat center kunde också fungera som resurs för övriga museer. För att få en god uppfattning om behov, så vill vi som ett första steg i ett synliggörande av kulturarvet för dessa grupper ge ett riktat uppdrag till Institutet för språk och folkminnen. I syfte att låta institutet samla in och bygga upp en kunskapsbas kring detta, i samråd med Forum för levande historia. Därför ökar vi anslagen till institutet i syfte att kunna tillsätta resurser för att utföra detta arbete.

13.10 Kulturell hänsyn i dagens och morgondagens samhällsbyggnad

Ett område som knyter samman vår historia med nutid och framtid är Sveriges kulturmiljöer. Det är inte minst en fråga som hamnat i fokus de senaste åren då vattendelare som förslaget till nytt Nobelcenter fört upp kulturmiljöfrågorna till nationell debatt. Vilken hänsyn samhällsbyggnaden ska ta till omgivande bebyggelse, estetisk harmoni och medborgarförankring har diskuterats runtom i landet. Metoder som cultural planning existerar, men alltför ofta saknas det kulturella perspektivet i samhällsbyggnadsprocesser och kommunerna saknar ofta professionell kulturmiljökompetens eller antikvarisk kompetens. Samtidigt varnar aktörer för att betydande kulturmiljöer rivs över landet och att kommunalt förtroendevalda inte alltid inser värdet av det som kan gå förlorat även om tjänstemän informerar och förordar kulturhistorisk hänsyn. Ibland är situationen den omvända. Alldeles oavsett är tillståndet oroväckande!

Kommunerna har en central roll och ett stort ansvar att inom ramen för plan- och bygglagen och med hänsyn till kulturmiljölagen och samhällsbyggnaden i stort värna, vårda och inkludera kulturhistoriska byggnader och kulturmiljöer i stads- och samhällsplanering. Vi har aviserat att det kan bli nödvändigt att se över såväl förstärkta

samrådsprocesser och medborgarförankring och kompetensutveckling och stöd till kommunerna, som lagstiftning för att trygga skyddet för Sveriges kulturmiljöer. Landets kulturhistoriska miljöer är ett värdefullt arv och ska ses som en resurs och inte som ett hinder i samhällets utveckling. Sverigedemokraterna tar de här frågorna på allvar och ser över hur möjligheten att värna, vårda och visa dessa miljöer kan förstärkas. Som ett första steg på vägen förordar vi sedan tidigare ett stimulansbidrag till Sveriges kommuner i syfte att man i kommuner där man saknar, alternativt har behov av förstärkning av, ska kunna tillsätta kulturmiljökompetens. Stat och kommun har ett ansvar som byggnadsvårdare i samhällsbygget och för dess historiska och estetiska miljöer.

14 Försvar och säkerhet

Sedan riksdagsinträdet 2010 och även tidigare har Sverigedemokraterna förespråkat kraftiga höjningar av försvarsanslagen, en återgång till ett invasionsförsvar och en återgång till utbildning av värnpliktiga. Idag, 2017, är dessa tre ståndpunkter majoritetsåsikter i riksdagen. Vi står också för bevarande av en trovärdig alliansfrihet från stormakter och vill få ett militärt statsförbund med Finland till stånd. En trygg, defensiv linje motverkar anspänningen i Östersjöområdet mellan Nato och Ryssland-Kina. För att möjliggöra en alliansfri linje krävs svensk upprustning och helst ett försvarsförbund med Finland.

Ett rustat Sverige-Finland skulle innebära en betydande militär tröskel för en eventuell angripare. Om en stormakt skulle angripa oss konventionellt skulle de lida märkbara förluster och stå försvagade inför andra stormakter. Samtidigt kan ingen vara orolig för att Sverige-Finland skulle ha offensiva planer. Vi bestämmer idag vilket försvar vi vill ha om tio år, vilket oundvikligen innebär en period av sårbarhet. Den närmast fundamentala nedrustning Sverige har utsatts för kommer att ta tid att vända, på grund av de långa ledtiderna för materielsystemen och på grund av bristen på kvalificerad personal. Ekonomin är däremot inget oöverstigligt problem, Sveriges och Finlands gemensamma BNP är exempelvis 48 procent av stormakten Rysslands. Dessutom kan vi, på grund av vår framgångsrika försvarsindustri, köpa många materielsystem av den egna försvarsindustrin till gagn för vår egen samhällsekonomi. Ingen kärnvapenmakt kan angripa Sverige med kärnvapen utan att begå ett mycket svårt krigsbrott. Sverige har tidigt valt att inte framställa egna kärnvapen, med syftet att begränsa kärnvapenspridningen. Vi ser med oro på regeringens allt för långtgående närmande till Nato och den anspänning det redan börjar skapa i Östersjön, med ökad krigsrisk som följd.

Svensk utrikespolitik handlar i hög grad om att bistå andra länder. Militär förmåga och diplomatisk smidighet bör vara våra främsta verktyg.

14.1 Organisation och taktik

I riksdagen finns numera en majoritet för ett invasionsförsvar, sålunda uppstår frågan hur ett modernt invasionsförsvar bör se ut. Hur många förband behövs och hur ska invasionsförsvaret organiseras och ledas?

Den nuvarande liksom den förra regeringen anser att det räcker med två brigader i armén. Dessa, liksom övriga försvaret, ska kunna flyttas runt beroende på fiendens

agerande. Sverigedemokraterna anser att armén bör bestå av åtta armébrigader och att marinen bör ha tre amfibiebrigader. Vi bedömer att ett eventuellt anfall mot Sverige troligen kommer att föregås av förbekämpning, specialförband, psykologiskt krig och IT-krig, ett eventuellt anfall kommer troligen att vara överraskande och upplevas som kraftfullt. Att flytta runt förband är vanskligt och resurskrävande, därför kräver ett trovärdigt försvar förmåga till regionalt försvar och regional ledning. Sverigedemokraterna vill ha tre fördelningar och åtta militärområden. Fältarmén med brigaderna kommer att kämpa i sina respektive eller angränsande militärområden (MILO). Territorialarmén kommer att operera med samverkande bataljoner i sina försvarsområden (Fo) eller i angränsande.

14.2 Värnpliktsutbildning

Det var ett skadligt experiment att avbryta utbildningen av värnpliktiga, vilket fick många negativa effekter. Sålunda kunde förbanden inte fyllas på, antalet kontrakterade var för få och många avbröt kontrakten i förtid. Dessutom försvårades rekryteringen till andra positioner i försvaret och folkförankringen försvann.

Nu vill regeringen utbilda 4 000–5 000 värnpliktiga per år som ett komplement till de kontrakterade gruppbefälen, soldaterna och sjömännen (GSS). Sverigedemokraterna vill ta hela steget tillbaka till en organisation med anställda, reservofficerare och värnpliktiga. Inga nya deltidskontrakt skrivs, medan heltidskontrakterade erbjuds tillsvidareanställning.

Sverigedemokraterna förespråkar ett större försvar som normalnivå än regeringen. Till att börja med vill vi utbilda 8 600 värnpliktiga per år för att sedan efter fyra år öka till 13 200.

Det finns alltså tyvärr inte plats för alla att göra värnplikten. Dock kommer alla unga killar att kallas till en riktig mönstring på plats. För unga tjejer är det frivilligt, men de ska uppmuntras att delta. I anslutning till mönstringen följer en tredygnsövning i uniform, för att skapa delaktighet.

14.3 Totalförsvaret

Ironiskt nog är Sverige, som hade ett så omfattande civilt försvar, det enda land i Norden som lagt ned det civila försvaret. Det militära försvaret klarar sig inte i krig utan det civila försvaret. Nu ska Sverige återuppsätta det civila försvaret. Det är viktigt att det blir ordentligt gjort med beredskapslager, driftvärn och civila befälhavare.

När det civila försvaret byggs upp så har vi totalförsvaret tillbaka som är summan av det civila och militära försvaret. Totalförsvaret kan lösa uppgiften som ett invasionsförsvar, ett system av system. Civilplikten bör användas för att sätta upp räddningsbataljoner och särskild beredskapspolis för det civila försvaret.

Att nedrusta kraftigt och därefter upprusta kraftigt är oekonomiskt.

14.4 Materielanskaffning och övningar

Materielbeställningar till försvaret har legat efter rejält. Det lilla insatsförsvaret saknade till slut materiel för 50 miljarder kr. Man måste nu komma ikapp, både vad gäller materielssystem, ammunition och drivmedel.

Naturligtvis måste militärt materiel vara förstklassigt och konkurrenskraftigt. Få länder kan köpa detta i det egna landet. Sverige kan det och bör göra stora inhemska beställningar, det är nämligen ett samhällsekonomiskt nollsummespel, eller bättre.

Vartannat år bör Sverige öva med hel arméfördelning när de är färdiga.

15 Rikets styrelse

Kommande år innebär val och vi har därmed innevarande regerings facit. Mandatperioden har präglats av handlingsförlamning, skandaler och alltmer ökad invandring. Av detta har följt terrorattentat, otrygghet och splittring. Offentliga medel fördelas heller inte på ett rimligt sätt. Det är inte bara utgiftsområdena för migration och etableringsåtgärder som återigen tillåts att ta en oproportionerligt stor andel av reformutrymmet i anspråk. Den destruktiva politiken sätter även sina spår överallt i samhället, inte minst i sjukvården som går på knäna. Sparbeting är därför nödvändiga på alla områden där det är möjligt.

15.1 De politiska partierna, allmänna val och regeringen

Sverigedemokraterna förordar nedskärningar av bidragen till politiska partier och av Regeringskansliets anslag. De politiska partierna bör i större grad finansiera sin egen verksamhet. Regeringen med Regeringskansliet bör i egenskap av styrande föregå med gott exempel och klara sig med mindre medel. Vi noterar vidare att regeringen föreslår en kraftig ökning av anslagen för Allmänna val och demokrati. Denna satsning förefaller emellertid endast avse återstoden av innevarande mandatperiod fram till nästa val, för att därefter sänkas till nivåer som till och med är lägre än utgångsläget före satsningen. Sverigedemokraterna anser demokratifrågor vara alltför betydelsefulla för att hanteras som riktade punktsatsningar från sittande regering inför en uppseglande valrörelse och menar istället att anslaget bör hanteras mer långsiktigt och kontinuerligt. En utjämning skulle härvidlag förvisso innebära en initial sänkning men sett över hela budgetperioden ett större anslag för ändamålet än vad regeringen föreslår.

15.2 Presstödet

Sverigedemokraterna halverar anslag 8:1 Presstöd. Halveringen avser dock inte distributionsstödet, som behålls oförändrat. Därtill genomför vi lättnader på skattesidan och budgeterar därför för ett avskaffande av skatten på annonser för dagspress och periodiska publikationer. I kombination med åtgärder som Sverigedemokraterna föreslår på andra områden, såsom lindring av sjuklöneansvaret och sänkta arbetsgivaravgifter för småföretagare, torde detta främst kunna underlätta omställningen för framförallt mindre redaktioner. Härigenom gynnas dessutom små lokala redaktioner som idag inte uppstår presstöd.

15.3 Övriga åtgärder

Sverigedemokraterna avser även att helt avskaffa den särskilda satsningen på den nationella minoriteten romer eftersom det är olyckligt att en enskild satsning bär en sådan

tydlig etnisk prägel. Dessutom sänker vi anslaget till Svenska institutet för europapolitiska studier samt EU-information.

15.3.1 Parlamentarisk kontroll

Det finns goda skäl att stärka såväl riksdagens som det svenska folkets kontroll över regeringen och dess myndigheter. En instans som gör ett viktigt arbete för medborgarna är Justitieombudsmannen, JO. Under flera år har JO anført att myndigheten varit så belastad av arbete från granskningsanmälningar att man varit tvungna att åsidosätta arbetet med de egna inspektionerna. Vi anslår därför 25 miljoner kronor extra per år för detta viktiga arbete. Detta samtidigt som vi förstärker riksdagens myndigheter eftersom vi vill öka riksdagens tillsyn av desamma. Ett led i detta är att återinföra konstitutionsutskottets JO-delegation samt öka riksdagens förvaltningsanslag med tio miljoner kronor där fem miljoner är avsedda för att anställa utskottspersonal att bereda ärenden som i första hand rör uppföljning av JO och Riksrevisionen. Resterade fem miljoner tillförs riksdagens utredningstjänst.

15.3.2 Länsstyrelserna

Sverigedemokraterna ställer sig positiva till att regeringen numera förefaller ha kommit fram till samma slutsats som vi om att fortsättningsvis tillföra extra medel för länsstyrelsernas djurskyddskontroller. Vi menar dock att än mer resurser behövs och anslår sålunda 30 miljoner kronor extra för detta viktiga ändamål, det vill säga fem miljoner kronor mer än regeringen. Härutöver omlokaliserar vi medel inom anslaget, från länsstyrelsernas arbete med mottagande och bosättning av nyanlända till deras regionalt brottsförebyggande arbete samt identifierade behov inom krisberedskap och civilt försvar.

15.3.3 Datainspektionen

Sedan Datainspektionen grundades på 70-talet har mängden data i samhället ökat på ett sätt som nog ingen då kunde förutse. Vi välkomnar regeringens anslagsförstärkning till myndigheten som man motiverat med bland annat arbetet med EU:s nya dataskyddsförordning. Det är dock uppenbart att myndigheten har ett behov av ytterligare förstärkning och nyrekrytering. Vi ökar därför anslagen till Datainspektionen, utöver det som regeringen redan har satsat.

15.3.4 Sametinget

Sverigedemokraterna avser, i likhet med regeringen, att förstärka sametinget då vi menar att samerna har en så tydlig historisk särställning att det motiverar ett ökat anslag.

16 Skatter och avdrag

16.1 Slopad särskild löneskatt för äldre

I budgetpropositionen för 2016 införde regeringen en särskild löneskatt för äldre som frivilligt eller av ekonomiskt tvång väljer att kvarstanna på arbetsmarknaden. Det var en gravt ogenomtänkt och kontraproduktiv reform. Samtliga långtidsprognoser pekar på att

nuvarande pensionssystem inte är hållbart i bemärkelsen att löntagaren får den pension man förväntar sig. Vad gäller den yngsta generationen som träder ut på arbetsmarknaden nu, alltså 90-talisterna, talar nuvarande trender för att pensionen kommer att uppgå till mindre än hälften av slutlönen. Eftersom den tidigare regeringen slopade möjligheten att spara privat till sin pension är alla blivande pensionärer mer beroende av att det offentliga pensionssystemet också levererar, vilket det enligt samstämmiga prognoser alltså inte kommer att göra. Enkelt uttryckt innebär det att vi behöver arbeta längre alternativt acceptera en betydligt lägre ekonomisk standard vid pension, givet att pensionssystemet ska vara autonomt i förhållande till statsbudgeten.

En rimlig utgångspunkt är enligt Sverigedemokraternas mening att ge äldre positiva snarare än negativa incitament att kvarstanna på arbetsmarknaden frivilligt. Att straffbeskatta äldre på arbetsmarknaden är ur denna kontext rent ut sagt vansinnigt. Sverigedemokraterna vill slopa den särskilda löneskatten på äldre.

Det är viktigt att förstå att äldre (i detta fall definierat som 65+) inte är en homogen grupp. Många har haft påfrestande jobb och har svårt att fortsätta arbeta, vilket det offentliga måste respektera och förhålla sig till. Många är samtidigt väldigt pigga och krya och vill gärna ha en fot kvar på arbetsmarknaden ytterligare ett par år. Detta måste innebära en ökad flexibilitet och en ökad respekt för individen, snarare än ett isolerat fokus på själva pensionsåldern. Sverigedemokraterna förespråkar vissa utökade rättigheter för en senior medborgare som väljer att kvarstanna på arbetsmarknaden efter ordinarie pensionsålder. I likhet med att vi vill ge vårdnadshavare för små barn möjlighet att arbeta deltid ner till 50 procent vill Sverigedemokraterna göra det möjligt även för äldre att arbeta deltid. Istället för att över dagen gå från heltid till ingenting kan man komma överens med arbetsgivaren att arbeta ett par dagar i veckan, möjligen för att agera mentor åt en yngre förmåga och därigenom kunna kombinera det bästa av två världar, inklusive en högre pension.

16.2 Nej till kemikalieskatt

Den så kallade kemikalieskatten innebär en punktskatt på elektronik, vitvaror, visst golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad. Skatten baseras på varans vikt och tar liten hänsyn till de faktiska omständigheter som skulle kunna leda fram till en exponering av kemikalier. En lång rad remissinstanser har avstyrkt förslaget och menar att det kommer att bli alltför kostsamt och innebära en ökad administrativ börda för såväl företag som myndigheter. Kemikalieskatten innebär försämrade förutsättningar för industriell utveckling i Sverige. Dessutom kommer införandet av skatten betyda att detaljhandeln i Sverige påverkas negativt, då skatten inte kommer att tas ut på privatimporterade varor. Med stor sannolikhet kommer företagen snabbt att anpassa sig till det nya läget och förflytta delar av sin verksamhet bort från Sverige. Redan idag är det mycket enkelt att handla hemelektronik via internet och om i princip varje elektronikvara kommer att kosta 400 kronor mer i svenska butiker kommer många konsumenterna att växla över allt mer till internethandel utanför Sverige. Följden blir att svenska arbetstillfällen går förlorade, vilket innebär mindre intäkter från arbetsgivaravgifter, inkomstskatt, moms och bolagsskatt, vilket enligt allt sunt förnuft kommer att göra Sverige fattigare.

16.3 Den särskilda inkomstskatten

Sverigedemokraterna motsätter sig höjningen av den särskilda inkomst skatten (SINK) från 20 % till 25 % för individer som är bosatta utomlands. Skatten slår särskilt hårt mot många pensionärer som uppburit sin pension från arbete i offentlig sektor eller får tjänstepension från privat sektor och på ålderns höst väljer att spendera tid utomlands. Med regeringens skattehöjning kommer många individer välja att istället gå över till en beskattning enligt inkomstskattelagen trots att de vare sig bor i Sverige eller utnyttjar de svenska välfärdsfunktionerna. Sverigedemokraterna motsätter sig en straffbeskattning för de pensionärer som flyttar utomlands och budgeterar därmed för att bevara dagens skattesats.

16.4 Investeringsparkonto och kapitalförsäkring

Regeringens straffbeskattning på vanligt folks småsparande genom en höjning av schablonbeloppet på investeringsparkonto och kapitalförsäkring är olycklig ur flera perspektiv. Dels blir det mindre lönsamt att spara samtidigt som lånande är kraftigt skattesubventionerat genom ränteavdragen, vilket i sig är en olycklig princip. Dels skapar det en stor osäkerhet kring en vanlig och populär sparform som nyttjas av knappt två miljoner svenskar att inte bara en utan två gånger på kort tid höja skatten på den. Dessutom ser många sparformen som ett alternativt pensionssparande. Det offentliga ålderspensionssystemet levererar inte och framtida pensioner kommer att understiga hälften av slutlönen. Regeringen har tidigare helt slopat möjligheten att spara privat i en pensionsförsäkring, vilket lett till att många istället vänt sig till just kapitalförsäkring eller investeringsparkonto. Med de skattepålagor som regeringen nu aviserat samt den osäkerhet som dessa medför för framtiden innebär det att möjligheten att påverka sin egen pension numera är kraftigt begränsad. Sverigedemokraterna säger därför nej till den föreslagna skattehöjningen.

16.5 Biodrivmedel

Sverige har en av världens högsta andelar av förnybara drivmedel i vägtransportsektorn, vilket är en följd av den svenska skattenedsättningen av koldioxid- och energiskatt som gäller för de fossila drivmedlen. Storleken på skattenedsättningen varierar men för HVO tillverkad från tallolja, vilket är ett drivmedel med kraftig ökningstakt sedan år 2012, uppgick den år 2017 till 5,73 kr/liter. Syftet med skattenedsättningen är att reducera utsläppen av växthusgaser samt att Sverige skall agera föregångsland och inspirera andra nationer att reproducera vårt exempel. Det är dock vetenskapligt ifrågasatt huruvida de biodrivmedel som används i Sverige verkligen ger upphov till sagda reduktion av växthusgasutsläpp. Flera rapporter pekar ut vissa av de alternativ som åtnjuter skattenedsättning i Sverige som orsakande högre växthusgasutsläpp än de fossila drivmedel som de ersätter. Den svenska skattenedsättningen är ur detta perspektiv både orimlig och kontraproduktiv och bör omedelbart avskaffas. Även för de biodrivmedel som reducerar utsläpp av växthusgaser så är skattenedsättning ett kostnadsineffektivt styrmedel.

År 2020 införs en så kallad reduktionsplikt i Sverige som är tänkt att ersätta nuvarande system med skattenedsättning. Eftersom skattenedsättningen innebär stöd till biodrivmedel som enligt vetenskapliga rapporter ökar utsläppen relativt deras fossila

motsvarighet samt eftersom skattenedsättningen ändå kommer att upphöra år 2020, tar Sverigedemokraterna bort den från och med budgetåret 2018.

16.6 Ränteavdraget

Den nuvarande utformningen av ränteavdraget är problematisk på flera sätt eftersom det är principiellt olyckligt att staten utformar system där man subventionerar lånande medan man straffbeskattar sparande. Samtidigt bidrar det nuvarande systemet till att bygga upp obalanser i den finansiella stabiliteten, just eftersom det blir så billigt att låna. Samtidigt gäller det att träda fram oerhört försiktigt. Att helt sonika slopa ränteavdraget vore mycket oklokt. Dels vore det direkt orättvist mot hushållen; de har ju bara agerat utifrån de av politikerna uppsatta premisserna. Dels skulle det snarast bidra till att orsaka precis det man försöker förhindra – en finansiell kris. Sverigedemokraterna anser att hushållen ska kompenseras genom minst lika höga eller högre skattesänkningar på arbetsinkomster och förändringar på detta område ska införas långsamt.

Vårt konkreta förslag går ut på att trappa ner ränteavdragen från nuvarande 30 till 25 procent under en femårsperiod, alltså med motsvarande 1 procentenhet per år, för att därefter göra en grundlig analys av den privata skuldsättningens utveckling och trend. I kombination med de påtagliga skattesänkningar på arbetsinkomster vi föreslår på motsvarande 20 miljarder kronor per år, där det så kallade första inkomstintervallet höjs från nuvarande 0,91 prisbasbelopp till 1,35 prisbasbelopp, medför det att de allra flesta hushåll blir nettovinnare på reformerna. På decilnivå blir alla vinnare, men vissa enstaka hushåll med mycket höga inkomster (som därmed inte gynnas lika kraftigt av det ökade inkomstintervallet) och samtidigt mycket hög skuldsättning kan i teorin bli nettoförlorare. Dessa hushåll tenderar dock att inte vara lika känsliga eftersom de har högre marginaler. Sammantaget stärker således Sverigedemokraternas modell hushållens ekonomi samtidigt som den inte riskerar den finansiella stabiliteten.

16.7 Moms

Ordinarie momsats i Sverige är 25 procent, men flertalet varor och tjänster har nedsatta momsats, antingen till 12 eller 6 procent, därtill är vissa varor och tjänster helt momsbefriade. Överlag är det Sverigedemokraternas mening att en skatteväxling mellan moms och arbetsinkomster vore gynnsam för Sverige eftersom sysselsättningseffekten blir mer påtaglig av sänkta skatter på arbetsinkomster. Många moms-nedsättningar får dessutom karaktären av ett regelrätt branschstöd, vilket av uppenbara skäl inte är helt optimalt i en marknadsekonomi. Ett tydligt exempel på sådant är den nedsatta momsen på restaurang- och cateringtjänster samt på hämtmat. Denna nedsatta så kallade krogmoms infördes av den förra regeringen i en förhoppning att restaurangbranschen skulle kunna anställa flertalet unga och nyanlända, alltså en regelrätt arbetsmarknadsåtgärd. I en rapport från Konjunkturinstitutet framkommer dock att så få som 1 000 nya tjänster skapats av den nedsatta restaurangmomsen, samtidigt som den belastar de offentliga finanserna med omkring 6 miljarder kronor årligen, alltså en kostnad om 6 miljoner kronor per skapat nytt jobb. I denna budget återställer Sverigedemokraterna dessa båda momsats och använder istället utrymmet åt att sänka skatten på arbetsinkomster för främst låg- och medelinkomsttagare. Vi föreslår även att en parlamentarisk utredning med adjungerade experter tittar vidare på frågan om att

ytterligare växla skatter mellan konsumtion och arbetsinkomster och att en sådan utredning främst tar sikte på fördelningspolitiska effekter.

16.8 Nej till flygskatt

Den av regeringen föreslagna flygskatten syftar till att reducera utsläpp av växthusgaser och verka dämpande på ökningen av flygresandet i en regional, europeisk och global kontext. Skatten föreslås till 60 kr/inrikesresa, med 250 kr/resa inom Europa samt med 400 kr/resa utanför Europa. Flygplatser som förväntas drabbas extra hårt kan komma att bli kompenserade. Den statsfinansiella nettoeffekten förväntas bli från 1,75 mdr SEK beroende på omfattningen av kompensation för särskilt drabbade flygplatser.

Även efter att flygskatten införts beräknas antalet flygresenärer att öka, även om ökningen dämpas relativt att ingen flygskatt införs. Av de resor som uteblir kommer en del att byta transportslag, då främst till personbil. Syftet med flygskatten, att minska utsläppen av växthusgaser, blir därmed mindre tydligt.

Sveriges utsläpp av växthusgaser per capita är bland de lägsta inom OECD. Den minskning av växthusgasutsläpp som kan åstadkommas genom en flygskatt är mycket liten ur ett globalt perspektiv samtidigt som konsekvenserna för vissa delar av Sverige blir dramatiska. Nyttan med flygskatten står därmed inte i proportion till de negativa konsekvenserna.

Det är heller inte säkerställt att flygskatten medför en reduktion av växthusgasutsläpp. Om antalet avgångar inte minskar förblir bränsleanvändningen närapå konstant liksom utsläppen. Om antalet avgångar minskar så påverkas flygplatser genom lägre intäkter, vilket regeringen avser att kompensera. Om flygskatten leder till att fyllnadsgraden minskar samtidigt som antalet avgångar är oförändrat så kan åtgärden bli verkningslös sett till de samlade utsläppen.

Flygsektorn ingår redan i det europeiska systemet för handel med utsläppsrätter och finansierar därmed redan införande av utsläppsreducerande teknik. Eftersom systemet är marknadsbaserat åstadkoms maximal reduktion till lägsta möjliga kostnad. Så är inte alls fallet gällande den föreslagna flygskatten där ett underlag som diskuteras är en kostnad om 1,08 kr/kg koldioxid. Detta kan jämföras med en kostnad av ca 6 öre per kg koldioxid som rådde i handelssystemet för utsläppsrätter under år 2016. Flygskatten är med andra ord inte alls en kostnadseffektiv skatt.

16.9 RUT-avdraget

RUT-Avdraget är ett välbeprövat och i stor utsträckning självfinansierat avdrag som dels har medfört att branscher med mycket svart arbetskraft har blivit lagliga, dels att flera lågutbildade och utrikesfödda getts en möjlighet att komma in på arbetsmarknaden. Fördelningspolitiskt så har bidraget framförallt gynnat utrikesfödda kvinnor som har gått från bidrag till arbete och ofta startat egna företag med anställda. Sverigedemokraterna budgeterar därför för att utvidga dagens RUT-avdrag till att omfatta nästintill samtliga tjänster som utförs i eller i angränsning till bostaden. Ett omfattande HEM-avdrag medför att komplicerade gränsdragningar undviks, där man exempelvis idag inte kan få ett avdrag för att flytta möbler på samma våning men däremot kan få det för att flytta mellan våningar.

Sverigedemokraterna avser även att höja taket på avdraget till 50 000 kronor per år för personer under 65 år samt till 100 000 kronor per år för personer över 65 år. Detta möjliggör dels att familjer ges en större möjlighet att ta del av tjänster såsom läxläsning, dels att pensionärer ges större möjlighet att använda sig utav avdraget för att få hjälp med dagliga saker som att laga mat, flytta möbler eller städa.

17 Tabeller per utgiftsområde

17.1 Utgiftsramar per utgiftsområde

<i>Miljoner kronor</i>				
		Avvikelse från regeringen (SD)		
		2018	2019	2020

17.1.1 Utgiftsområde 1 Rikets styrelse

2:2	Riksdagens förvaltningsanslag	+10	+10	+10
2:4	Riksdagens ombudsmän (JO)	+25	+25	+25
3:1	Sametinget	+5	+5	+5
4:1	Regeringskansliet m.m.	-450	-500	-550
5:1	Länsstyrelserna m.m.	+78	+74	+69
6:1	Allmänna val och demokrati	+5	+5	+10
6:3	Datainspektionen	+25	+25	+25
6:5	Stöd till politiska partier	-17	-17	-17
7:2	Åtgärder för den nationella minoriteten romer	-15	-15	-2
8:1	Presstödet	-284	-339	-394
8:2	Myndigheten för press, radio och tv		-3	-3
9:1	Svenska institutet för europapolitiska studier samt EU-information	-18	-19	-20
	Summa	-636	-749	-842

17.1.2 Utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning

0	1:1 Bidragsfastigheter	+71	+50	+59
	<i>Nya anslag</i>			
	2:1 Lönekostnader i staten	-83	-303	-138
	2:2 KPI-effekt		+500	+600
	Summa	-12	+247	+521

17.1.3 Utgiftsområde 3 Skatt, tull och exekution

1:	Skatteverket	+75	+95	+110
1				
1:	Tullverket	+269	+389	+464
2				
1:	Kronofogdemyndigheten	+10	+12	+15
3				
	Summa	+354	+496	+589
	<i>Specificering av anslagsförändringar</i>			
1:	Företagsservice	+20	+25	+30
1				
	Skattekontroller	+35	+45	+50
	Ökad kvalitet i folkbokföringen	+20	+25	+30
1:	Höjd ambitionsnivå för avdelning	+22	+5	+6
2	Brottsbekämpning			
	Höjd ambitionsnivå för avdelning Effektiv handel	+25	+30	+35
	Ökade kostnader för it-utveckling och drift	+25	+30	+35
	Kompensation för underfinansiering	+197	+324	+388
1:	Ökad satsning mot överskuldssättning	+10	+12	+15
3				

17.1.4 Utgiftsområde 4 Rättsväsendet

1:1	Polismyndigheten	+1 375	+1 985	+2 955
1:2	Säkerhetspolisen	+110	+115	+120
1:3	Åklagarmyndigheten	+150	+150	+175
1:4	Ekobrottsmyndigheten	+12	+14	+18
1:5	Sveriges Domstolar	+168	+93	+93
1:6	Kriminalvården	+500	+530	+550
1:7	Brottsförebyggande rådet	+10	+10	+10
1:8	Rättsmedicinalverket			
1:1	Brottsoffermyndigheten	+10	+11	+12
0				
1:1	Ersättning för skador på grund av brott	+115	+120	+125
1				
1:1	Rättsliga biträden m.m.	+200	+200	+200
2				
	Summa	+2 650	+3 228	+4 258

17.1.5 Utgiftsområde 5 Internationell samverkan

1:	Nordiskt samarbete	+10	+10	+10
3				
1:	Svenska institutet	+10	+10	+10
9				
	<i>Nya anslag</i>			
2:	Internationella insatser	+991	+1 006	+1 023

1				
	Summa	+1 011	+1 026	+1 043

17.1.6 Utgiftsområde 6 Försvar och samhällets krisberedskap

1:1	Förbandsverksamhet och beredskap	+282	+1 336	+2 829
1:2	Försvarsmaktens insatser internationellt	-1 147	-1 165	-1 184
1:3	Anskaffning av materiel och anläggningar	+2 462	+1 715	+1 951
1:4	Forskning och teknikutveckling	+80	+80	+80
1:5	Statens inspektion för försvarsunderrättelseverksamheten			
1:6	Totalförsvarets rekryteringsmyndighet	+40	+634	+673
1:7	Officersutbildning m.m.	+60	+61	+63
1:8	Försvarets radioanstalt	+50	+52	+54
1:9	Totalförsvarets forskningsinstitut	+70	+72	+74
0	1:1 Nämnder m.m.	+1	+1	+1
1	1:1 Internationella materielsamarbeten, industrifrågor m.m.	+24	+25	+26
2	1:1 Försvarsunderrättelsesdomstolen			
	2:1 Kustbevakningen	+294	+303	+312
	2:2 Förebyggande åtgärder mot jordskred och andra naturolyckor			
	2:3 Ersättning för räddningstjänst m.m.			
	2:4 Krisberedskap		+50	+100
	<i>Nya anslag</i>			
3	1:1 Frivilligorganisationerna	+200	+206	+212
4	1:1 Driftvärn	+490	+505	+520
5	1:1 FMV förvaltningsanslag	+72	+74	+76
6	1:1 Försvarsexportmyndigheten	+20	+21	+22
	5:1 Civilförsvar	+635	+654	+2 025
	5:2 Ekonomiskt försvar	+216	+222	+690
	5:3 Övrigt totalförsvar	+133	+136	+421
	5:4 Räddningstjänst	+18	+18	+55
	Summa	+4 000	+5 000	+9 000
	<i>Specificering av anslagsförändringar</i>			
	1:1 Kontaktperson hemvärnsbataljon civ-mil samverkan	+32	+33	+34
	1:1 Gruppmateriel, armén	+250	+250	+250
	1:1 Utbildning av fler värnpliktiga		+1 053	+2 545
	1:2 Internationella fredsoperationer/militärt bistånd	-1 147	-1 165	-1 184
	1:3 Mer drivmedel, ammunition, robotar och	+1 462	+715	+250

	torpeder			
1:3	Större beställning av pågående köp av luftvärn	+1 000	+1 000	
1:3	Materiel till fler bas- och STRIL-bataljoner			+54
1:3	Delbeställning av nytt brigadluftvärn			+1 647
1:4	Upprustning kräver mer teknisk verksamhet	+80	+80	+80
1:6	Mönstring + tredygnskurs alla pojkar mönstringen.	+40	+634	+673
1:7	Utbildning av fler officerare	+60	+61	+63
1:8	Försvarets radioanstalt, FRA	+50	+52	+54
1:9	Totalförsvarets forskningsinstitut	+70	+72	+74
1:1 0	Bidrag föreningar som gynnar öppen fö pol debatt	+1	+1	+1
1:1 1	För konsultkostnader	+24	+25	+26
1:1 3	Eget direktanslag	+200	+206	+212
1:1 4	Driftvärn	+490	+505	+520
1:1 5	Lönekostnader för administrationen m.m.	+72	+74	+76
1:1 6	Försvarexportmyndigheten	+20	+21	+22
2:1	Budgetförstärkning – undvika driftnedskärningar	+191	+197	+203
2:1	Anpassningar för att kunna uppgå i marinen	+103	+106	+109
2:4	Strategiskt rymdförsvaret – egna microsatelliter		+50	+50
2:4	Besiktning skyddsrum		+50	+50
5:1	Omedelbara åtgärder – initiera det civila försvaret	+635	+654	+2 025
5:2	Omedelbara åtgärder – initiera det civila försvaret	+216	+222	+690
5:3	Omedelbara åtgärder – initiera det civila försvaret	+133	+136	+421
5:4	Omedelbara åtgärder – initiera det civila försvaret	+18	+18	+55

17.1.7 Utgiftsområde 7 Internationellt bistånd

1: 1	Bistandsverksamhet	+250	+250	+250
1: 2	Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete (Sida)	-50	-50	-50
1: 6	Utvärdering av internationellt bistånd	+50	+50	+50
	Summa	+250	+250	+250

17.1.8 Utgiftsområde 8 Migration

1:	Migrationsverket	-1 595	-2 108	-2 029
----	------------------	--------	--------	--------

1				
1:	Ersättningar och bostadskostnader	-4 051	-4 561	-3 811
2				
1:	Migrationspolitiska åtgärder	-78	-78	-78
3				
1:	Domstolsprövning i utlänningsmål	-480	-629	-590
4				
1:	Rättsliga biträden m.m. vid domstolsprövning i utlänningsmål	-144	-180	-157
5				
1:	Offentligt biträde i utlänningsärenden	-153	-275	-275
6				
1:	Utresor för avvisade och utvisade	+698	+684	+666
7				
1:	Tillfälligt stöd till kommuner för ensamkommande unga asylsökande m.fl.	-195		
9				
	<i>Nya anslag</i>			
2:	Återvandringssamordning och återvandringsbidrag	+200	+200	+200
1				
	Summa	-5 797	-6 946	-6 073

17.1.9 Utgiftsområde 9 Hälsovård, sjukvård och social omsorg

1:4	Tandvårdsförmåner	+302	+302	+302
1:6	Bidrag till folkhälsa och sjukvård	+796	+796	+796
1:8	Bidrag till psykiatri	+100	+100	+100
3:1	Myndigheten för delaktighet	+20	+20	+20
3:2	Bidrag till funktionshindersorganisationer	+50	+50	+50
4:2	Vissa statsbidrag inom funktionshindersområdet	+50	+50	+50
4:4	Kostnader för statlig assistansersättning	+50	+50	+50
4:5	Stimulansbidrag och åtgärder inom äldreområdet	+450		
4:7	Bidrag till utveckling av socialt arbete m.m.	+10	+10	+10
8:1	Socialstyrelsen	+170	+170	+170
	<i>Nya anslag</i>			
9:1	Patienträttsgaranti	+1 000	+1 500	+2 000
9:2	Moderna arbetstider (delade turer och skifttjänstgöring)	+200	+200	+200
9:3	Stöd till anhöriga omsorgsgivare	+100	+100	+100
9:4	Kompetensutveckling	+250	+250	+250
	Summa	+3 548	+3 598	+4 098

17.1.10 Utgiftsområde 10 Ekonomisk trygghet vid sjukdom och funktionsnedsättning

1: 1	Sjukpenning och rehabilitering m.m.	+205	+447	+550
2	Aktivitets- och sjukersättningar m.m.			
6	Bidrag för sjukskrivningsprocessen	-10	-10	-10
1	Försäkringskassan	-221	-221	-221
	<i>Nya anslag</i>			
3: 1	Sjuklön för små företag	+2 800	+2 800	+2 800
	Summa	+2 774	+3 016	+3 119

17.1.11 Utgiftsområde 11 Ekonomisk trygghet vid ålderdom

1: 1	Garantipension till ålderspension	+3 900	+3 900	+3 900
3	Bostadstillägg till pensionärer	+280	+280	+280
4	Äldreförsörjningsstöd	-35	-98	-152
	Summa	+4 145	+4 082	+4 028

17.1.12 Utgiftsområde 12 Ekonomisk trygghet för familjer och barn

1:	Barnbidrag	-3 968	-4 483	-4 729
1:	Föräldraförsäkring	-186	-339	+198
1:	Underhållsstöd	-22	+2	-25
1:	Barnpension och efterlevandestöd	-10	-27	-40
1:	Vårdbidrag för funktionshindrade barn	-8	-21	-33
1:	Pensionsrätt för barnår	-63	-171	-256
1:	Bostadsbidrag	+1 037	+916	+823
	Summa	-3 221	-4 123	-4 062

17.1.13 Utgiftsområde 13 Jämställdhet och nyanlända invandrares etablering

1:1	Etableringsåtgärder	-238	-228	-117
1:2	Kommunersättningar vid flyktningmottagande	-9 633	-9 559	-10 472
1:3	Etableringsersättning till vissa nyanlända invandrare	-5 179	-3 901	-3 255
1:4	Hemutrustningslån	-203	-166	-147
2:1	Diskrimineringsombudsmannen	-62	-126	-128
3:1	Särskilda jämställdhetsåtgärder	+50	+50	+50
3:2	Jämställdhetsmyndigheten	-80	-82	-78
3:3	Bidrag för kvinnors organisering	-28	-28	-28
4:1	Åtgärder mot segregation	-56	-78	-78
4:2	Delegationen mot segregation	-19	-22	-23
	Summa	-15 449	-14 140	-14 275

17.1.14 Utgiftsområde 14 Arbetsmarknad och arbetsliv

1:1	Arbetsförmedlingens förvaltningskostnader	-2 521	-4 020	-5 581
1:2	Bidrag till arbetslöshetsersättning och aktivitetsstöd	+1 280	+1 610	+1 721
1:3	Kostnader för arbetsmarknadspolitiska program och insatser	-6 711	-15 303	-16 618
1:8	Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen		-36	-74
1:9	Bidrag till administration av grundbeloppet		-29	-58
2	1:1 Nystartsjobb och stöd för yrkesintroduktionsanställningar	-5 757	-5 606	-5 584
3	1:1 Lån till körkort		+500	+500
	2:6 Centrum för kunskap om och utvärdering av arbetsmiljö		+17	+17

Nya anslag

1:2	Upphandling av kompetensförstärkning	+2 000	+3 500	+4 500
1:3	Läringsanställningar	+1 000	+2 000	+3 000
3:3	Nationellt kunskapscenter för arbetsmiljö	+50	+50	+50
3:4	Friskvård och företagshälsovård	+100	+150	+150
3:5	Centrum för äldrepolitik	+50	+50	+50
	Summa	-10 509	-17 117	-17 927

17.1.15 Utgiftsområde 15 Studiestöd

1:2	Studiemedel	-298	-296	-306
1:7	Studiestartsstöd	-909	-930	-960
	<i>Nya anslag</i>			
1:2	Teknikbrygga och teknikcollege	+432	+432	+432
1:1 0	Utbildningspott Kompetensunderskott (1 000 kr)	+200	+200	+200
	Summa	-575	-594	-634
	<i>Specifisering av anslagsförändringar</i>			
1:2	Utbyggnad av folkhögskola samt högre stöd introduktionsprogram	-298	-298	-298

17.1.16 Utgiftsområde 16 Utbildning och universitetsforskning

1:2	Statens skolinspektion	+100	+100	+100
1:4	Sameskolstyrelsen	-2	-2	-2
1:5	Utveckling av skolväsendet och annan pedagogisk verksamhet	+4 416	+3 956	+3 956
1:1 6	Fler anställda i lågstadiet	-1 300	-971	-971
1:1 9	Bidrag till lärarlöner	-2 657	-2 557	-2 442
1:2 1	Statligt stöd för stärkt likvärdighet och kunskapsutveckling	-50	-50	-50
2:5 4	Konstfack: Konstnärlig forskning och utbildning på forskarnivå	-9	-9	-9
2:5 8	Kungl. Musikhögskolan i Stockholm: Konstnärlig forskning och utbildning på forskarnivå	-10	-10	-10
3:1	Vetenskapsrådet: Forskning och forskningsinformation	-20	-20	-20
	Summa	+468	+437	+552
	<i>Specifisering av anslagsförändringar</i>			
1:5	Utreda 1 skolmyndighet, Frivilliga betyg folkhögskola	+30		
1:5	Statligt tillsatt rektor	+100	+100	+100
1:5	Pliktkola	+50	+50	+50
1:5	Utreda allmän/särskild samt 2-årigt gymnasium	+20		
1:5	Nationella prov lärarutbildningen	+25	+25	+25
1:5	Inträdesprov lärarutbildningen Lämplighetstest	+50	+50	+50
1:2	Utökad antal personal Skolinspektionen oanmälda besök	+100	+100	+100
1:5	Digital elevpeng personal samt drift	+30	+30	+30
1:5	Utreda ämnesbetyg samt delat språkintruktionsprogram	+55	+50	+50
1:1	Kringpersonal och it-personal	+1 000	+1 000	+1 000

6				
1:1	Singaporemodellen	+1 800	+1 900	+2 000
9				
1:5	Förskolan	+675	+675	+675
1:5	Grundskolan samt fritids	+1 495	+1 485	+1 485
1:5	Gymnasium	+575	+575	+575
1:5	Högskola och forskning	+975	+975	+975

17.1.17 Utgiftsområde 17 Kultur, medier, trossamfund och fritid

1:1	Statens kulturråd	+17	+8	+8
1:2	Bidrag till allmän kulturverksamhet, utveckling samt internationellt kulturutbyte och samarbete	-310	-262	-262
1:3	Skapande skola	+80	+90	+90
1:4	Forsknings- och utvecklingsinsatser inom kulturområdet	+20	+20	+20
1:5	Stöd till icke-statliga kulturlokaler	+15	+15	+15
1:6	Bidrag till regional kulturverksamhet	-69	-69	-69
1:7	Myndigheten för kulturanalys	+1	+1	+1
2:1	Bidrag till Operan, Dramaten, Riksteatern, Dansens Hus, Drottningholms slottsteater och Voksenåsen	-14	-14	-14
2:2	Bidrag till vissa teater-, dans- och musikändamål	-25	-25	-25
2:3	Statens musikverk	+6	+6	+6
3:1	Bidrag till litteratur och kulturtidskrifter	-30	-30	-30
3:2	Myndigheten för tillgängliga medier			
3:3	Institutet för språk och folkminnen	+11	+11	+10
4:1	Statens konstråd	-20	-20	-20
4:2	Konstnärlig gestaltning av den gemensamma miljön			
4:3	Nämnden för hemslöjdsfrågor	+5	+5	+5
4:4	Bidrag till bild- och formområdet	-12	-12	-12
5:1	Konstnärsnämnden			
5:2	Ersättningar och bidrag till konstnärer	-93	-93	-93
6:1	Riksarkivet	+6	+6	+6
7:1	Riksantikvarieämbetet	+64	+64	+64
7:2	Bidrag till kulturmiljövård			
7:3	Kyrkoantikvarisk ersättning	+440	+440	+440
7:4	Bidrag till arbetslivsmuseer			
8:1	Centrala museer: Myndigheter	-84	-84	-84
8:2	Centrala museer: Stiftelser	+10	+10	+10
8:3	Bidrag till vissa museer	+5	+5	+5
8:4	Forum för levande historia			
8:5	Statliga utställningsgarantier och inköp av vissa kulturföremål			

9:1	Nämnden för statligt stöd till trossamfund	+5	+5	+5
9:2	Stöd till trossamfund	-41	-41	-41
10: 1	Filmstöd	-213	-213	-213
11: 1	Utbyte av tv-sändningar mellan Sverige och Finland	+1	+1	+1
11: 2	Forskning och dokumentation om medieutvecklingen			
11: 3	Avgift till Europeiska audiovisuella observatoriet			
11: 4	Statens medieråd			
11: 5	Stöd till taltidningar			
12: 1	Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor	+6	+6	+6
12: 2	Bidrag till nationell och internationell ungdomsverksamhet	-13	-13	-13
12: 3	Särskilda insatser inom ungdomspolitiken			
13: 1	Stöd till idrotten	-85	-85	-85
13: 2	Bidrag till allmänna samlingslokaler	-20	-30	-30
13: 3	Stöd till friluftorganisationer	+65	+65	+65
13: 4	Bidrag till riksdagspartiers kvinnoorganisationer	-15	-15	-15
13: 5	Insatser för den ideella sektorn	-123	-123	-123
14: 1	Bidrag till folkbildningen	-770	-790	-790
14: 2	Bidrag till tolkutbildning	-28	-28	-28
14: 3	Särskilda insatser inom folkbildningen	-170	-151	-47
14: 4	Särskilt utbildningsstöd			
15: 1	Lotteriinspektionen			
	<i>Nya anslag</i>			
16: 1	Kulturarvs-ROT	+160	+160	+160
16: 2	Kulturarvsfond	+100	+100	+100
16: 3	Skapande äldreomsorg	+35	+35	+35

4	16: Öppna museer	+140	+140	+140
5	16: Kulturresevat	+32	+32	+32
6	16: Stimulansbidrag kulturmiljökompetens	+50	+50	+50
7	16: Stimulansbidrag kultur i vården	+35	+35	+35
8	16: Kulturlotsar och Sverigecenter	+295	+295	+295
	<i>Summa</i>	<i>-530</i>	<i>-493</i>	<i>-390</i>

17.1.18 Utgiftsområde 18 Samhällsplanering, bostadsförsörjning och byggande samt konsumentpolitik

1:6	Lantmäteriet	+50	+50	+50
1:7	Energieffektivisering och renovering av flerbostadshus och utomhusmiljöer	-750	-750	-750
1:8	Stöd till kommuner för ökat bostadsbyggande	-1 300	-1 300	-1 300
1:9	Investeringsstöd för anordnande av hyresbostäder och bostäder för studerande	-2 350	-2 350	-2 250
1:1 1	Innovativt och hållbart byggande	-75	-100	-100
	<i>Nya anslag</i>			
3:1	Regional bostadsplanering	+50	+50	+50
3:2	Tillgänglighetsanpassning av bostäder	+25	+25	+25
	Summa	-4 350	-4 375	-4 275
	<i>Specifisering av anslagsförändringar</i>			
1:7	Säkrare polisiär närvaro i förorterna	+250	+250	+250
1:9	Investeringsstöd för student- och äldreboende	+250	+250	+250

17.1.19 Utgiftsområde 19 Regional tillväxt

Inga förändringar föreslås.

17.1.20 Utgiftsområde 20 Allmän miljö- och naturvård

1:1	Naturvårdsverket	-150	-150	-150
1:2	Miljöövervakning m.m.	-55	-55	-55
1:3	Åtgärder för värdefull natur	-398	-448	-448
1:4	Sanering och återställning av förorenade områden	+20	+20	+20
1:7	Avgifter till internationella organisationer	-45	-45	-45
1:8	Supermiljöbilspremie	-250	-1 240	-1 630
1:9	Sveriges meteorologiska och hydrologiska institut	-19	-20	-20
1:1 1	Åtgärder för havs- och vattenmiljö	+50	+50	+50
1:1 2	Insatser för internationella klimatinvesteringar	+100	+100	+100
1:1 4	Skydd av värdefull natur	-1 018	-1 018	-1 018
1:1 6	Klimatinvesteringar	-1 590	-2 090	-3 090
1:1 7	Elbusspremie	-100	-100	-100
1:1 8	Investeringsstöd för gröna städer	-100	-100	-100
1:1 9	Elcykelpremie	-350	-350	-350
2:1	Forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggande	+5	+5	+5

2:2	Forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggande: Forskning	+10	+10	+10
	<i>Nya anslag</i>			
2:3	Innovativ miljöteknik	+250	+250	+250
2:4	Åtgärder mot plast i haven	+100	+100	+100
2:5	Laddinfrastruktur	+100	+100	+100
	Summa	-3 440	-4 981	-6 371

17.1.21 Utgiftsområde 21 Energi

1:1	Statens energimyndighet	-38	-38	-38
1:2	Insatser för energieffektivisering	+117	+117	+117
1:3	Stöd för marknadsintroduktion av vindkraft	-10	-10	-10
1:4	Energiforskning	-150	-150	-150
1:5	Planeringsstöd för vindkraft	-85	-85	-70
1:7	Energiteknik	-975	-975	-975
1:9	Avgifter till internationella organisationer	+1	+1	+1
0	1:1 Lokal och regional kapacitetsutveckling för klimat- och energiomställning	-90	-115	-135
	<i>Nya anslag</i>			
2:1	Forskningsreaktor för fjärde generationens kärnkraft	+150	+150	+150
2:2	Investeringsstöd biogas	+75	+75	+75
2:3	Vätgasstrategi	+100	+100	+100
	Summa	-905	-930	-935

17.1.22 Utgiftsområde 22 Kommunikationer

1:	1: Utveckling av statens transportinfrastruktur	-1 000	-1 000	-1 000
2	1: Vidmakthållande av statens transportinfrastruktur	+1 000		
	<i>Nya anslag</i>			
3:	3: Marknadspott	+1 000	+1 000	+1 000
2	3: Anslag för att avskaffa Sjöfartsverkets avgiftsfinansiering	+1 000	+1 000	+1 000
	Summa	+2 000	+1 000	+1 000

17.1.23 Utgiftsområde 23 Areella näringar, landsbygd och livsmedel

1:1	Skogsstyrelsen	-35	-35	-35
1:2	Insatser för skogsbruket	-270	-270	-270
1:5	Djurhälsovård och djurskyddsfrämjande åtgärder	+5	+5	+5
1:7	Ersättningar för viltskador m.m.	+5	+5	+5
2	1:1 Stödåtgärder för fiske och vattenbruk	+25	+25	+25
1:1	Livsmedelsverket	+20	+20	+20

4				
1:1	Konkurrenskraftig livsmedelssektor	+20	+20	+20
5				
	<i>Nya anslag</i>			
2:1	Djurvårdsersättning	+320	+320	+320
	Summa	+90	+90	+90
1:1	Skogsstyrelsen	-35	-35	-35

17.1.24 Utgiftsområde 24 Näringsliv

1:1	Verket för innovationssystem	-37	-37	-37
1:2	Verket för innovationssystem: Forskning och utveckling	-465	-670	-750
1:4	Tillväxtverket	+20	+20	+20
1:5	Näringslivsutveckling	-251	-330	-385
1:6	Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser	+10	+10	+10
1:7	Turistfrämjande	+31	+31	+31
1:8	Sveriges geologiska undersökning	+11	+11	+11
1:9	Geovetenskaplig forskning	+4	+4	+4
1:12	Bidrag till Kungl. Ingenjörsvetenskapsakademien	+1	+1	+1
1:20	Bidrag till företagsutveckling och innovation	+41	+81	+191
<i>Nya anslag</i>				
3:1	Forum för exponentiella teknologier	+10	+20	+40
3:2	Starta-eget-bidrag för yrkesverksamma	+27	+32	+325
		5	5	
	Summa	-350	-534	-539

17.1.25 Utgiftsområde 25 Allmänna bidrag till kommuner

1:1	Kommunalekonomisk utjämning	-18 247	-31 090	-37 287
1:4	Stöd med anledning av flyktingsituationen	-7 000	-5 000	-3 000
1:5	Bidrag för arbete mot långtidsarbetslöshet	-500	-500	-500
<i>Nya anslag</i>				
9:4	Rätt till heltid	+2 100	+4 400	+4 400
	Summa	-23 647	-32 190	-36 387

17.1.26 Utgiftsområde 26 Statsskuldräntor m.m.

Inga förändringar föreslås.

17.1.27 Utgiftsområde 27 Avgiften till Europeiska unionen

Inga förändringar föreslås.

18 Statsbudgeten och den offentliga sektorn

18.1 Utgiftstak för staten

<i>Miljoner kronor, avvikelse från regeringen</i>			
	2018	2019	2020
Takbegränsade utgifter	-48 129	-64 702	-64 162
Budgeteringsmarginal	-7 720	-36 576	-79 624
Utgiftstak för staten	-55 849	-101 278	-143 786

18.2 Statsbudgetens inkomster

<i>Miljoner kronor, avvikelse från regeringen</i>			
	2018	2019	2020
Direkta skatter på arbete	-30 846	-25 698	-24 154
Indirekta skatter på arbete	-2 542	-19 184	-18 713
Skatt på kapital	-125	+1 072	+935
Skatt på konsumtion och insatsvaror	+13 358	+9 493	+9 327
Offentliga sektorns skatteintäkter (periodiserat)	-20 525	-34 687	-32 975
avgår skatter från andra sektorer	-21 470	-25 994	-27 693
Statens skatteintäkter (periodiserat)	-41 995	-60 681	-60 668
Periodiseringar	±0	±0	±0
Statens skatteinkomster (kassamässigt)	-41 995	-60 681	-60 668
Övriga inkomster (kassamässigt)	-3 110	-3 116	-3 119
Statsbudgetens inkomster (kassamässigt)	-45 105	-63 797	-63 787

18.3 Statsbudgetens saldo och statsskulden

<i>Miljoner kronor, avvikelse från regeringen</i>			
	2018	2019	2020
Statsbudgetens inkomster	-45 105	-63 797	-63 787
därav inkomster av försåld egendom	±0	±0	±0
Statsbudgetens utgifter	-48 129	-64 702	-64 162
därav statsskuldräntor	±0	±0	±0
Riksgäldskontorets nettoutlåning	±0	±0	±0
kassamässig korrigerings	±0	±0	±0
Statsbudgetens saldo	+3 024	+905	+375
Statsskuld vid årets slut	-3 024	-3 929	-4 305

18.4 Den offentliga sektorns finanser

<i>Miljoner kronor, avvikelse från regeringen</i>			
	2018	2019	2020
Offentlig sektors inkomster	-23 640	-37 973	-36 526
Offentlig sektors utgifter	-27 561	-38 880	-37 795
Finansiellt sparande i offentlig sektor	+3 921	+907	+1 269
Staten	+3 024	+905	+375
Ålderspensionssystemet	+897	+2	+894
Kommunsektorn	±0	±0	±0
Finansiellt sparande i procent av BNP (nivå)	1,0 %	1,1 %	1,5 %

18.5 Kommunsektorns finanser

<i>Miljoner kronor, avvikelse från regeringen</i>			
	2018	2019	2020
Kommunal inkomstskatt	+21 465	+25 624	+27 261
Kapitalinkomster och övriga inkomster	±0	+200	±0
Statsbidrag under uo 25	-23 647	-32 190	-36 387
därav ekonomiska regleringar	-23 586	-31 988	-36 250
Statsbidrag från övriga utgiftsområden	±0	±0	±0
Inkomster totalt	-2 182	-6 366	-9 126
Utgifter	-2 182	-6 366	-9 126
Finansiellt sparande i kommunsektorn	±0	±0	±0

18.6 Förslag till utgiftsramar 2018

<i>Tusental kronor</i>			
Utgiftsområde		Regeringens förslag	Avvikelse från regeringen (SD)
1	Rikets styrelse	14 531 335	-635 800
2	Samhällsekonomi och finansförvaltning	16 285 547	-12 000
3	Skatt, tull och exekution	11 399 384	+354 000
4	Rättsväsendet	45 776 783	+2 650 000
5	Internationell samverkan	2 009 032	+1 011 000
6	Försvar och samhällets krisberedskap	53 835 520	+4 000 000
7	Internationellt bistånd	42 985 209	+250 000
8	Migration	15 748 230	-5 796 676
9	Hälsovård, sjukvård och social omsorg	77 696 041	+3 548 000
10	Ekonomisk trygghet vid sjukdom och funktionsnedsättning	102 615 229	+2 774 000
11	Ekonomisk trygghet vid ålderdom	34 635 669	+4 145 000
12	Ekonomisk trygghet för familjer och barn	94 586 418	-3 220 687
13	Jämställdhet och nyanlända invandras etablering	25 600 209	-15 448 671
14	Arbetsmarknad och arbetsliv	74 083 840	-10 508 603
15	Studiestöd	24 352 692	-575 000
16	Utbildning och universitetsforskning	77 965 638	+468 000

17	Kultur, medier, trossamfund och fritid	15 879 752	-530 282
18	Samhällsplanering, bostadsförsörjning och byggande samt konsumentpolitik	6 951 648	-4 350 000
19	Regional tillväxt	3 921 525	±0
20	Allmän miljö- och naturvård	10 772 788	-3 440 000
21	Energi	3 588 354	-905 000
22	Kommunikationer	56 418 505	+2 000 000
23	Areella näringar, landsbygd och livsmedel	19 253 779	+90 000
24	Näringsliv	7 370 651	-350 000
25	Allmänna bidrag till kommuner	111 385 385	-23 646 600
26	Statsskuldräntor m.m.	11 355 200	±0
27	Avgiften till Europeiska unionen	39 510 631	±0
Summa utgiftsområden		1 000 514 994	-48 129 318
Minskning av anslagsbehållningar		-8 479 386	±0
Summa utgifter		992 035 608	-48 129 318
Myndigheters m.fl. in- och utlåning i Riksgäldskontoret, netto		6 548 487	±0
Kassamässig korrigering		0	±0
Summa		998 584 095	-48 129 318

18.7 Förslag till utgiftsramar 2019–2020

<i>Miljoner kronor</i>			
Utgiftsområde		Avvikelse från regeringen (SD)	
		2019	2020
1	Rikets styrelse	-749	-842
2	Samhällsekonomi och finansförvaltning	+247	+521
3	Skatt, tull och exekution	+496	+589
4	Rättsväsendet	+3 228	+4 258
5	Internationell samverkan	+1 026	+1 043
6	Försvar och samhällets krisberedskap	+5 000	+9 000
7	Internationellt bistånd	+250	+250
8	Migration	-6 946	-6 073
9	Hälsovård, sjukvård och social omsorg	+3 598	+4 098
10	Ekonomisk trygghet vid sjukdom och funktionsnedsättning	+3 016	+3 119
11	Ekonomisk trygghet vid ålderdom	+4 082	+4 028
12	Ekonomisk trygghet för familjer och barn	-4 123	-4 062
13	Jämställdhet och nyanlända invandrares etablering	-14 140	-14 275
14	Arbetsmarknad och arbetsliv	-17 117	-17 927
15	Studiestöd	-594	-634
16	Utbildning och universitetsforskning	+437	+552
17	Kultur, medier, trossamfund och fritid	-493	-390
18	Samhällsplanering, bostadsförsörjning och byggande samt konsumentpolitik	-4 375	-4 275

19	Regional tillväxt	±0	±0
20	Allmän miljö- och naturvård	-4 981	-6 371
21	Energi	-930	-935
22	Kommunikationer	+1 000	+1 000
23	Areella näringar, landsbygd och livsmedel	+90	+90
24	Näringsliv	-534	-539
25	Allmänna bidrag till kommuner	-32 190	-36 387
26	Statsskuldräntor m.m.	±0	±0
27	Avgiften till Europeiska unionen	±0	±0
Summa utgiftsområden		-64 702	-64 162
Minskning av anslagsbehållningar		±0	±0
Summa utgifter		-64 702	-64 162
Myndigheters m.fl. in- och utlåning i Riksgäldskontoret, netto		±0	±0
Kassamässig korrigerings		±0	±0
Summa		-64 702	-64 162

18.8 Beräkning av statsbudgetens inkomster 2018

<i>Tusental kronor</i>		
Inkomsttitel	Regeringens förslag	Avvikelse från regeringen (SD)
1100 Direkta skatter på arbete	657 127 381	-30 846 000
1111 Statlig inkomstskatt	60 806 690	-1 880 000
1115 Kommunal inkomstskatt	726 025 038	+21 465 000
1120 Allmän pensionsavgift	123 118 767	+5 000
1130 Artistskatt	341	±0
1140 Skattereduktioner	-252 823 455	-50 436 000
1200 Indirekta skatter på arbete	581 913 420	-2 542 000
1210 Arbetsgivaravgifter	564 778 746	-656 000
1240 Egenavgifter	12 809 175	±0
1260 Avgifter till premiepensionssystemet	-38 689 001	+4 000
1270 Särskild löneskatt	48 667 764	-1 890 000
1280 Nedsättningar	-6 076 699	±0
1290 Tjänstegruppliv	423 435	±0
1300 Skatt på kapital	255 612 596	-125 000
1310 Skatt på kapital, hushåll	69 434 494	+70 000
1320 Skatt på företagsvinster	129 635 828	+518 000
1330 Kupongskatt	7 261 050	±0
1340 Avkastningsskatt	4 349 813	-790 000
1350 Fastighetsskatt	32 663 881	+77 000
1360 Stämpelskatt	12 267 530	±0
1400 Skatt på konsumtion och insatsvaror	580 892 265	+13 358 000
1410 Mervärdesskatt, hushåll	450 559 840	+11 246 000

1420 Skatt på alkohol och tobak	26 536 952	±0
1430 Energiskatt	47 591 485	+2 366 000
1440 Koldioxidskatt	23 321 585	+2 726 000
1450 Övriga skatter på energi och miljö	4 331 590	+20 000
1470 Skatt på vägtrafik	21 364 841	±0
1480 Övriga skatter	7 185 972	-3 000 000
1500 Skatt på import	6 812 759	±0
1600 Restförda och övriga skatter	15 254 541	-370 000
1700 Avgående poster, skatter till EU	-6 812 759	±0
Offentliga sektorns skatteintäkter (periodiserat)	2 090 800 203	-20 525 000
1800 Avgående poster, skatter till andra sektorer	-998 580 690	-21 470 000
Statens skatteintäkter (periodiserat)	1 092 219 513	-41 995 000
1900 Periodiseringar	-6 990 001	±0
1000 Statens skatteinkomster	1 085 229 512	-41 995 000
Övriga inkomster (kassamässigt)	-42 328 335	-3 110 000
2000 Inkomster av statens verksamhet	30 833 948	-3 110 000
3000 Inkomster av försåld egendom	5 000 000	±0
4000 Återbetalning av lån	766 470	±0
5000 Kalkylmässiga inkomster	11 873 000	±0
6000 Bidrag m.m. från EU	12 910 157	±0
7000 Avräkningar m.m. i anslutning till skattesystemet	-103 711 910	±0
8000 Utgifter som redovisas som krediteringar på skattekonto	0	±0
Statsbudgetens inkomster (kassamässigt)	1 042 901 177	-45 105 000

18.9 Beräkning av statsbudgetens inkomster 2019–2020

<i>Miljoner kronor</i>		
Inkomsttitel	Avvikelse från regeringen (SD)	
	2019	2020
1100 Direkta skatter på arbete	-25 698	-24 154
1111 Statlig inkomstskatt	-1 100	-852
1115 Kommunal inkomstskatt	+25 624	+27 261
1120 Allmän pensionsavgift	+370	+432
1130 Artistskatt	±0	±0

1140 Skattereduktioner	-50 592	-50 995
1200 Indirekta skatter på arbete	-19 184	-18 713
1210 Arbetsgivaravgifter	-13 255	-12 803
1240 Egenavgifter	-3 930	-3 930
1260 Avgifter till premiepensionssystemet	-219	-250
1270 Särskild löneskatt	-1 780	-1 730
1280 Nedsättningar	±0	±0
1290 Tjänstegruppliv	±0	±0
1300 Skatt på kapital	+1 072	+935
1310 Skatt på kapital, hushåll	+860	+860
1320 Skatt på företagsvinster	+930	+795
1330 Kupongskatt	±0	±0
1340 Avkastningsskatt	-790	-790
1350 Fastighetsskatt	+72	+70
1360 Stämpelskatt	±0	±0
1400 Skatt på konsumtion och insatsvaror	+9 493	+9 327
1410 Mervärdesskatt, hushåll	+11 149	+11 152
1420 Skatt på alkohol och tobak	±0	±0
1430 Energiskatt	+471	+513
1440 Koldioxidskatt	+1 263	+1 052
1450 Övriga skatter på energi och miljö	+20	+20
1470 Skatt på vägtrafik	±0	±0
1480 Övriga skatter	-3 410	-3 410
1500 Skatt på import	±0	±0
1600 Restförda och övriga skatter	-370	-370
1700 Avgående poster, skatter till EU	±0	±0
Offentliga sektorns skatteintäkter (periodiserat)	-34 687	-32 975
1800 Avgående poster, skatter till andra sektorer	-25 994	-27 693
Statens skatteintäkter (periodiserat)	-60 681	-60 668
1900 Periodiseringar	±0	±0
1000 Statens skatteinkomster	-60 681	-60 668
Övriga inkomster (kassamässigt)	-3 116	-3 119
2000 Inkomster av statens verksamhet	-3 116	-3 119

3000 Inkomster av försåld egendom	±0	±0
4000 Återbetalning av lån	±0	±0
5000 Kalkylmässiga inkomster	±0	±0
6000 Bidrag m.m. från EU	±0	±0
7000 Avräkningar m.m. i anslutning till skattesystemet	±0	±0
8000 Utgifter som redovisas som krediteringar på skattekonto	±0	±0
Statsbudgetens inkomster (kassamässigt)	-63 797	-63 787

Oscar Sjöstedt (SD)

Jimmie Åkesson (SD)

Richard Jomshof (SD)

Julia Kronlid (SD)

Paula Bieler (SD)

Mattias Karlsson (SD)

Sven-Olof Sällström (SD)

Aron Emilsson (SD)

Carina Ståhl Herrstedt (SD)